

.c.พระธรรม 2 พงศาวดาร

.c.โซโลมอนทูลขอสติปัญญา

1

โซโลมอนโอรสของดาวิดทรงสถาปนาอำนาจมั่นคงเป็นปีกแผ่นเหนือ
ราชอาณาจักร

เนื่องจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของพระองค์ทรงสถิตกับโซโลมอนและ
ทำให้พระองค์ยิ่งใหญ่

2 โซโลมอนตรัสแก่ชุมนุมอิสราเอลทั้งปวง แม่ทัพนายกอง ตุลาการ
ผู้นำในอิสราเอลและหัวหน้าตระกูลต่างๆ

3แล้วโซโลมอนกับคนทั้งหมดขึ้นไปยังสถานบูชา ณ ที่สูงในกิเบโอน
ด้วยว่าเต็นท์นัดพบขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ได้
สร้างขึ้นในถิ่นกันดารนั้นอยู่ที่นั่น

4ดาวิดได้อัญเชิญหีบพันธสัญญาของพระเจ้าจากศิรียาทเยอาริมมายังสถา
นที่ซึ่งดาวิดเตรียมไว้ เพราะทรงตั้งเต็นท์สำหรับหีบนั้นในเยรูซาเล็ม

5ส่วนแท่นทองสัมฤทธิ์ซึ่งเบซาเลลบุตรอูรีผู้เป็นบุตรของเฮอริได้สร้างขึ้น
อยู่ในกิเบโอนตรงหน้าพลับพลาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+โซโลมอนและชุมช
นทั้งปวงจึงมาทูลถามองค์พระผู้เป็นเจ้าที่นั่น

6โซโลมอนขึ้นไปยังแท่นทองสัมฤทธิ์ต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+เ
นเต็นท์นัดพบ และถวายเครื่องเผาบูชา 1,000 ตัวบนแท่น

7 คั้นนั้นพระเจ้าทรงปรากฏแก่โซโลมอนและตรัสว่า

“ เจ้าต้องการสิ่งใด จงขอจากเรา”

8 โซโลมอนทูลตอบพระเจ้าว่า

“ พระองค์ได้ทรงกรุณาต่อดาวิดบิดาข้าพระองค์ยิ่งนัก

และทรงตั้งข้าพระองค์เป็นกษัตริย์แทน

9บัดนี้ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้า

ขอทรงยืนยันคำมั่นสัญญาที่ทรงให้ไว้กับดาวิดบิดาข้าพระองค์

เพราะทรงตั้งข้าพระองค์ขึ้นเป็นกษัตริย์

เหนือชนชาติซึ่งมีจำนวนมากมายเหมือนฝูงนวล

10 ข อ โ ป ร ด ป ระทานสติปัญญาและความรอบรู้เพื่อข้าพระองค์จะได้
นำชนชาตินี้

เพราะใครเล่าสามารถปกครองประชากรที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์นี้”

11 พระเจ้าตรัสว่า “ ในเมื่อเจ้ามีน้ำใจอย่างนี้

และเจ้าไม่ได้ขอความมั่งคั่ง ทรัพย์สมบัติ หรือเกียรติ ไม่ได้ขอเอาชีวิตศัตรู
และมิได้ขออายุยืนยาว

แต่ขอสติปัญญาและความรอบรู้เพื่อที่จะปกครองประชากรของเราซึ่งเราได้
ตั้งเจ้าให้เป็นกษัตริย์ 12 ฉะนั้น

เราจะให้สติปัญญาและความรอบรู้ที่เจ้าขอไว้ และเราจะให้ทรัพย์สมบัติ
ความมั่งคั่งและเกียรติแก่เจ้าด้วย

อย่างที่ไม่เคยมีหรือจะไม่มีกษัตริย์องค์ใดเสมอเหมือนเจ้า”

13 โซโลมอนจึงเสด็จจากสถานบูชา ณ ที่สูงในกิเบโอน

จากหน้าเต็นท์นัดพบไปยังเยรูซาเล็ม และทรงปกครองเหนืออิสราเอล

14 โซโลมอนทรงสะสมรถรบและม้า ทรงมีรถรบ 1,400 คัน

แ ล ะ พ ล ร ถ ร บ ¹ 12,000 คน ให้อยู่ในเมืองต่างๆ ที่มีรถรบ
และที่อยู่กับพระองค์ในเยรูซาเล็ม

15 ทรงทำให้เงินและทองในเยรูซาเล็มมีมากมายเหมือนหิน

และไม่สนสิดารดาษดินเหมือนต้นมะเดื่อแถบเชิงเขา

16 ม้าของโซโลมอนนำเข้ามาจากอียิปต์และซีลีเชีย

พ่อค้าของหลวงไปซื้อมาจากซีลีเชีย 17 รถรบอียิปต์ในราคาคันละ 600

เ ช เ ค ล ² ม้าตัวละ 150 เ ช เ ค ล ³

แล้วส่งออกไปขายต่อให้กษัตริย์ของชาวฮิตไทต์ และของคนอารัม

---

1 1:14 * หรือ ม้า

2 1:17 * หรือ เงินประมาณ 7 ก ก .

3 1:17 ** ป ร ะ ม า ณ 1:7 ก ก .

.c.เตรียมการก่อสร้างพระวิหาร

2

โซโลมอนบัญชาให้ลงมือสร้างวิหารเพื่อพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ และพระราชวังของโซโลมอนเอง 2ทรงเกณฑ์คน 70,000 คน มาเป็นกสิ 80,000 คน มาสกัดหินในภูเขา และ 3,600 คนเป็นผู้คุมงาน

3 โซโลมอนส่งสาส์นไปทูลฮีรามกษัตริย์แห่งไทระว่า

“ โปรดส่งซุงไม้สนสีดาร์มาให้ข้าพเจ้า เหมือนที่ท่านเคยส่งมาให้ดาวิดบิดาของ ข้าพเจ้าสำหรับสร้างวัง 4บัดนี้ข้าพเจ้ากำลังจะสร้างวิหารขึ้นเพื่อพระนามแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพเจ้า และถวายแด่พระองค์สำหรับการเผาเครื่องห อ ม แ ล ะ

ถวายขนมปังตอเบื้องพระพักตร์สม่ำเสมอ ทั้งถวายเครื่องเผาบูชาทุกเช้าเย็นและใน

วันสะบาโต ขึ้นหนึ่งค่ำ และเทศกาลอื่นๆ แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา นี่เป็น

ระเบียบปฏิบัติสืบไปสำหรับอิสราเอล

5 “ วิหารที่ข้าพเจ้าจะสร้างขึ้นนี้ยิ่งใหญ่ เ พ ร า ะ พ ร ะ เจ้าของเราทรงยิ่งใหญ่เหนือ กว่าพระอื่นใดทั้งหมด

6แต่ใครเล่าสามารถสร้างที่ประทับสำหรับพระองค์ ต่อให้ฟ้า

สวรรค์แม้สูงสุดยังไม่อาจรองรับพระองค์ ก็แล้วข้าพเจ้าเป็นใครที่จะสร้างวิหารเพื่อ พระองค์ ได้แต่สร้างสถานที่เผาเครื่องบูชาต่อเบื้องพระพักตร์

7 “ ฉะนั้นโปรดส่งช่างฝีมือมาให้ข้าพเจ้า ซึ่งเชี่ยวชาญงานช่างทอง เงิน ทอง

สัมฤทธิ์ เหล็ก และงานทอผ้าสีม่วง สีแดง กับสีน้ำเงิน
และช่างสลักเพื่อทำงาน

ร่วมกับช่างฝีมือของข้าพเจ้าในยูดาห์ และเยรูซาเล็ม
ซึ่งดาวิดบิดาของข้าพเจ้า

เตรียมไว้

8 “ ทั้งขอให้ท่านส่งซุงไม้สนสีดาร์ ไม้สน
และไม้ประดู่จากป่าเลบานอนมาด้วย

เนื่องจากคนของท่านมีฝีมือในการตัดไม้มาก
คนของข้าพเจ้าจะทำงานร่วมกับคนของ

ท่าน 9 เพื่อจะได้ซุงจำนวนมาก
เพราะวิหารซึ่งข้าพเจ้าจะสร้างขึ้นนั้นจะต้องโอ้อ่าและ

ง ๑ ม ต ร ะ ก ๑ ร 10 สำหรับคนงานเลื่อยไม้ซุงของท่าน
ข้าพเจ้าจะให้ข้าวสาลีชนิดแล้ว

20,000 โคร์⁴ ข้าวบาร์เลย์ 20,000 โคร์ น้ำองุ่น 20,000 บัธ⁵
และน้ำมัน

ม ๑ ก อ ก 20,000 บัธ”

11 กษัตริย์ฮิรามส่งสาส์นตอบโซโลมอนว่า

“ เพราะว่าคุณพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า+ทรงรักประชากรของพระองค์
จึงทรงตั้งท่านให้

เป็นกษัตริย์ของพวกเรา ”

12 แล้วตรัสเสริมว่า

---

⁴ 2:10 * ป ร ๑ ม ๑ ณ 4,400 กิโลลิตร

⁵ 2:10 ** ป ร ๑ ม ๑ ณ 440 กิโลลิตร

“ ขอถวายสรรเสริญแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล
ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์

และพิภพโลก! ทรงโปรดประทานโอรสที่เฉลียวฉลาด
มีเชาวน์ปฏิภาณ และความ

เข้าใจแก่ดาวิด เพื่อสร้างวิหารถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า
และวังที่ประทับ

13 “ ข้าพเจ้าได้ส่งช่างฝีมือเอกมาให้ท่าน คือ หุรามอาบี
14 มารดาของเขาเป็นคน

เผ่าดาน ส่วนบิดามาจากไทรอะ เขาชำนาญด้านงานฝีมือช่างทอง
เงิน ทองสัมฤทธิ์

และเหล็ก งานหิน งานไม้ งานย้อม และทอด้ายสีม่วง
น้ำเงินและแดง กับผ้าปาน

เนื้อละเอียด
ทั้งเชี่ยวชาญในการแกะสลักและสร้างตามแบบลวดลายใดๆ ที่กำหนด
เขาจะทำงานร่วมกับช่างฝีมือของท่าน
และบรรดาคนที่ดาวิดราชบิดาของท่านจัดไว้

15 “ ขอให้ท่านส่งข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ เหล้าองุ่น
และน้ำมันมะกอกมาตามที่

ได้สัญญาไว้
16 ทางข้าพเจ้าจะเริ่มตัดไม้ซุงจากเลบานอนซึ่งท่านต้องการ ผูกเป็นแพ
สองข้ามทะเลถึงยัฟฟา จากที่นั่นท่านสามารถขนไปเยรูซาเล็ม”

17 โยโลมอนทรงทำสำมะโนประชากรต่าง
ด้านในอิสราเอลตามที่ดาวิดพระบิดาทรงเคย ทำ พบว่ามีอยู่ 153,600 คน
18 ทรงกำหนด 70,000 คนเป็นกฐี 80,000
คนทำหน้าที่สกัดหินในภูเขา และ 3,600 คนเป็นหัวหน้าคนงาน

.c.เริ่มการก่อสร้างพระวิหาร

3 จากนั้น

โซโลมอนทรงเริ่มสร้างวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+บนภูเขาโมรียาห์ในเยรูซาเล็ม ที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปรากฏแก่ดาวิดพระบิดาของโซโลมอนเดิมเป็นลานนวดข้าวของอาราวันห์⁶ชาวเยบูนัส ที่ดาวิดทรงเตรียมไว้

2 พระองค์ทรงเริ่มการก่อสร้างในวันที่สองเดือนสองของปีที่ 4 แห่งรัชกาล

3 ฐานรากของพระวิหารของพระเจ้าที่โซโลมอนได้วางนั้นยาว 20

ศ อ ก ⁷ กว้าง 20 ศ อ ก ⁸ (โดยใช้หน่วยวัดศอกตามมาตรฐานเดิม)

4 มุขที่ด้านหน้าของพระวิหารยาว 20 ศ อ ก ⁹

ตลอดความกว้างของพระวิหาร และสูง 20 ศ อ ก ¹⁰

ภายในบุด้วยทองคำบริสุทธิ์

5 ห้องโถงกรุด้วยไม้สนบุด้วยทองคำบริสุทธิ์

ตกแต่งด้วยลวดลายต้นปาล์มและโซ่

6 พระองค์ทรงตกแต่งพระวิหารด้วยอัญมณีมีค่า

และทองคำที่ทรงใช้ได้จากปารวยิม 7 คาน เพดาน กรอบประตู ผนัง

และประตูพระวิหาร ล้วนบุด้วยทองคำ และที่ผนังสลักลวดลายเครือ

8 ส่วนที่เป็นอภิสุทธิสถาน

ความกว้างยาวได้ขนาดกับความกว้างของพระวิหารคือ 20 ศ อ ก ¹¹

---

⁶ 3:1 * หรือ โอรันัน

⁷ 3:3 * หรือ ยาว 27 เ ม ต ร

⁸ 3:3 ** หรือ กว้าง 9 เ ม ต ร

⁹ 3:4 * หรือยาว 9 เ ม ต ร

¹⁰ 3:4 ** หรือสูง 9 เ ม ต ร

¹¹ 3:8 * หรือ 9 เ ม ต ร

ภายในไปด้วยทองคำบริสุทธิ์หนักถึง 600 ตะลันต์¹² 9หมุดทองคำที่ใช้รวม
 50 เ ช เ ค ล ¹³ ส่วนต่างๆ ชั้นบนกับทองคำเช่นกัน

10 ในอภิสุทธิสถาน
 พระองค์ทรงสร้างเครื่องจำลองสององค์หุ้มด้วยทองคำ
 11 ช่วงกว้างทั้งหมดของปีกเครื่องทั้งสององค์เป็น 20 ศอก
 ปีกข้างหนึ่งของเครื่องตัวแรกยาว 5 ศ อ ก ¹⁴ จรดกับด้านหนึ่งของผนังห้อง
 ปีกอีกข้างหนึ่งซึ่งยาว 5 ศอกเหมือนกันจรดกับปีกของเครื่องอีกองค์หนึ่ง
 12 ในทำนองเดียวกันปีกข้างหนึ่งของเครื่ององค์ที่สองยาว 5
 ศอกจรดกับผนังอีกด้านหนึ่งและปีกอีกข้างหนึ่งซึ่งยาว 5
 ศอกเหมือนกันจรดกับปีกของเครื่ององค์แรก
 13 ปีกของเครื่องเหล่านี้กางออกยาว 20 ศอก
 ทั้งสององค์ยื่นหันหน้าไปทางห้องโถง

14 มีม่านทอดด้วยด้ายสีน้ำเงิน ม่วง และแดง และด้ายลินินเส้นละเอียด
 ปีกลดตายเครื่อง

15 ที่ด้านหน้าของพระวิหาร มีเสาหอน 2 ต้น สูง 35 ศ อ ก ¹⁵
 มีหัวเสาขนาด 5 ศ อ ก ¹⁶ คลีบานออก

16 โซโลมอนทรงให้ทำชายทองคำติดไว้บนหัวเสา และมีทับทิม 100 ผล
 ห้อยติดกับตาข่าย 17 ตั้งเสาไว้ตรงด้านหน้าของพระวิหาร
 เสาทางใต้ชื่อยาคิน¹⁷ ส่วนเสาทางเหนือชื่อโบอัซ¹⁸

---

¹² 3:8 ** ป ร ะ ม า ณ 21 ต้น

¹³ 3:9 * ร าว 0.6 ก ก .

¹⁴ 3:11 * ป ร ะ ม า ณ 2.3 เ ม ต ร

¹⁵ 3:15 * หรือสูง 16 เ ม ต ร

¹⁶ 3:15 ** ป ร ะ ม า ณ 2.3 เ ม ต ร

¹⁷ 3:17 * แปลว่า สถาปนา

¹⁸ 3:17 ** แปลว่า พลับ

.c. เครื่องใช้ต่างๆในพระวิหาร

4 โขโลมอนทรงสร้างแท่นบูชาทองสัมฤทธิ์กว้าง 20 ศอก¹⁹ ยาว 20 ศอก²⁰ สูง 10 ศอก²¹ 2 ทรงให้หล่อชั้นสาครโลหะเส้นผ่าศูนย์กลาง 10 ศอก²² สูง 5 ศอก²³ และเส้นรอบวง 30 ศอก²⁴ 3 ได้ขอบชั้นด้านนอกตกแต่งเป็นลายรูปวัวสองแถว สิบตัวต่อหนึ่งศอก ทั้งชั้นสาครและรูปวัวหล่อเป็นเนื้อเดียวกัน

4 ชั้นสาครนี้ตั้งอยู่บนวัว 12 ตัวยืนหางจรดกัน หันหน้าไปทางทิศเหนือใต้ ตะวันออกและตะวันตก ทิศละ 3 ตัว 5 ความหนาของชั้นประมาณ 1 ฝ่ามือ ขอบบานออกเหมือนถ้วย ลักษณะคล้ายดอกพลับพลึงजूน้ำได้ 3,000 บัท²⁵

6 และสร้างอ่างน้ำ 10 ใบजूน้ำสำหรับล้างเครื่องบูชา 5 ใบ ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของชั้นสาคร และอีก 5 ใบ อยู่ทางทิศเหนือ ส่วนชั้นสาครสำหรับใส่น้ำให้ปุโรหิตใช้ชำระกาย

7 พระองค์ทรงสร้างคันประทีปทองคำ 10 อันหล่อขึ้นตามรายการที่กำหนด และตั้งไว้ในพระวิหารทางทิศใต้ 5 อันและทางทิศเหนืออีก 5 อัน

8 ทั้งได้ทรงสร้าง โต๊ะ 10 ตัว ตั้งไว้ในพระวิหาร ทางเหนือ 5 ตัว ทางใต้ 5 ตัว และหล่อชามประพรมทองคำ 100 ใบ

---

¹⁹ 4:1 * กว้างประมาณ 9 เมตร

²⁰ 4:1 ** ยาว ประมาณ 9 เมตร

²¹ 4:1 *** สูงประมาณ 4.5 เมตร

²² 4:2 * ประมาณ 4.5 เมตร

²³ 4:2 ** ประมาณ 2.3 เมตร

²⁴ 4:2 *** ประมาณ 13.5 เมตร

²⁵ 4:5 * รว 66 กิโลลิตร

9 จากนั้นทรงสร้างลานสำหรับปูลอหิตและลานใหญ่
ประตูลานบุด้วยทองสัมฤทธิ์ 10ชั้น สาครนั้นตั้งอยู่ที่มมทิศตะวันออกเฉียงใต้
ทางด้านทิศใต้

11 หุรามยังได้ทำหม้อ ทัพพี และชามประพรม
ในที่สุดเขาก็กระทำงานที่กษัตริย์โซโลมอนทรงมอบหมายในพระวิหารของ
พระเจ้าสำเร็จครบถ้วน ได้แก่

12 เ ล า ห า น 2 ตัน

หิวเสารูปบัวคว่ำ 2 หัวประดับยอดเสา

ตาข่ายทองคำประดับหัวเสา 2 ชุด

13 ทับทิม 400 ผล สำหรับตาข่ายทองคำ 2 ชุด (ตาข่ายแต่ละชุดมีทับทิม
2 แถวประดับ

อยู่บนหัวเสาหารูปบัวคว่ำ

14 แท่นเคลื่อนที่รองรับอ่าง

15 ชั้นสาครและว้าว 12 ตัว ซึ่งรองรับชั้น

16 หม้อ ทัพพี ขอเกี่ยวเนื้อและภาชนะใช้สอยอื่นๆ

หุรามอาบิช่างที่เชี่ยวชาญผู้นี้ได้สร้างภาชนะต่างๆ

ดังกล่าวทั้งหมดให้กษัตริย์โซโลมอนสำหรับพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ

+ โดยใช้ทองสัมฤทธิ์ขัดเงา 17กษัตริย์ทรงให้ปั้นพิมพ์ดินเหนียว ณ

ที่ราบแห่งจอร์แดนระหว่างสุคคทกับศาเรธาน

18ทั้งหมดนี้ที่โซโลมอนทรงสร้างขึ้นใช้ทองสัมฤทธิ์ปริมาณมหาศาลหนักเกิน
กว่าที่จะชั่ง

19 โซโลมอนยังได้ทรงสร้างสิ่งต่างๆ ซึ่งอยู่ในพระวิหารของพระเจ้า
ได้แก่

แท่นทองคำ

โต๊ะวางขนมปังเบื้องพระพักตร์

20คันประทับทองคำบริสุทธิ์กับตะเกียง
ให้ลูกช่วงโชติหน้าสถานนมัสการชั้นใน
ตั้งที่ระบู่ไว้
21ลวดลายดอกไม้ประดับประดา
ตะเกียงและคิมทำด้วยทอง(จากทองคำแท่ง)
22กรรไกรตัดไล่ตะเกียงทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ ชามประพรม
ชาม และ กระจก
ไฟ ทั้งหมดทำด้วยทองคำบริสุทธิ์
ประตูกองคำของพระวิหาร ประตู
ชั้นในสู่อภิสถิตสถานและประตูห้องโถง

5

เมื่องานทั้งสิ้นที่ทรงทำเกี่ยวกับพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เสร็จ
เรียบร้อยแล้ว โยโลมอนก็ทรงนำของถวายของกษัตริย์ดาวิดพระบิดา
อันได้แก่ เงิน ทองคำ ภาชนะใช้สอยต่างๆ
มาเก็บไว้ในคลังแห่งพระวิหารของพระเจ้า

.c. อัญเชิญหีบพันธสัญญามายังพระวิหาร

2 โยโลมอนทรงให้ชุมนุมบรรดาผู้อาวุโสแห่งอิสราเอล
ผู้นำของเผ่าต่างๆ และหัวหน้า ตระกูลทั้งหลายของอิสราเอลมาที่เยรูซาเล็ม
เพื่ออัญเชิญหีบพันธสัญญาขององค์พระผู้เป็นเจ้าจากศิโยนเมืองดาวิดมา

3 แล้วชนอิสราเอลทั้งปวงก็พากันมาเข้าเฝ้ากษัตริย์ช่วงเทศกาลในเดือนเจ็ด

4 ครั้นผู้อาวุโสทั้งปวงแห่งอิสราเอลมาถึงแล้ว

คนเลวีก็ยกหีบพันธสัญญา

5 บรรดาปุโรหิตซึ่งเป็นคนเลวีหามหีบมาพร้อมทั้งเต็นท์นัดพบ

และภาชนะเครื่องใช้อันศักดิ์สิทธิ์ทั้งปวงในนั้น

6 กษัตริย์โยโลมอนและชุมนุมอิสราเอลที่มาพร้อมหน้ากันถวายแกะและวัว

จำนวนนับไม่ถ้วนหนนพันธสัญญา

7 จากนั้น

ปุโรหิตอัญเชิญหีบพันธสัญญาเข้าสู่ห้องชั้นในของพระวิหารคืออภิสุทธิสถาน และประดิษฐานไว้ใต้ปีกของเศรุบ

8 ซึ่งคลี้ออกปกหีบพันธสัญญาและคานหาม

9 คานหามเหล่านี้ยาวมากจึงมองเห็นได้จากตรงหน้าห้องชั้นใน แต่จากด้านนอกอภิสุทธิสถานมองไม่เห็นหีบพันธสัญญาคงอยู่ที่นั่นตราบทุกวันนี้ 10 ในหีบไม่มีสิ่งใดนอกจากศิลาสองแผ่น

ซึ่งโมเสสได้เก็บรักษาไว้ตั้งแต่อยู่ที่โฮเรบ

ที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระทำสัญญากับชนอิสราเอลภายหลังพวกเขาออกมาจากอียิปต์

11 ปุโรหิตทั้งหลายจึงออกมาจากอภิสุทธิสถาน

ปุโรหิตทั้งหมดในที่นั้นได้ชำระตนให้บริสุทธิ์ แล้ว ไม่ว่าประจำกลุ่มใด

12 คนเลวีทั้งปวงซึ่งเป็นนักดนตรี ได้แก่ อาสาฟ เฮมาน

เยดูธุนและบุตรกับญาติพี่น้องของเขาทั้งหลายแต่งกายด้วยผ้าป่านเนื้อละเอียดยืนอยู่ทางทิศตะวันออกของแท่นบูชา ก็ตีฉาบ

บรรเลงพิณใหญ่และพิณเขาคู่ มีปุโรหิต 120 คนเป่าแตร

13 ทั้งนักแตรและนักร้องประสานเสียงเป็นหนึ่งเดียวกัน

ถวายสรรเสริญและขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้า+ พร้อมด้วยเสียงแตร

ฉาบและเครื่องดนตรีต่างๆพวกเขาเป่าส่งเสียงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า+ว่า

“ พระองค์ประเสริฐ

ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงนิรันดร์”

และแล้วพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มีเมฆมาปกคลุม

14 บรรดาปุโรหิตไม่อาจปฏิบัติหน้าที่เพราะเมฆนั้น

ด้วยว่าพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+หบคลุมพระวิหารของพระองค์

6 แล้วโซโลมอนตรัสว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสไว้ว่าพระองค์จะประทับในเมฆทับ

2 ข้าแต่พระเจ้า

ข้าพระองค์ได้สร้างวิหารอันงามตระการถวายเพื่อพระองค์จะประทับอยู่นิรันดร์”

3 กษัตริย์ทรงหันกลับมาอำนวยการแก่มวลชนอิสราเอลซึ่งยืนอยู่ ณ ที่นั้น 4 และตรัสว่า

“ สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล

ผู้ทรงกระทำด้วยพระหัตถ์ของ

พระองค์ตามที่ได้สัญญาไว้กับดาวิดบิดาของข้าพเจ้า

เพราะพระองค์ตรัสว่า 5 ‘ นับแต่

วันที่เรานำประชากรของเราออกมาจากอียิปต์

เรามีได้เลือกเมืองของตระกูล ใ ด

ตระกูลหนึ่งแห่งอิสราเอลเพื่อสร้างวิหารขึ้นสถาปนนานามของเรา หรือเลือกใครขึ้น

มาเป็นผู้นำปกครองอิสราเอลประชากรของเรา

6 แต่บัดนี้เราได้เลือกเยรูซาเล็มเป็นที่

สถาปนนานามของเรา

และได้เลือกดาวิดให้ปกครองอิสราเอลประชากรของเรา’

7

“ ดาวิดราชาบิดาของข้าพเจ้าตั้งใจจะสร้างวิหารถวายแต่พระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+

พระเจ้าแห่งอิสราเอล

8 แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับดาวิดราชาบิดาว่า ‘ ที่เจ้ามีน้ำใจจะ

สร้างวิหารเพื่อนามของเรานั้นก็ดีอยู่

9 อย่างไรก็ตามเจ้าไม่ใช่ผู้ที่จะสร้าง แต่บุตรชาย

ผู้เป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของเจ้าจะเป็นผู้สร้างวิหารเพื่อนามของเรา’

10 “ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงรักษาสัญญา

ข้าพเจ้าได้นั่งบนราชบัลลังก์แห่งอิสราเอล

สืบต่อจากราชบิดาที่ตั้งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ทรงสัญญาไว้และข้าพเจ้าได้สร้างวิหารเพื่อ

พระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล

11เป็นที่ประดิษฐานหีบพันธสัญญา ซึ่ง

ภายในบรรจุพันธสัญญาระหว่างองค์พระผู้เป็นเจ้า+กับประชากรอิสราเอล ”

.c.โซโลมอนทูลอธิษฐาน

12 ขณะนั้นโซโลมอนประทับยืนอยู่หน้าแท่นบูชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ต่อหน้าชุมนุมอิสราเอลทั้งหมด และทรงชูพระหัตถ์ขึ้น

13พระองค์ได้ทรงสร้างยกพื้นทองสัมฤทธิ์ กว้าง ยาวด้านละ 5 ศ อ ก ²⁶

และสูง 3 ศ อ ก ²⁷ ตั้งไว้ตรงกลางลานชั้นนอก พระองค์ประทับยืนอยู่

บนยกพื้น จากนั้นทรงคุกเข่าลงต่อหน้าชุมนุมอิสราเอลทั้งปวง

แล้วทรงชูพระหัตถ์ขึ้นฟ้า 14ตรัสว่า

“ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล

ทั่วฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกไม่มี

พระอื่นใดเสมอเหมือนพระองค์

ผู้ทรงรักษาคำมั่นสัญญาแห่งความรักมั่นคงต่อ

เหล่าผู้ทาสซึ่งยังคงดำเนินในทาง ของพระองค์อย่างสุดใจ

15พระองค์ทรงรักษาคำมั่น

สัญญาต่อผู้ทาสดาวิดบิดาข้าพระองค์ ด้วยพระโอษฐ์ทรงสัญญา

และโดยพระหัตถ์

ทรงกระทำให้สำเร็จ ดังเช่นทุกวันนี้

---

²⁶ 6:13 * ป ร ะ ม า ณ 2.3 เ ม ต ร

²⁷ 6:13 ** ป ร ะ ม า ณ 1.3 เ ม ต ร

16 “ และบัดนี้ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล
ขอทรงรักษาคำมั่นสัญญา

ที่ทรงมีต่อดาวิดว่า

‘ หากกวางศิวานของเจ้าระมัดระวังที่จะกระทำทุกอย่างและดำเนินอยู่
ต่อหน้าเราตามบทบัญญัติของเราเหมือนอย่างที่เราได้กระทำเจ้าก็จะ
ไม่ขาดคนที่

ขึ้นครองบัลลังก์แห่งอิสราเอลต่อหน้าเรา’

17 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ห้พระเจ้าแห่งอิสราเอล

บัดนี้

ขอทรงโปรดให้เป็นไปตามคำมั่นสัญญาที่ทรงให้ไว้แก่ดาวิดผู้ทาสของพระ
องค์

ด้วยเถิด

18 “ แต่พระเจ้าจะประทับบนโลกนี้ร่วมกับมนุษย์จริงๆ หรือ?

ในเมื่อฟ้าสวรรค์สูงสุด

ยังไม่อาจรับพระองค์ไว้ได้

วิหารแห่งนี้ซึ่งข้าพระองค์สร้างขึ้นจะยิ่งเล็กลงกว่านั้น

สักเท่าใด

19 ถึงกระนั้นข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพระองค์

ขอทรงสดับฟังคำ

อธิษฐานและตอบคำวิงวอนเพื่อความเมตตา

ซึ่งผู้ทาสกำลังกราบทูลอยู่เบื้องพระ

พักตร์ในวันนี้ 20 ทั้งกลางวันและกลางคืน

ขอพระองค์ทอดพระเนตรวิหารแห่งนี้ซึ่ง

พระองค์ตรัสว่าจะเป็นที่สถาปนาพระนามของพระองค์

เพื่อจะได้ทรงกรุณาสดับฟัง

เมื่อผู้ทาสอธิษฐานตรงต่อที่แห่งนี้ 21 จากสวรรค์ที่ประทับ

ขอทรงสดับฟังคำทูลวิงวอน

จากผู้ทาสและประชากรอิสราเอลเมื่ออธิษฐาน ตรงต่อที่นี่
และเมื่อทรงสดับแล้วขอทรง

โ ป ร ด ย ก โ ท ษ

22 “ เมื่อผู้ใดกระทำผิดต่อเพื่อนบ้าน
และต้องสาบานมาสาบานหน้าแท่นบูชาในพระวิหารนี้
23ขอทรงสดับฟังจากสวรรค์และวินิจฉัย
ขอทรงตัดสินว่าใครผิดใครถูก
ขอทรงกำหนดโทษผู้ผิดและให้สิ่งที่เขาได้กระทำตกแก่ตัวเขา
เอง ส่วนผู้บริสุทธิ์ขอทรงประกาศว่าเขาไม่ผิด
เป็นอันพิสูจน์ว่าเขาเป็นผู้บริสุทธิ์

24

“ เมื่ออิสราเอลประชากรของพระองค์กระทำบาปต่อพระองค์และถูกศัตรูพิชิต

หากเขาหันกลับมาหาพระองค์ ร้องทูลออกพระนามของพระองค์
อธิษฐานทูลวิงวอน

ต่อพระองค์ ในวิหารแห่งนี้ 25ก็ขอทรงสดับฟังจากสวรรค์
และอภัยความผิดบาปของ

เหล่าประชากรอิสราเอล
และนำเขากลับมายังดินแดนซึ่งพระองค์ประทานแก่บรรพ-
บุรุษของเขา

26

“ เมื่อห้องฟ้าถูกปิดไม่มีฝนเพราะประชากรของพระองค์ได้ทำบาปต่อพระอ
งศ์

เมื่อเขาอธิษฐานตรงต่อที่นี่ร้องทูลออกพระนามของพระองค์
และหันจากบาปผิดของ

ตนที่เป็นเหตุให้พระองค์ทรงลงโทษเขา
27ขอทรงสดับฟังจากสวรรค์และอภัยบาปผิด

ของประชากรอิสราเอลผู้ทาสของพระองค์
ขอทรงสอนหนทางดำเนินชีวิตอันถูกต้อง
และประทานฝนแก่ดินแดนซึ่งทรงยกให้เป็นมรดกของเหล่าประชากร

28 “ หากเกิดกันดารอาหารหรือโรคระบาดในดินแดน
หรือโรคพืช หรือโรคราน้ำค้าง
หรือตึกแต่น หรือเพลี้ยแมลงบุกมาทำลาย หรือเหล่าศัตรูมาล้อมเมือง
ไม่ว่าจะเป็นโรค
หรือภัยพิบัติใดๆ ก็ตามที่เกิดขึ้น

29 เมื่อมีคำอธิษฐานหรือคำทูลวิงวอนจากผู้หนึ่งผู้ใด
ในหมู่ประชากรอิสราเอล ซึ่งแต่ละคนย่อมรู้ถึงความทุกข์ใจของตนดี
และยื่นมือออก
ตรงต่อวิหารนี้ 30 ขอทรงสดับฟังจากสวรรค์ที่ประทับ
ขอทรงอภัยโทษและทรงจัดการ
กับแต่ละคนตามการกระทำของเขาด้วยว่าพระองค์ทรงรู้จักจิตใจของ
เขา (เพราะ
พระองค์เท่านั้นทรงทราบจิตใจมนุษย์)

31 เพื่อเขาจะยำเกรงพระองค์และดำเนินในทาง
ของพระองค์ตลอดเวลาที่เขาอาศัยอยู่ในแผ่นดิน
ซึ่งพระองค์ประทานแก่บรรพบุรุษ
ของ เรา

32 “ ส่วนคนต่างชาติซึ่งมิใช่พลเมืองของอิสราเอล
แต่ได้มาจากแดนไกลเนื่องด้วย
พระนามยิ่งใหญ่
พระหัตถ์เกรียงไกรและพระกรที่เหยียดออกของพระองค์ เมื่อเขามา
อธิษฐานตรงต่อพระวิหาร

33 ขอ ทรงสดับฟังจากสวรรค์ที่ประทับของพระองค์ และขอ
ทรงตอบคำอธิษฐานใดๆ ของเขา
เพื่อมวลประชาชาติในโลกจะรู้จักพระนามของพระ

องค์และยาเกรงพระองค์ เช่นเดียวกับอิสราเอลประชากรของพระองค์
และรู้ว่าวิหาร

แห่งนี้สร้างขึ้นเพื่อพระนามของพระองค์

34

“ เมื่อพระองค์ทรงใช้ประชากรของพระองค์ออกไปรบกับศัตรูไม่ว่าที่ใด
และ

เขาอธิษฐานต่อพระองค์มุ่งตรงมายังนครนี้ที่ทรงเลือกสรรไว้
และวิหารแห่งนี้ซึ่งข้า

พระองค์สร้างขึ้นเพื่อพระนามของพระองค์

35ขอทรงสดับฟังคำอธิษฐานและคำทูล

วิงวอนของเขาจากสวรรค์และขอทรงช่วยเหลือเขา

36

“ หาก เขา กระ ทำผิดต่อพระองค์ด้วยว่ามีใครบ้างที่ไม่ได้ทำผิดเลย
แล้วพระองค์

ทรงพระพิโรธต่อเขา และยอมให้ศัตรูพิชิตเขา

นำเขาไปเป็นเชลยในต่างแดนไม่ว่า

ไกลหรือใกล้ 37แล้วเขากลับใจได้ในแดนเชลยสำนึกผิด

ทูลวิงวอนต่อพระองค์ในดิน

แดนผู้พิชิตเขาหันกลับมาหาพระองค์และทูลว่า

‘ ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำความบาป ข้า

พระองค์ผิดไปแล้วและได้กระทำความชั่วร้าย’

38หากเขาหันกลับมาหาพระองค์อย่างสุดจิต

สุดใจในแดนเชลย

และอธิษฐานตรงมายังดินแดนแห่งนี้ซึ่งพระองค์ประทานแก่

บรรพบุรุษ มายังนครซึ่งพระองค์ทรงเลือกสรร

และวิหารแห่งนี้ซึ่งข้าพระองค์ได้สร้าง

ขึ้นเพื่อพระนามของพระองค์

39ก็ขอทรงสดับฟังคำอธิษฐานและคำวิงวอนของเขาจาก

สวรรคที่ประทับ

ทรงช่วยเหลือและอภัยโทษแก่ประชากรผู้ได้กระทำบาปต่อพระองค์

40 “ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์

บัดนี้ขอทรงทอดพระเนตรและเงี่ยพระกรรณฟัง

คำอธิษฐานทั้งปวงที่ทูลต่อพระองค์ในที่แห่งนี้

41 และบัดนี้ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้า

ขอพระองค์และหีบพันธสัญญาอันทรง

ฤทธานุภาพของพระองค์

โปรดเสด็จเข้าสู่ที่ประทับแห่งนี้

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าโปรดให้บรรดาปุโรหิตของพระองค์
ได้รับความรอด

เป็นอาภรณ์

และขอให้เหล่าวิสุทธิชนของพระองค์ปีติยินดีในความประเสริฐเลิศข
องพระองค์

42 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้า

ขออย่าทรงทอดทิ้งผู้ที่ทรงเจิมไว้

ขอทรงระลึกถึงความรักยิ่งใหญ่ที่ทรงสัญญาไว้แก่ดาวิดผู้ทาสของพร
ะองค์”

.c.การถวายพระวิหาร

7 เมื่อโซโลมอนทรงอธิษฐานจบ

ก็มีไฟจากสวรรค์ลงมาเผาของถวายและเครื่องเผาบูชา

และพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ปกคลุมทั่ววิหาร

2) ปรุโรหิตไม่สามารถเข้าไปในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
เพราะพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ปกคลุมทั่วพระวิหาร
3) ครั้นชนอิสราเอลทั้งปวงเห็นไฟลงมา
และ ะ พ ร ะ สิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+อยู่เหนือพระวิหาร
ก็คุกเข่ากราบลงกับพื้น นมัสการและขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทูลว่า

“ พระองค์ประเสริฐ
ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงนิรันดร์”

4) จากนั้น
กษัตริย์และปวงประชากรก็ถวายเครื่องบูชาต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็น
เจ้า+ 5) กษัตริย์โซโลมอนทรงถวายวัวผู้ 22,000 ตัว กับแกะและแพะ
120,000 ตัว

เป็นอันว่ากษัตริย์และปวงประชากรได้ถวายพระวิหารของพระเจ้า

6) ปรุโรหิตทั้งหลายเข้าประจำหน้าที่

และคนตระกูลเลวีทั้งหลายขับร้องบทเพลงขอบพระคุณว่า

“ ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงนิรันดร์”

โ ด ย ใ ช้เครื่องดนตรีซึ่งกษัตริย์ดาวิดทรงทำขึ้นเพื่อใช้ในการสรรเสริญ
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ เหล่าปรุโรหิตเป่าแตรอยู่ด้านตรงข้ามคนเลวี
ส่วนประชากรทั้งปวงยืนอยู่

7

โซโลมอนทรงประกอบพิธีชำระส่วนกลางลานหน้าพระวิหารเพื่อเผา
เครื่องบูชาและไขมันของเครื่องสันติบูชา

เ พ ร า ะ แ ท่นบูชาทองสัมฤทธิ์ที่ทำขึ้นนั้นเล็กเกินไปสำหรับเครื่อง
เผาบูชา ธัญบูชา และไขมันเครื่องบูชา

8) โซโลมอนทรงร่วมพิธีฉลองกับประชากรอิสราเอลตลอด 7 วัน

มหาชนจากทั่วอิสราเอล จากเลโบฮามัทจดลุ่มน้ำวาติแห่งอียิปต์

9) ในวันที่แปด มีการชุมนุมใหญ่อีกครั้งหนึ่ง

เพราะพวกเขาได้ฉลองการถวายแท่นบูชา 7 วัน
และฉลองเทศกาลอีก 7 วัน 10 แล้วในวันที่สี่สิบสามของเดือนเจ็ด
โซโลมอนทรงอำลาให้ประชาชนกลับบ้านด้วยความสุขและชื่นชมยินดี
ในสิ่งดีงามทั้งปวงซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้กระทำเพื่อดาวิด
โซโลมอนและอิสราเอลประชากรของพระองค์

.c. องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปรากฏแก่โซโลมอน

11

เมื่อโซโลมอนทรงสร้างพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+และพระราชวังเสร็จแล้ว

และทุกสิ่งที่ทรงดำริจะทำในพระวิหารและพระราชวังลุล่วงครบถ้วนแล้ว

12 คืนวันหนึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปรากฏแก่โซโลมอนและตรัสว่า

“ เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้าแล้ว

และได้เลือกวิหารแห่งนี้เป็นสถานที่สำหรับ

เจ้าถวายเครื่องบูชาแก่เรา

13 “ เมื่อเราปิดกั้นฟ้าไว้ไม่ให้ฝนตก

หรือภัยพิบัติให้ตักแตนมามากัดกินพืชพันธุ์ หรือ

ส่งโรคระบาดมายังพวกเจ้า 14 หากประชากรของเรา

ซึ่งเรียกชื่อตามนามของเรา จะ

ถ่อมใจลงและอธิษฐาน แสวงหาเรา

และหันกลับจากวิถีอันชั่วร้ายของเขา เมื่อนั้นเรา

จะรับฟังเขาจากสวรรค์

จะอภัยโทษความผิดบาปของเขาและจะรักษาแผ่นดินของ

เขาให้หาย 15 บัดนี้เราจะเปิดตา

และเปิดหูฟังคำอธิษฐานทั้งหลายในที่แห่งนี้ 16 เรา

ได้เลือกวิหารแห่งนี้ และชำระให้บริสุทธิ์ เพื่อสถาปนานามของเราไว้
ณ ที่นั้นชั่ววันรันดร์

ตาของเราและใจของเราจะอยู่ที่นั่นเสมอไป

17

“ ส่วนเจ้า

หากเจ้าดำเนินอยู่ต่อหน้าเราเหมือนอย่างดาวิดบิดาของเจ้า กระทำ

ตามคำบัญชา รักษากฎเกณฑ์และบทบัญญัติของเรา

18เราก็จะสถาปนาลูกของ

เจ้าเหมือนที่เราได้สัญญาไว้กับดาวิดบิดาของเจ้าว่า

‘ เจ้าจะไม่ขาดคนขึ้นมาครอง

อิสราเอลเสมอไป’

19

“ แต่หากเจ้าทั้งหลายหันหนี

ละทิ้งกฎเกณฑ์และบทบัญญัติที่เราให้ไว้ ไปกราบ

ไหวนมัสการพระอื่นๆ

20เราก็จะขุดรากถอนโคนอิสราเอลออกจากดินแดนของเราซึ่ง

ได้ยกให้เขา

และเราจะละทิ้งวิหารแห่งนี้ซึ่งเราได้ชำระให้บริสุทธิ์เพื่อนามของเรา เรา

จะทำให้ตกเป็นที่เหยียบย่ำและคำเบียดเบียนในหมู่ประชาชาติ

21และถึงแม้ว่าบัดนี้

วิหารนี้เด่นตระหง่านทุกคนที่ผ่านไปมาจะตกตะลึงและฉงนสนเท่ห์ว่า

‘ ทำไมหนอ องค์

พระผู้เป็นเจ้า+จึงทรงกระทำต่อวิหารและดินแดนนี้ถึงเพียงนี้’

22ผู้คนจะตอบว่า ‘ เ พ ร า ะ

เขาได้ละทิ้งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงนำบรรพบุรุษของเขาออกมาจาก

กัธยิปต์ หันไป

ฝ่าฝืนปณิธานมัสการพระอื่นๆ แทน

ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงนำเหตุร้ายนี้มาสู่เขา’ ”

c. พระราชกิจอื่นๆ ของโซโลมอน

8

ในตอนปลายของช่วง 20

ปีที่โซโลมอนทรงก่อสร้างพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+และราชวัง

- 2 โยโลมอนทรงบูรณะหมู่บ้านต่างๆ ซึ่งกษัตริย์ฮีรามแห่งไทระได้มอบให้ และให้ชาวอิสราเอลไปตั้งถิ่นฐานที่นั่น
- 3 แล้วโยโลมอนเสด็จไปยังสามทโคบาห์ และยึดเมืองนั้นได้
- 4 พระองค์ทรงสร้างเมืองทัดโมร์ในถิ่นกันดาร และเมืองต่างๆ ในสามทให้เป็นคลังเสบียง
- 5 พระองค์ทรงบูรณะเบธโฮโรนบนและเบธโฮโรนล่างให้เป็นเมืองป้อมปราการ เสริมกำแพงและเครื่องป้องกันที่ประตู
- 6 ทั้งทรงสร้างบาอาลัทและหัวเมืองคลังอื่นๆ ตลอดจนหัวเมืองที่เก็บธรรบและม้า²⁸
- 7 ทุกสิ่งที่ทรงปรารถนาจะสร้างไม่ว่าในเยรูซาเล็ม เลบานอนและทั่วราชอาณาจักร
- 7 ส่วนบรรดาคนที่เหลืออยู่ที่เป็นชาวฮิตไทต์ อาโมไรต์ เปริสซี ฮีไวต์ และเยบุส (คนเหล่านี้ไม่ใช่ชาวอิสราเอล)
- 8 คือวงศ์วานของพวกเขาซึ่งคงอยู่ในดินแดนที่ชาวอิสราเอลมิได้กวาดล้างไปให้หมด คนเหล่านี้โยโลมอนทรงเกณฑ์มาเป็นแรงงานทาสดังเช่นทุกวันนี้
- 9 โยโลมอนมิได้ทรงเกณฑ์ให้พลเมืองอิสราเอลคนใดเป็นทาส แต่ให้เป็นทหาร นายทัพผู้บัญชาการธรรบและพลธรรบ
- 10 และมีหัวหน้าข้าราชการของกษัตริย์โยโลมอนอีก 250 คน เป็นผู้ดูแลสั่งการคนเหล่านี้
- 11

โยโลมอนทรงพาพระธิดาของฟาโรห์จากเมืองดาวิดมาประทับที่พระราชวังซึ่งทรงสร้างขึ้นตามที่ตรัสว่า

“ มเหสีของเราไม่ควรอยู่ในพระราชวังดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอล เนื่องจากสถานที่ทั้งหลายซึ่งหีบพันธสัญญาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ผ่านเข้ามา นั้นนบริสุทธิ์”

---

²⁸ 8:6 * หรือ พลธรรบ

โซโลมอนทรงถวายเครื่องเผาบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+บนแท่นบูชา
ที่สร้างขึ้นตรงหน้ามุขของพระวิหาร

13ตามระเบียบกำหนดสำหรับของถวายประจำวันซึ่งโมเสสสั่งไว้สำหรับวัน
สะบาโต วันขึ้นหนึ่งค่ำ และสามเทศกาลประจำปีอันได้แก่

เทศกาลขนมปังไม้ใส่เชื้อ เทศกาลเก็บเกี่ยว และเทศกาลอยู่เพิง

14ในการมอบหมายให้ปุโรหิตประจำหน้าที่

โซโลมอนดำเนินตามพระราชโองการของดาวิดพระบิดา

และให้คนตระกูลเลวีนำการร้องเพลงสรรเสริญ

และช่วยเหลือปุโรหิตตามหน้าที่ประจำวัน

ทั้งทรงกำหนดเวรยามให้รักษาการณ์ประตูต่างๆ

ของพระวิหารตามที่ดาวิดคนของพระเจ้าได้กำชับไว้

15พวกเขาปฏิบัติตามพระราชโองการของกษัตริย์อย่างเคร่งครัด

ทั้งปุโรหิตและคนเลวี ไม่ว่าในเรื่องใด รวมทั้งเรื่องคลังต่างๆ

16 พระราชกิจทั้งปวงของโซโลมอนลุล่วง

นับแต่วันที่วางฐานรากของพระวิหารตราจบจนสำเร็จครบถ้วน

เป็นอันว่าพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+สำเร็จเรียบร้อย

17 จากนั้นโซโลมอนเสด็จไปยังเอซีโอนเกเบอร์

และเอลัทบนชายฝั่งของ เ อ โ ต ม 18ฮีรามทรงส่งเรือมาให้

มีเจ้าหน้าที่ของฮีรามซึ่งรู้จักทะเลดีคอยสั่งการ

สมทบกับคนของโซโลมอนเองเดินเรือไปยังโอฟีร์ นำทองคำหนัก 450

ตะลันต์²⁹ มาถวายกษัตริย์โซโลมอน

.c. พระราชินีแห่งเชบา

²⁹ 8:18 * ป ร ะ ม า ณ 16 ตัน

9 เมื่อราชินีแห่งเซบาได้สดับฟังกิตติศัพท์ของโซโลมอน ก็เสด็จมายังเยรูซาเล็มเพื่อทดสอบด้วยปริศนาค้นยาก พระนางทรงมาถึงเยรูซาเล็มพร้อมด้วยกองคาราวานใหญ่ มีอูฐบรรทุกเครื่องเทศ ทองคำจำนวนมาก และเพชรนิลจินดา พระนางเข้าเฝ้าโซโลมอนและทรงสนทนาเรื่องต่างๆ ที่ดำริไว้ 2โซโลมอนทรงตอบปัญหาของพระนางได้ทุกข้อ ไม่มีสิ่งใดยากเกินกว่าจะทรงชี้แจง

3เมื่อราชินีแห่งเซบาทรงเห็นถึงสติปัญญาของโซโลมอน และพระราชวังที่ทรงสร้างขึ้น 4อาหารบนโต๊ะเสวย ข้าราชการบริพารที่เข้าเฝ้า มหาตเล็กในเครื่องแบบ พนักงานเชิญจอกเสวย และเครื่องเผาบูชาซึ่งถวายที่พระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระนางก็ประหลาดพระทัยเป็นล้นพ้น

5 ตรัสกับโซโลมอนว่า

“ ที่หม่อมฉันได้ยินได้ฟังมาในประเทศของหม่อมฉันเกี่ยวกับความสำเร็จ และพระปรีชาญาณของฝ่าบาทล้วนเป็นความจริง

6หม่อมฉันไม่เชื่อมาก่อนเลยจนกระทั่งได้มาเห็นกับตา ที่หม่อมฉันได้ยินมายังไม่ถึงครึ่งของพระปรีชาญาณของฝ่าบาท แท้จริงแล้วฝ่าบาททรงยิ่งใหญ่กว่าที่เขาร่ำลือกันเสียอีก

7ไพร่ฟ้าข้าราชการบริพารของฝ่าบาทช่างมีความสุขยิ่งนัก เมื่อได้เข้าเฝ้าและสดับฟังพระปัญญาของฝ่าบาทอยู่เสมอ

8สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของฝ่าบาทที่ได้ทรงโปรดปราน และตั้งฝ่าบาทขึ้นครองราชบัลลังก์

9 เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของฝ่าบาท พระองค์ทรงรักอิสราเอลยิ่งนัก และทรงประสงค์จะเชิดชูอิสราเอลไว้ตลอดกาลจึงทรงตั้งฝ่าบาทขึ้นเป็นกษัตริย์ เพื่อผดุงความยุติธรรมและความชอบธรรม

9 จากนั้นพระนางถวายทองคำ 120 ตะลันต์³⁰

เครื่องเทศปริมาณมหาศาล และเพชรนิลจินดาแด่โซโลมอน

ไม่เคยมีเครื่องเทศเช่นดังที่ราชินีแห่งเซบาถวายแด่กษัตริย์โซโลมอนมาก่อน

น เ ล ย

10 (ลูกเรือของฮีรามและโซโลมอนนำทองคำมาจากเมืองโอฟีร์

กับไม้ประดู่และเพชรพลอย

11โซโลมอนทรงใช้ไม้ประดู่ทำชั้นบันไดพระวิหารและพระราชวัง

และใช้ประดู่สีพิณใหญ่กับพิณเขาคู่สำหรับคณะนักดนตรี

ไม่เคยมีเช่นนั้นมาก่อนเลยทั่วแดนยูดาห์)

12

กษัตริย์โซโลมอนประทานทุกสิ่งตามที่ราชินีแห่งเซบาประสงค์และทูล
ขอ ทรงให้มากยิ่งขึ้นกว่าที่พระนางนำมาถวาย

แล้วพระนางกับขบวนตามเสด็จก็กลับสู่ภูมิลำเนา

.c. ความมั่งคั่งของโซโลมอน

13 ทุกปีโซโลมอนได้รับทองคำ 666 ตะลันต์³¹

14ยังไม่รวมภาษีอากรที่พ่อค้านายวานิชนำมา

และเงินทองจากบรรดากษัตริย์แห่งอาระเบีย

และเหล่าผู้ปกครองของดินแดนนั้นนำมาถวาย

15 กษัตริย์โซโลมอนทรงให้นำทองคำมาตีเป็นโล่ใหญ่ 200 อัน

แต่ละอันใช้ทองคำหนัก 600 เ บ ค า ³² 16และโล่เล็ก 300 อัน

แต่ละอันใช้ทองคำหนัก 300 เ บ ค า ³³

ทรงเก็บโล่เหล่านี้ไว้ในตำหนักพนาเลบานอน

---

³⁰ 9:9 * ป ร ะ ม า ณ 4 ตัน

³¹ 9:13 * ป ร ะ ม า ณ 23 ตัน

³² 9:15 * ป ร ะ ม า ณ 3.5 ก ก .

³³ 9:16 * ป ร ะ ม า ณ 1.7 ก ก .

ทั้งยังได้ทรงทำพระที่นั่งขนาดใหญ่ตกแต่งด้วยงาช้างและบุด้วยทองคำบริสุทธิ์ 18 พระที่นั่งนี้มีชั้นบันไดหกชั้น
 และแท่นรองพระบาททำด้วยทองคำติดกัน
 ที่วางพระหัตถ์สองข้างก็เป็นทองคำ มีสิงโตขนาบข้างละตัว
 19 ที่บันไดแต่ละชั้นมีสิงโต 2 ตัว รวมสิงโต 12 ตัว
 ไม่เคยมีเช่นนี้ในราชอาณาจักรใดๆ
 20 จอกเสวยทุกใบของกษัตริย์โซโลมอนทำจากทองคำ
 และภาชนะเครื่องใช้ทั้งปวงในตำหนักพนาเลบานอน
 ล้วนเป็นทองคำบริสุทธิ์ ไม่มีสิ่งใดทำด้วยเงิน
 เพราะในสมัยโซโลมอนถือว่าเงินมีค่าน้อย
 21 โซโลมอนส่งกองเรือสินค้า³⁴ โดยลูกเรือซึ่งได้มาจากกษัตริย์ฮีราม
 ทุกสามปีนำทองคำ เงิน งาช้าง ลิงและนกกยุง³⁵กลับมา
 22

กษัตริย์โซโลมอนทรงร่ำรวยและมีพระปรีชาญาณเหนือกว่ากษัตริย์ใ
 ดๆทั้งปวงในแผ่นดิน 23 บรรดาประมุขจากนานาชาติ
 มาเฝ้าโซโลมอนเพื่อสดับฟังพระปรีชาญาณ
 ซึ่งพระเจ้าประทานไว้ในพระทัยพระองค์
 24 ปีแล้วปีเล่าทุกคนที่มาจะนำของบรรณาการมาได้แก่เครื่องเงินและทอง
 เสื้อผ้า อาหาร อาวุธ เครื่องเทศ ม้าและล่อมา
 25 โซโลมอนทรงมีโรงรถรบและม้า 4,000 แห่ง และพลรถรบ 12,000
 คนประจำอยู่ในหัวเมืองรถรบ และอยู่กับพระองค์ที่เยรูซาเล็ม
 26 ทรงปกครองบรรดากษัตริย์และราชอาณาจักรต่างๆ ตั้งแต่แม่น้ำ³⁶
 จนจดดินแดนฟีลิสเตียและไกลถึงพรมแดนอียิปต์

---

³⁴ 9:21* ไปทาร์ซิช

³⁵ 9:21** หรือ ลิงบาบูน

³⁶ 9:26 * ยูเฟรติส

27 ในเยรูซาเล็มพระองค์ทรงทำให้เงินกลายเป็นของฟืนๆเหมือนกับหิน
และไม้สีดาร์ก็มีมากเหมือนไม้มะเดื่อแถบเชิงเขา

28 ม้าของโซโลมอนนำเข้ามาจากอียิปต์และประเทศอื่นๆ

.c. โซโลมอนสิ้นพระชนม์

29 เหตุการณ์อื่นๆ

ในรัชกาลโซโลมอนตั้งแต่ต้นจนจบมีกล่าวไว้ในบันทึกของนาอันผู้เผยพระ
วจนะ ในคำพยากรณ์ของอาหิยาห์แห่งซีโลห์

และในนิมิตของอิดโดผู้ทำนายเกี่ยวกับเยโรโบอัมบุตรเนบัท มิใช่หรือ

30 โซโลมอนครองราชย์เหนืออิสราเอลในเยรูซาเล็มเป็น เวลา 40

ปี 31 แล้วทรงสว่างลับไปอยู่กับบรรพบุรุษ

พระศพถูกฝังไว้ในเมืองดาวิดของราชบิดาพระองค์

แล้วเรโหโบอัมโอรสขึ้นครองราชย์แทน

.c. อิสราเอลกบฏต่อเรโหโบอัม

10 เรโหโบอัมเสด็จไปที่เซเคม

ด้วยว่าปวงชนอิสราเอลพากันไปที่นั่นเพื่อสถาปนาพระองค์เป็นกษัตริย์

2 ฝ่ายเยโรโบอัมบุตรเนบัท (ซึ่งหนีกษัตริย์โซโลมอนไปอยู่อียิปต์)

ได้ทราบข่าวก็กลับมา 3 และร่วมกับประชากรอิสราเอลเข้าทูลเรโหโบอัมว่า

4 “ พระบิดาของฝ่าพระบาทวางแอกหนักให้พวกข้าพระบาท

บัดนี้ขอทรงผ่อนภาระและบรรเทาแอกที่วางไว้

แล้วพวกเราจะรับใช้ฝ่าพระบาท”

5 เรโหโบอัมตรัสตอบว่า “ อีกสามวันค่อยกลับมาหาเรา”

เขาทั้งหลายจึงกลับไป

6

กษัตริย์เรโหโบอัมทรงหาหรือเรื่องนี้กับบรรดาผู้อาวุโสซึ่งเคยถวายคำ
ปรึกษาแต่โซโลมอนพระบิดาว่า “ เราควรจะตอบประชาชนว่าอะไรดี”

7 คนเหล่านั้นทูลว่า “ หากฝ่าพระบาทแสดงความเมตตาต่อประชาชน
เ อ า ใ จ พ ว ก เ ข า แ ล ะ ใ ห้ ค ำ ต อ บ ที่ พ ว ก เ ข า พ อ ใ จ
พวเขาก็จะเป็นทาสรับใช้ฝ่าพระบาทเสมอไป”

8 แต่เรโหโบอัมไม่ฟังคำแนะนำของผู้อาวุโส
และไปขอความเห็นจากบรรดาคคนหนุ่มๆซึ่งเติบโตมาด้วยกันและคอยรับใช้
อยู่9พระองค์ถามว่า “ พวกเจ้าจะแนะนำว่าอะไร
เราควรตอบประชาชนที่มาขอให้ผ่อนปรนแอกที่เสด็จพอวางไว้ในวันว่าอย่างไ
ร ”

10 พวกเขาทูลว่า “ ขอให้ตรัสกับบรรดาผู้ที่มาทูลว่า
' พระบิดาทรงวางแอกหนักไว้ขอทรงผ่อนปรนให้เบาลง' นั้นว่า
' นิ้วก้อยของเราก็นานี้กว่านิ้วของเสด็จพอเสียอีก
11เสด็จพอเคยวางแอกหนักให้ เราจะให้หนักยิ่งขึ้นอีก
เสด็จพอของเราใช้แล้วเขียนพวกเจ้า ส่วนเราจะใช้แมงป่องเล่นงานเจ้า'
”

12 สามวันต่อมา
เมื่อเยโรโบอัมและประชากรมาเข้าเฝ้าเรโหโบอัมตามที่ตรัสไว้ว่า
“ อีกสามวันค่อยกลับมาหาเรา”

13 เรโหโบอัมก็ตรัสตอบด้วยท่าที่แข็งกร้าว
ไม่ทรงแยแสคำแนะนำของเหล่าผู้อาวุโส

14ทรงปฏิบัติตามคำแนะนำของคนหนุ่ม ตอบว่า
“ เสด็จพอของเราวางแอกหนักให้พวกเจ้า เราจะให้หนักยิ่งขึ้นไปอีก
เสด็จพอใช้แล้วเขียนเจ้า ส่วนเราจะใช้แมงป่องเล่นงานเจ้า”

15 เรโหโบอัมมิได้รับฟังประชาชน
เหตุการณ์นี้เนื่องมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+เพื่อให้สำเร็จตามที่พระองค์ได้ต
รัสไว้กับเยโรโบอัมบุตรเนบัทผ่านอาหิยาห์ชาวชิโลห์

16 เมื่ออิสราเอลทั้งปวงเห็นว่ากษัตริย์ไม่ทรงฟังพวกตน ก็ร้องตะโกนว่า
“ เรามีอะไรเกี่ยวข้องกับดาวิด มีส่วนอะไรกับบุตรเจสซี
พี่น้องอิสราเอลทั้งหลาย กลับบ้านกันเถิด

ให้ดาวิดดูแลปกครองพวกตัวเองไปก็แล้วกัน”

แล้วชาวอิสราเอลทั้งปวงก็กลับไป

17 ยกเว้นประชาชนอิสราเอลในเขตยูดาห์

เรโหโบอัมยังคงปกครองพวกเขา

18 เมื่อกษัตริย์เรโหโบอัมส่งอาโดเน็ร³⁷ไปเกณฑ์แรงงานโยธา

ชนอิสราเอลก็รุมเอาหินขว้างเขาถึงตาย

ส่วนกษัตริย์เรโหโบอัมเสด็จขึ้นราชรถหนีกลับเยรูซาเล็ม

19 ตั้งแต่นั้นมาอิสราเอลก็เป็นกบฏต่อราชวงศ์ของดาวิด

11 เมื่อกษัตริย์เรโหโบอัมเสด็จมาถึงเยรูซาเล็ม

พระองค์ทรงเกณฑ์พลยูดาห์และเบนยามิน 180,000 คน

เพื่อทำสงครามกับชนอิสราเอลกอบกู้อำนาจคืนมา

2 แต่พระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาถึง

เซไมยาห์คนของพระเจ้าว่า 3

“ จงไปบอกเรโหโบอัมโอรสโซโลมอนกษัตริย์แห่งยูดาห์

และบรรดาอิสราเอลในยูดาห์กับเบนยามินว่า 4

‘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่าอย่าไปสู้รบกับพี่น้องของเจ้า

ทุกคนจงกลับบ้านเสีย เพราะทั้งหมดนี้เราเป็นผู้กระทำ’ ”

เขาทั้งหลายก็เชื่อฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

มิได้ไปรบกับเยโรโบอัม

.c.เรโหโบอัมเสริมกำลังป้องกันยูดาห์

5 เรโหโบอัมประทับอยู่ในเยรูซาเล็มและทรงสร้างเมืองต่างๆ

เพื่อป้องกันในยูดาห์ได้แก่ 6 เ บ ธ เ ล เ ฮ ม เ อ ต ำ ม

เ ท โ ค อ ำ 7เบธซูร์ โสโค อาดูลลัม 8กัท มาเรซาร์ คีฟ 9อาโดราอิม

ลาคีช อาเซคาห์ 10โศราห์ อัยยาโลน และเฮโบรน

---

³⁷ 10:18 * หรือ ฮาโดรัม

เหล่านี้คือเมืองปราการในยูดาห์และเบนยามิน

11พระองค์ทรงเสริมปราการและเครื่องป้องกันต่างๆ

และตั้งผู้บัญชาการไว้ดูแล มีเสบียง น้ำมันมะกอก และเหล้าองุ่นพร้อม

12พระองค์ทรงเก็บหอก และโล่ไว้ในทุกเมือง

และทรงทำให้เมืองเหล่านี้เข้มแข็ง ดังนั้น

ยูดาห์และเบนยามินยังคงเป็นของพระองค์

13 บรรดาปุโรหิตและคนตระกูลเลวีจากเขตต่างๆ

ทั่วอิสราเอลอยู่ฝ่ายเรโหโบอัม14คนเลวี

ถึงกับทิ้งทุ่งหญ้าและทรัพย์สินมายังยูดาห์และเยรูซาเล็ม

เพราะถูกเยโรโบอัมกับโอรสปลด

ออกจากตำแหน่งปุโรหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

15แล้วทรงแต่งตั้งปุโรหิตของพระองค์เอง สำหรับสถานบูชา ณ

ที่สูงทั้งหลายและสำหรับเทวรูปแพะ และวัวซึ่งเยโรโบอัมทรงสร้างขึ้น

16คนจากทุกตระกูลแห่งอิสราเอลที่มีใจจดจ่อแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+พ

ระเจ้าแห่งอิสราเอล

ก็ติดตามคนตระกูลเลวีมายังเยรูซาเล็มเพื่อถวายเครื่องบูชาแด่องค์พระผู้เป็น

เจ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษ

17เป็นการเสริมกำลังให้อาณาจักรยูดาห์และสนับสนุนเรโหโบอัมโอรสโซโ

ลมอนตลอดช่วง 3

ปีที่เรโหโบอัมดำเนินตามแบบอย่างของดาวิดและโซโลมอน

.c. โอรสของเรโหโบอัม

18 เรโหโบอัมทรงอภิเษกกับมาหะลัท ธิดาของเยรีโมทโอรสดาวิด

มารดาคืออาบิฮาอิล ธิดาของเอลีอับบุตรเจสซี

19พระนางให้กำเนิดโอรสได้แก่ เยอูช เชมาริยาห์ และศาร์อัม

20ต่อมาทรงอภิเษกกับมาอาคาห์ธิดาของอับซาโลม มีโอรสคืออาบิยาห์

อัททัย ศีซา และเชโลมิต

21เรโหโบอัมทรงรักมาอาคาห์ธิดาอับซาโลมยิ่งกว่ามเหสีหรือสนมอื่นๆ

ทรงมีมเหสี 18 องค์ และสนม 60 คน มีโอรส 28 องค์ และธิดา 60 องค์
22 เรโหโบอัมทรงตั้งโอรสอาบียาห์จากมาอาคาห์เป็นเอกในหมู่พี่ๆ น้องๆ
เพื่อจะได้ตั้งเป็นกษัตริย์องค์ต่อไป
23 พระองค์ทรงใช้พระปรีชาแยกย้ายโอรสองค์อื่นๆ
ไปยังเมืองปราการทั้งหลายและทั่วแดนยูดาห์
กับเบนยามินประทานเบี้ยหวัดจำนวนมากให้ และจัดหาชายาให้ด้วย

c. อียิปต์รุกรานยูดาห์

12 เมื่อราชบัลลังก์ของเรโหโบอัมมั่นคงเป็นปีกแผ่นและเข้มแข็งขึ้น
พระองค์กับประชากรอิสราเอลก็ละทิ้งบทบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
2 เนื่องจากพวกเขาไม่สัตย์ซื่อต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ดังนั้นกษัตริย์ซีซัคแห่ง
อียิปต์กรีธาทัพมาตีเยรูซาเล็มในปีที่ 5 แห่งรัชกาลเรโหโบอัม 3 โดยมีรถรบ
1,200 คัน ทหารม้า 60,000 คน และทหารราบชาวอียิปต์ ลิเบีย
สุคคีอิมและคูช จำนวนนับไม่ถ้วนยกกำลังเข้ามาจากอียิปต์
4 พิชิตเมืองปราการต่างๆ ของยูดาห์ และมายังเยรูซาเล็ม
5 เซไมยาห์ผู้เผยพระวจนะมาเฝ้าเรโหโบอัม
และพบบรรดาผู้นำของยูดาห์ซึ่งมาชุมนุมกันในเยรูซาเล็มเพราะกลัวซีซัค
และกล่าวกับพวกเขาดังนี้ “ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า
‘ เจ้าทั้งหลายได้ทอดทิ้งเรา ฉะนั้นเราจึงทอดทิ้งเจ้าให้แก่ซีซัค
6 แล้วเรโหโบอัมกับเหล่าผู้นำแห่งอิสราเอลก็ถ่อมใจลงและยอมรับว่า
“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเที่ยงธรรม”
7 เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าเขาทั้งหลายถ่อมใจลง
จึงมีพระดำรัสมาถึงเซไมยาห์ว่า “ เพราะพวกเขาถ่อมใจลง
เราจะไม่ทำลายล้างเขา แต่จะช่วยกู้ในไม่ช้า
เราจะไม่ใช่ซีซัคกระบายโทสะของเราเหนือเยรูซาเล็ม
8 แต่พวกเขาจะต้องรับใช้ซีซัค

จะได้เรียนรู้ความแตกต่างระหว่างรับใช้เรากับรับใช้บรรดากษัตริย์ชาติอื่นๆ
”

9 เมื่อกษัตริย์ซีซาร์แห่งอียิปต์ทรงโจมตีเยรูซาเล็ม

ได้รับเอาทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+และพระราชวัง พระองค์ทรงยึดเอาทุกอย่างรวมทั้งโล่ทองคำที่โซโลมอนทำขึ้น

10ตั้งนั้นกษัตริย์เรโหโบอัมจึงทรงให้ทำโล่ทองคำสัมฤทธิ์ขึ้นมาแทน

และมอบหมายให้หัวหน้าทหารรักษาพระองค์ประจำทางเข้าพระราชวังดูแล

11เมื่อใดก็ตามที่เสด็จมายังพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ทหารรักษาพระองค์จะแห่โล่มา หลังจากนั้น

ก็นำกลับเข้าสู่ห้องทหารรักษาพระองค์ตามเดิม

12เนื่องจากเรโหโบอัมถ่อมพระทัยลง

พระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงระงับไป

และมิได้ทรงทำลายล้างอย่างสิ้นเชิง แต่ที่จริงสถานการณ์ในยูดาห์ยังดีอยู่

13 กษัตริย์เรโหโบอัมทรงผดุงอำนาจมั่นคงในเยรูซาเล็ม

และครองราชย์สืบไป ทรงมีพระชนมายุ 41 พรรษา

เมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์ทรงครองราชย์อยู่ 17 ปี

ในเยรูซาเล็มนครซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเลือกสรรจากตระกูลทั้งปวงของ

อิสราเอลให้เป็นที่สถาปนาพระนามของพระองค์

พระมารดาของเรโหโบอัมคือนาอามาห์ชาวอัมโมน

14เรโหโบอัมทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้าย

เพราะมิได้มีพระทัยแน่วแน่แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+

15 เหตุการณ์ต่างๆ ในรัชกาลเรโหโบอัมตั้งแต่ต้นจนจบ

มีกล่าวไว้ในบันทึกของเซไมยาห์ ผู้เผยพระวจนะ และของอิดโดผู้ทำนาย

ซึ่งว่าด้วยลำดับวงศ์มิไซหรือเรโหโบอัมกับเยโรโบอัมทำสงครามติดพันกันมิ

ได้ขาด

16เมื่อเรโหโบอัมล่วงลับไปตามบรพบุรุษพระศพถูกฝังไว้ในเมืองดาวิด

แล้วอาบิยาห์โอรสขึ้นเป็นกษัตริย์สืบต่อ

.c. อาบิยาห์แห่งยูดาห์

13 ตรงกับปีที่ 18 ของรัชกาลเยโรโบอัม

อาบิยาห์ขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์

2 พระองค์ทรงครองราชย์อยู่ในเยรูซาเล็ม 3 ปี

พระมารดาคือมาอาคาห์³⁸ธิดาของอูรีเอลแห่งกิเบอาห์

มีสงครามขับเคี่ยวกันระหว่างอาบิยาห์กับเยโรโบอัม

3 อาบิยาห์นำนักรบเจนศึก 400,000 คน

เข้าสู่กับเยโรโบอัมและทแกล้วทหาร 800,000 คน

4 อาบิยาห์ทรงยืนอยู่บนภูเขาเศมาราอิมในแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม
ตรัสว่า “ เยโรโบอัมกับอิสราเอลทั้งปวงจงฟัง 5 พวกท่านก็รู้ไม่ใช่หรือว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงทำพันธสัญญาแก่ลือกว่าวงศั
วานของดาวิดจะเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอลตลอดไป

6 แต่เยโรโบอัมบุตรเนบัทข้าราชการบริพารของโซโลมอนโอรสดาวิดทรยศต่อ
น าย ข อ ง ต น 7 แล้วก็มีกลุ่มวายร้ายไร้ค่าสมทบด้วย
ต่อต้านเยโรโบอัมโอรสโซโลมอน ซึ่งขณะนั้นยังทรงเยาว์วัย
พระทัยไม่หนักแน่น ไม่เข้มแข็งพอที่จะต่อกรกับพวกเขาได้

8

“ และบัดนี้พวกท่านคิดต่อต้านอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ซึ่งวงศั
วานดาวิดปกครองอยู่ กองทัพของท่านมีกำลังมหึมาก็จริง

ทั้งมีรูปวัวทองคำทั้งสองซึ่งเยโรโบอัมสร้างขึ้นให้เป็นพระของท่าน

9 แต่ท่านขับไล่ปุโรหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า+วงศัวานอาโรน

กับคนเลวออกไปมิใช่หรือ และตั้งปุโรหิตขึ้นเอง ดังที่ชาติอื่นๆ ทำกัน

ใครก็ได้ขอให้มัววุ่นงุ่นกับแกะผู้เจ็ดตัวสำหรับพิธีอุทิศก็จะได้เป็นปุโรหิตของ
งสิ่งที่ไม่ใช่พระเจ้า

---

³⁸ 13:2 * หรือ มีคายาห์

10 “ แต่ส่วนเรา

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเป็นพระเจ้าของเราและเรามีได้ละทิ้งพระองค์
ปุโรหิตผู้รับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็เป็นวงศ์วานอาโรนและคนเลวีคอยช่วย
ง

11 เขาเหล่านั้นถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องหอมแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทุก
เช้าเย็น และวางขนมปังบนโต๊ะอันบริสุทธิ์

คันประทีปทองคำก็จุดอยู่ทุกค่ำคืน

เราเพียรปฏิบัติตามพระบัญชาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา

ส่วนท่านละทิ้งพระองค์ 12พระเจ้าทรงอยู่กับเราทรงเป็นผู้นำของเรา

ปุโรหิตของพระองค์เปาเตรรีกสู้กับท่าน พี่น้องอิสราเอลเอ๋ย

อย่าสู้รบกับองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษเลย

เพราะท่านไม่มีวันชนะหรอก”

13 ฝ่ายเยโรโบอัมได้ส่งกองทหารไปโอบหลังยูดาห์เพื่อชุมนุมโจมตี

14ยูดาห์หันมาและเห็นว่าศัตรูชนาบทั้งหน้าและหลัง

ก็ร้องทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ปุโรหิตจึงเปาเตรรื่น

15คนยูดาห์ก็เริ่มโห่ร้อง และเมื่อเขาโห่ร้องออกศึก

พระเจ้าทรงให้เยโรโบอัมกับทหารอิสราเอล

พ่ายหนีต่อหน้าอาบียาห์กับยูดาห์ 16อิสราเอลพ่ายหนีต่อหน้ายูดาห์

และพระเจ้าทรงมอบพวกเขาไว้ในมือยูดาห์

17อาบียาห์กับพวกเข้าฟาดฟันซ้ำศึกเป็นการใหญ่

พลอิสราเอลที่เลือกสรรแล้วบาดเจ็บล้มตาย 500,000 คน

18ครั้งนั้นอิสราเอลยอมแพ้

ฝ่ายยูดาห์มีชัยชนะเพราะพวกเขาฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุ

รุษ 19อาบียาห์รุกไล่เยโรโบอัม และยึดเมืองเบธเอล เยซานาห์

เอโพรนและหมู่บ้านโดยรอบ

20เยโรโบอัมไม่อาจกู้อำนาจคืนมาได้อีกเลยตลอดรัชกาลอาบียาห์

และต่อมาองค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็ทรงประหารเยโรโบอัมเสีย

21 ฝ่ายอาบิยาห์ทรงเข้มแข็งมากขึ้น ทรงมีมเหสี 14 อ ง ค์ โอรส 22
องค์ และธิดา 16 องค์

22 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลอาบิยาห์

พระราชกิจและพระบัญชาที่มีบันทึกในจดหมายเหตุของอิดโตผู้เผยพระวจนะ

14 อาบิยาห์ทรงล่องลับไปตามบรรพบุรุษ พระศพถูกฝังไว้ในเมืองดาวิด
อาสาโอรสขึ้นครองราชย์แทน ในรัชกาลของพระองค์แผ่นดินสงบสุขอยู่
10 ปี

.c.อาสาแห่งยูดาห์

2

อาสากระทำการที่ดีงามและถูกต้องในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็น
เจ้าพระเจ้า+ของพระองค์ 3ทรงรื้อแท่นบูชาของชนต่างด้าวและสถานบูชา
ณ ที่สูงทั้งหลาย ทรงทุบหินศักดิ์สิทธิ์และโคนเสาเจ้าแม่อาเซราห์ทั้ง
4พระองค์ทรงบัญชาชนยูดาห์ให้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา

และให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติและพระบัญชาของพระเจ้า

5พระองค์ทรงรื้อสถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลายกับแท่นเผาเครื่องหอมออกจาก
ทุกเมืองของยูดาห์ ราชอาณาจักรสงบสุขภายใต้การปกครองของพระองค์

6แผ่นดินสงบสุข จึงทรงสร้างเมืองป้อมปราการต่างๆ

ของยูดาห์ตลอดปีเหล่านั้น ไม่มีข้าศึกมาสู้รบ

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทานการพักสงบแก่อาสา

7 อาสาตรัสแก่ชนยูดาห์ว่า “ ให้เราสร้างเมืองเหล่านี้

ก่อกำแพงรอบมีหอคอย ประตูและดาด ดินแดนยังเป็นของเรา

เพราะเราแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา

พระองค์จึงทรงให้เรามีความ สงบสุขรอบด้าน”

เขาทั้งหลายก็ลงมือทำและเจริญทวี

8 กองทัพของอาสาสมัครกำลัง 300,000 คน จากยูดาห์ถือโล่ใหญ่กับหอก และมี 280,000 คน จากเบนยามิน ถือโล่เล็กกับธนู

ล้วนแล้วแต่นักรบแก่ล้าแล้ว

9 เศราห์ชาวคูช ยกทัพใหญ่หิมามีรถรบ 300 คัน รุกมาถึงมาเรซาห์ 10อาสาออกมาประจันหน้าตั้งแนวรบที่หุบเขาเศฟาธาห์ใกล้มาเรซาห์

11 อาสาทูลองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของพระองค์ว่า

“ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ไม่มีใครอื่นเสมอเหมือนพระองค์ที่จะช่วยผู้ไร้อำนาจต่อกรกับผู้ยิ่งใหญ่ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย

ขอทรงช่วยพวกข้าพระองค์ซึ่งพึ่งในพระองค์

ในพระนามของพระองค์ข้าพระองค์ทั้งหลายมาต่อสู้กองทัพมหิมานี้

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา

ขออย่าให้มนุษย์ชนะพระองค์เลย”

12 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงปราบชาวคูชต่อหน้าอาสาสมัครกับยูดาห์

ชาวคูชถอยหนีไป 13อาสาสมัครกับกองทัพรุกไล่พวกเขาไปไกลถึงเกรราห์

ชาวคูชล้มตายมากมายจนไม่อาจฟื้นตัวได้อีก

พวกเขาแหลกลาญต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+กับกองกำลังของพระองค์ ชนยูดาห์นำของเซลยจำนวนมากกลับมา

14พวกเขาทำลายล้างหมู่บ้านทั้งปวงรอบเกรราห์เพราะความสะพรั่งกลัวองค์

พระผู้เป็นเจ้า+อยู่เหนือพวกนั้น พวกเขาจับข้าวของทั่วหมู่บ้าน เหล่านั้น

เนื่องจากมีของเซลยมากมายที่นั่น 15ทั้งยังโจมตีค่ายของคนเลี้ยงสัตว์

กวาด ต้อนแกะ แพะ อูฐ กลับมายังเยรูซาเล็มด้วย

.c.อาสาสมัคร

15 พระวิญญาณแห่งพระเจ้าเสด็จลงมาเหนืออาซาริยาห์บุตรโอดเดด

2ท่านจึงออกมาต้อนรับอาสาสมัครและทูลว่า “ ฟังข้าพเจ้าเถิด

อาสาสมัครและชนยูดาห์กับเบนยามินทั้งปวง องค์พระผู้

เป็นเจ้าของ+ทรงสถิตกับท่านทั้งหลายเมื่อท่านอยู่กับพระองค์
หากท่านแสวงหาพระองค์ ก็จะพบพระองค์ แต่หากท่านละทิ้งพระองค์
พระองค์ก็จะทรงละทิ้งท่าน 3 นานแล้ว ที่ในอิสราเอลไม่มีพระเจ้าเที่ยงแท้
ไม่มีปุโรหิตที่จะสอนและไม่มีบทบัญญัติ

4 แต่ในยามทุกข์ลำบากพวกเขาหันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+
พระเจ้าแห่งอิสราเอล แสวงหาพระองค์แล้ว ก็ได้พบพระองค์ 5 ในครั้งนั้น
การเดินทางไปมาไม่ปลอดภัย คนที่อาศัยในดินแดนต่างๆ โกลาหลวุ่นวาย
6 ชาตินี้ขี้ชาตินั้น เมืองนี้รบกับเมืองนั้น

เพราะพระเจ้าทรงให้ความทุกข์ร้อนนานาชนิดรุมกระหน่ำเขาทั้งหลาย

7 แต่ส่วนท่าน

จงเข้มแข็งและอย่ายอมแพ้ผลงานของท่านจะได้รับบำเหน็จ”

8

เมื่ออาสาทรงสดับฟังถ้อยคำเหล่านี้และคำพยากรณ์ของผู้เผยพระวจ
นะอาซารียาห์บุตรโฮเดด ก็ทรงมีพระทัยเข้มแข็ง
ทรงกวาดล้างรูปเคารพอันน่าชิงชังออกจากทั่วทั้งดินแดนยูดาห์กับเบนยามิน
และจากหัวเมืองต่างๆ ที่ทรงยึดมาได้ ในแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม
พระองค์ทรงปฏิสังขรณ์แท่นบูชาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตรงหน้ามุขพระวิหาร
ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

9

จากนั้นทรงให้ชุมนุมชาวยูดาห์และเบนยามินทั้งปวงกับผู้คนจากเอฟ
ราอิม มนัสเสห์ และสิเมโอนจำนวนมากซึ่งอพยพมาจากอิสราเอล

เมื่อเห็นว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+พระเจ้าของพระองค์ ทรงสถิตกับพระองค์

10 เขาทั้งปวงมาชุมนุมที่เยรูซาเล็มในเดือนสามของปีที่ 15

แห่งรัชกาลอาสา 11 ครั้งนั้นพวกเขาถวายวัวผู้ 700 ตัว กับแกะและแพะ

7,000 ตัว แก่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+จากของเซलयซึ่งพวกเขานำกลับมา

12 เขาทั้งหลายปฏิญาณที่จะแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษด้วยสุดจิตสุดใจ

13 ทุกคนที่ไม่ยอมแสวงหาพระองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอลจะต้

องถูกประหารไม่ว่าผู้ใหญ่ผู้น้อย หญิงหรือชาย

14 เขาทั้งหลายเปล่งเสียงประกาศถวายปฏิญาณว่าจะจงรักภักดีต่อองค์พระ

ผู้เป็นเจ้า+ โดยเสียงโห่ร้อง เสียงแตร และเสียงเขาสัตว์ดังกระหึ่ม

15 ชนยูดาห์ทั้งปวงปีติชื่นชมในคำสัญญาเพราะกระทำด้วยสุดหัวใจ

เขาแสวงหาพระเจ้าอย่างกระตือรือร้น และก็ได้พบพระองค์ ฉะนั้น

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงโปรดให้พวกเขาพักสงบทุกด้าน

16 กษัตริย์อัสายังทรงปลดพระนางมาอาคาห์

ผู้เป็นพระอัยยิกา³⁹ออกจากตำแหน่งพระพันปีหลวง

เพราะพระนางได้สร้างเสาเจ้าแม่อาเซราห์อันน่ารังเกียจ

อาสาทรงโค่นเสาสูง ทบให้แหลกลาญ แล้วเผาทิ้งที่หุบเขาขิดโรน

17 แม้มิได้ทรงรื้อสถานบูชา ณ

ที่สูงทั้งหลายออกจากอิสราเอลพระทัยของอัสาก็แน่วแน่ภักดีต่อองค์พระผู้

เป็นเจ้า+ตลอดพระชนม์ชีพ

18 ทรงนำเงินทองและภาชนะต่างๆ

ซึ่งพระองค์กับพระบิดาได้ถวายแด่พระเจ้ากลับมาไว้ที่พระวิหาร

19 ไม่มีสงครามอีกเลยจนปีที่ 35 แห่งรัชกาลอาสา

.c. ปีสุดท้ายแห่งรัชกาลอาสา

16 ในปี 36 แห่งรัชกาลอาสา

กษัตริย์บาอาซาแห่งอิสราเอลมาสู้กับยูดาห์ทรงเสริมปราการรามาห์

เพื่อปิดทางเข้าออกสุพรรณแดนของกษัตริย์อาสาแห่งยูดาห์

2 อาสาจึงทรงนำเงินและทองคำจากคลังพระวิหารและพระราชวัง

ส่งไปมอบให้กษัตริย์ เบนฮาดัดแห่ง อารัมที่เมืองดามัสกัส ตรัสว่า 3

“ ขอให้เราเป็นพันธมิตรกันเหมือนดังพระบิดาของเราทั้งสอง

ข้าพเจ้าส่งเงินและทองนี้มากำนำลแต่ท่าน

---

³⁹ 15:16 * หรือ ยา

ขอให้ท่านตัดสัมพันธ์ไมตรีกับกษัตริย์บาอาซาแห่งอิสราเอล
เขาจะได้ถอยทัพไปจากข้าพเจ้า”

4 เบนฮาดัดทรงเห็นชอบด้วยกับกษัตริย์อาสา
จึงส่งแม่ทัพไปโจมตีเมืองต่างๆ ของอิสราเอล พวกเขาพิชิตเมืองอิโยน ดาน
เอเบลมาอิม และเมืองคลังเสบียงทั้งหลายในนัฟทาลี

5เมื่อบาอาซาทรงทราบเรื่อง ก็เลิกสร้างรามัทและเลิกล้งงาน

6กษัตริย์อาสาจึงทรงนำชนยูดาห์ที่ปวงไปยังรามัท

ชนหินก่อสร้างและซุงที่บาอาซาใช้อยู่ในมาไซ้สร้างเมืองเกบาและมิสปาห์

7 ครั้งนั้นฮานานีผู้ทำนายมาเข้าเฝ้าอาสาแห่งยูดาห์และทูลว่า

“ เนื่องจากท่านฟังกษัตริย์

แห่งอาร์มแทนที่จะฟังองค์พระผู้เป็นเจ้าของ +พระเจ้าของท่าน

กองทัพของกษัตริย์แห่งอาร์มจึง หลุดมือท่านไปเสียแล้ว

8ครั้งนั้นคูชกับลิเบียมีกองทัพมหาศาล รถรบและพลม้ามากมายมิใช่หรือ

แต่เมื่อท่านฟังองค์พระผู้เป็นเจ้าของ + พระองค์ก็ทรงมอบพวกเขาไว้ในมือท่าน

9เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าของ + ทอดพระเนตรดูทั่วโลก

เพื่อเสริมกำลังผู้ที่มีใจแน่วแน่ต่อพระองค์เต็มที ท่านช่างโง่เขลาเสียจริงๆ

นับแต่บัดนี้ไปท่านจะต้องมีสงครามเรื่อยๆ”

10 อาสาทรงพิโรธที่ผู้ทำนายกล่าวเช่นนั้น ถึงกับให้นำตัวไปขังในคุก
ครั้งนั้นอาสากดขี่ข่มเหงราษฎรบางคนอย่างทารุณ

.c. อาสาสิ้นพระชนม์

11 เหตุการณ์ต่างๆ ในรัชกาลอาสา

ตั้งแต่ต้นจนจบมีบันทึกไว้ในจดหมายเหตุกษัตริย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์

12ในปีที่ 39 แห่งรัชกาลอาสาประชวรหนักด้วยโรคที่พระบาท

แต่มิได้แสวงหาความช่วยเหลือจากองค์พระผู้เป็นเจ้าของ + มีแต่พึ่งแพทย์

13แล้วในปีที่ 41 แห่งรัชกาลอาสาก็สิ้นพระชนม์ไปอยู่กับบรรพบุรุษ

14ทรงถูกฝังไว้ในอุโมงค์ที่ทรงสกัดขึ้นเพื่อพระองค์เองในเมืองดาวิด

เขาวางพระศพบนพระแท่นที่อบร่ำด้วยเครื่องเทศเครื่องหอมนานาชนิด
และเขาทั้งหลายก่อไฟมโหฬารถวายพระเกียรติ

.c.เยโฮชาฟัทแห่งยูดาห์

17 เยโฮชาฟัทโอรสอาสาซันเป็นกษัตริย์สืบต่อ

ทรงเสริมกำลังเพื่อรบกับอิสราเอล

2เยโฮชาฟัททรงวางกำลังพลไว้ในหัวเมืองป้อมปราการทุกแห่งของยูดาห์

ในที่ต่างๆ ทั่วยูดาห์ และในหัวเมืองต่างๆ

ของเอฟราอิมที่อาสาพระบิดาทรงยึดมา

3 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงสถิตกับเยโฮชาฟัท เพราะในตอนต้นๆ

เยโฮชาฟัททรงเจริญรอยตามดาวิดผู้เป็นบรรพบุรุษ มิได้แสวงหาพระบารมี

4แต่แสวงหาพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษและปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์

มิได้กระทำตามอย่างชาวอิสราเอล

5องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงสถาปนาอาณาจักรที่เยโฮชาฟัท

ทรงปกครองชาวยูดาห์ทั้งปวงนำสิ่งของมาถวายแด่พระองค์

จึงทรงร่ำรวยและมีเกียรติมาก

6เยโฮชาฟัททรงปักใจแน่วแน่ในทางขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

ยิ่งกว่านั้นทรงกำจัดสถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลาย

และบรรดาเสาเจ้าแม่อาเซราห์ออกจากยูดาห์

7 ในปีที่ 3 แห่งรัชกาล เยโฮชาฟัทส่งบรรดาเจ้าหน้าที่ ได้แก่ เบนฮาฮิล

โอบาดีห์ เศคาริยาห์ เนธันเอล และมีคายาห์ ไปสอนในเมืองต่างๆ

ของยูดาห์ 8มีคนเลวีไปด้วย ได้แก่ เซมยาห์ เนธานิยาห์ เศบาดียาห์

อาสาเฮล เขมิราโมท เยโฮนาธาน อาโดเนียห์ โทบิยาห์

และโทบอาโดเนียห์ พร้อมกับปุโรหิตเอลีชามาและเยโฮรัม

9คนเหล่านี้ก็นำบทบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ไปยังหัวเมืองต่างๆ

ของยูดาห์เพื่อสอนประชาชน

10

ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+แพร่สะพัดไปทั่วอาณาจักรต่างๆโดยรอบ จึงไม่มีใครกล้ามาทำสงครามกับเยโฮซาฟัท

11ชาวฟีลิสเตียบางพวกนำของถวายและเงิน มาเป็นเครื่องบรรณาการ และชาวอาหรับถวายแกะผู้ 7,700 ตัว และแพะผู้ 7,700 ตัว

12 เยโฮซาฟัทยังมีอำนาจมากขึ้น

ทรงสร้างป้อมกับเมืองคลังต่างๆในยูดาห์

13ทรงมีขุมกำลังใหญ่ในเมืองต่างๆของยูดาห์

ทั้งมีนักรบเจนศึกประจำอยู่ในเยรูซาเล็ม 14จัดกำลังพลตามตระกูลดังนี้

จากยูดาห์ มีหัวหน้าดูแลกองพันต่างๆ

อัดนาห์ผู้บัญชาการ คุมกำลังพล 300,000 คน

15 ถัดมาคือเยโฮฮานันคุม 280,000 คน

16

ต่อมาคืออามัสยาห์บุตรศิครีเป็นอาสาสมัครรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า+คุม 200,000 คน

17จากเบนยามิน เอลียาดา นักรบกล้ากับกำลังพล 200,000 คน ถือธนูและโล่

18ถัดมาคือเยโฮซาบัดกับพล180,000 คน

ถืออาวุธพร้อมทำสงคราม

19เหล่านี้คือผู้รับใช้กษัตริย์

นอกเหนือจากที่ประจำอยู่ในเมืองป้อมปราการต่างๆ ทั่วยูดาห์

c.มีคยาห์พยากรณ์เกี่ยวกับอาหับ

18 กษัตริย์เยโฮซาฟัททรงมั่งคั่งและมีเกียรติอำนาจ

ทรงเจริญสัมพันธ์ไมตรีกับอาหับโดยการอภิเษก 2ต่อมา

เยโฮซาฟัทเสด็จไปเยือนอาหับที่สะมาเรีย อาหับล้มแกะ

ัววามากมายเพื่อรับรองเยโฮชาฟัทกับคณะ

แล้วตรัสชวนเยโฮชาฟัทไปโจมตีราโมทกิเลอาด

3 อาหับแห่งอิสราเอลตรัสถามเยโฮชาฟัทแห่งยูดาห์ว่า

“ ท่านจะช่วยข้าพเจ้ารบกับราโมทกิเลอาดไหม”

เยโฮชาฟัทตรัสว่า “ เราสองเป็นพวกเดียวกัน

คนของข้าพเจ้าก็เหมือนเป็นคนของท่าน เราจะออกรบร่วมกับท่าน

4 แต่เยโฮชาฟัทตรัสอีกว่า “ ก่อนอื่น

เราน่าจะทูลถามองค์พระผู้เป็นเจ้า+”

5 อาหับแห่งอิสราเอลจึงให้นำตัวผู้เผยพระวจนะ 400 คนมาตรัสถามว่า

“ เราควรจะไปรบกับราโมทกิเลอาดดีไหม”

เขาเหล่านั้นทูลว่า “ ไปเลย

เพราะพระเจ้าจะทรงมอบไว้ในมือฝ่าพระบาท”

6 แต่เยโฮชาฟัทตรัสถามว่า

“ ที่นี่ไม่มีผู้เผยพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ให้ถามเลยหรือ”

7 กษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสว่า

“ ก็มีอยู่คนหนึ่งที่เราจะทูลถามองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผ่านเขาได้

แต่ข้าพเจ้าเกลียดเขา เพราะเขาไม่เคยพยากรณ์เรื่องดีให้ข้าพเจ้าเลย

มีแต่เรื่องร้ายๆ เขาคือมีคายาห์บุตรอิมลาห์”

เยโฮชาฟัทก็ทัดทานว่า “ ขอ กษัตริย์อย่าตรัสเช่นนั้นเลย”

8 อาหับแห่งอิสราเอลจึงทรงเรียกมหาเดเล็ก

ให้ไปนำตัวมีคายาห์บุตรอิมลาห์มาทันที

9

ทั้ง กษัตริย์อิสราเอลและเยโฮชาฟัทแห่งยูดาห์ทรงฉลองพระองค์เต็มยศ

ศประทับอยู่บนพระที่นั่ง ณ ลานกว้างใกล้ประตูเมืองสะมาเรีย

ในขณะที่กลุ่มผู้เผยพระวจนะก็กล่าว พยากรณ์ไปเบื้องพระพักตร์

10 ฝ่ายเศเดคียาห์บุตรเคนาอะนาห์ได้ทำเขาเหล็กขึ้นมาและประกาศว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

ฝ่าพระบาทจะขวิดพวกอาร์มด้วยเขาเหล็กนี้จนย่อยยับไป”

11 ผู้ทำนายอื่นๆ ก็กล่าวอย่างเดียวกันว่า

“ บุกเข้าโจมตีราโมทกิเลอาดและมีชัยชนะเกิด

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงมอบไว้ในมือฝ่าพระบาท”

12 คนที่ไปตามตัวมีคยาห์ได้กล่าวแก่ท่านว่า “ ดูเถิดคนอื่นๆ

ล้วนแต่ทำนายเป็นเสียงเดียวกันว่ากษัตริย์จะชนะ

ขอให้ท่านกล่าวเช่นเดียวกับพวกเขา”

13 แต่มีคยาห์ตอบว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระชนม์อยู่แน่นอนฉันใด

ข้าพเจ้าจะพูดแต่สิ่งที่พระเจ้าตรัสเท่านั้น”

14 เมื่อมีคยาห์มาถึงกษัตริย์ตรัสถามว่า

“ มีคยาห์เราควรจะไปรบกับราโมทกิเลอาดหรือไม่”

มีคยาห์ทูลว่า “ บุกเข้าไปและชนะเกิด

พวกเขาจะตกอยู่ในมือท่าน”

15 กษัตริย์ตรัสว่า

“ เราจะต้องให้เจ้าสาบานก็ครั้งก็หนว่าจะบอกแต่ความจริงในพระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+?”

16 มีคยาห์จึงทูลว่า

“ ข้าพเจ้าเห็นอิสราเอลทั้งปวงกระจัดกระจายไปตามภูเขาดังๆเหมือนแกะไม่มีคนเลี้ยง และองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า ‘ คนเหล่านี้ไม่มีนายให้ทุกคนกลับบ้านโดยสงบเกิด’ ”

17 กษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับเยโฮชาฟัทว่า

“ ข้าพเจ้าบอกท่านแล้วไม่ใช่หรือ เขาไม่เคยพูดเรื่องดีให้ข้าพเจ้าฟังเลย มีแต่เรื่องร้ายทั้งนั้น?”

18 มีคยาห์ทูลต่อไปว่า “ ข อ ฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้ เป็นเจ้า+ประทับบนพระที่นั่ง

บรรดาทูตสวรรค์ยืนเฝ้าแหนทั้งซ้ายทั้งขวา

19 แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

‘ ใครจะล่ออาหับแห่งอิสราเอลให้ไปรบกับราโมทกิเลอาด แล้วตายเสียที่นั่น’

“ มีผู้ทูลเสนอต่างๆ นานา

20 ในที่สุดมีวิญญาณดวงหนึ่งเข้ามายืนอยู่เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า + กราบทูลว่า ‘ ข้าพระองค์จะเกลี้ยกล่อมเขา’

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสถามว่า ‘ ทำอย่างไร’

21

“ วิญญาณนั้นทูลว่าจะไปทำเป็นวิญญาณมุสาในปากบรรดาผู้เผยพระวจนะของอาหับ

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า + จึงตรัสว่า ‘ เจ้าจะเกลี้ยกล่อมสำเร็จ ไปทำตามนั้นเถิด’

22

“ เห็นไหมองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงใส่วิญญาณเทียมเท็จในปากของผู้เผยพระวจนะเหล่านี้

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงมีประกาศิตให้ท่านถึงแก่หายนะแล้ว”

23 เศเดคียาห์บุตรเคนาอะนาห์ จึงเข้ามาตบหน้ามีคายาห์ และพูดว่า

“ พระวิญญาณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ออกจากข้าไปพูดกับแกได้อย่างไร ”

24 มีคายาห์ตอบว่า

“ ท่านจะได้รับคำตอบเมื่อท่านไปหลบซ่อนตัวอยู่ในห้องชั้นใน”

25 กษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงตรัสสั่งว่า

“ จงคุมตัวมีคายาห์กลับไปหาอาโมน

ผู้ว่าการแห่งเมืองนี้กับโยอาชลูกของเรา 26 บ ออกสองคนนั้นว่า

เราสั่งให้ขังคนนี้ไว้ในคุก ให้แต่ขนมปังและน้ำประทังชีวิต

จนกว่าเราจะกลับมาอย่างปลอดภัย”

27 มีคำยาห์ทูลว่า “ หากท่านกลับมาอย่างปลอดภัย
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็มีได้ตรัสผ่านทางข้าพเจ้า” แล้วท่านกล่าวว่า
“ จำคำพูดข้าพเจ้าไว้นะท่านทั้งหลาย”

.c.อ ๑ หีบสิ้นพระชนม์ที่ราโมทกิเลอาด

28

กษัตริย์แห่งอิสราเอลกับเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์จึงเสด็จไปยังรา
โมทกิเลอาด 29กษัตริย์อิสราเอลตรัสกับเยโฮชาฟัทว่า

“ ข้าพเจ้าจะปลอมตัวไปออกรบ

ส่วนท่านแต่งเครื่องทรงกษัตริย์ของท่านเถิด

แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็ปลอมตัวและออกรบ

30 ฝ่ายกษัตริย์แห่งอาร์มได้ทรงบัญชานายกองรบของพระองค์ว่า

“ อย่าต่อสู้กับใครไม่ว่าผู้ใหญ่หรือผู้น้อย

แต่จงต่อสู้กับกษัตริย์แห่งอิสราเอลแต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น”

31เมื่อบรรดานายกองออกรบเห็นเยโฮชาฟัท

ก็คิดว่าเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงหันมาโจมตี

แต่เยโฮชาฟัทร้องขึ้นมาและองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงช่วยไว้

พระเจ้าทรงให้พวกเขาถอยห่างไปจากกษัตริย์

32คือเมื่อบรรดานายกองรบเห็นว่าเยโฮชาฟัทมิใช่กษัตริย์แห่งอิสราเอลก็

เลิกตามพระองค์

33

แต่มีคนหนึ่งยิงธนูสุ่มไปถูกกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรงช่วงตะเข็บเสื้อเอ
ราะ พระองค์ตรัสบอกพลขับว่า “ พาเราออกจากสนามรบ

เราบาดเจ็บแล้ว” 34สงครามดำเนินไปอย่างดุเดือดตลอดทั้งวัน

กษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงพององค์ในรถรบให้ประจันหน้ากับชาวอาร์มจนเย

็น ครั้นดวงอาทิตย์ตกก็สิ้นพระชนม์

เมื่อเยโฮชาฟัทแห่งยูดาห์เสด็จกลับสู่พระราชวังในเยรูซาเล็มอย่างปลอดภัย 2 เยชูผู้ทำนายนบุตรฮานานีมาเฝ้าและทูลว่า

“ ควรหรือที่ท่านช่วยคนชั่วและรักษบรรดาผู้ที่เกลียดชังองค์พระผู้เป็นเจ้า+? เพราะเหตุนี้เอง พระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงตกอยู่แก่ท่าน

3 แต่มีข้อดีอยู่บ้างในตัวท่าน

คือท่านได้ทำลายเสาเจ้าแม่อาเซราห์เสียจากแผ่นดิน

และตั้งใจแน่วแน่แสวงหาพระเจ้า”

.c. เยโฮชาฟัททรงตั้งผู้พิพากษา

4 เยโฮชาฟัทประทับอยู่ในเยรูซาเล็ม และเสด็จไปเยี่ยมประชาชนอีก จากเบเออร์เซบาจดแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม

และหนุนใจพวกเขาให้หันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา 5 พระองค์ทรงแต่งตั้งผู้พิพากษาในเขตแดน

ในแต่ละหัวเมืองป้อมปราการของยูดาห์ 6 ทรงกำชับเขาเหล่านั้นว่า

“ ขอให้รอบคอบถี่ถ้วนในการกระทำ

เพราะท่านมิได้วินิจฉัยคดีความเพื่อมนุษย์

แต่เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ที่สถิตกับท่านทุกคราวที่ท่านพิพากษาตัดสิน

7 ให้ความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+อยู่เหนือท่าน จงตัดสินอย่างรอบคอบ

เพราะสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเราต้องไม่มีความอยุติธรรม ความลำเอียง และการรับสินบน”

8 ในเยรูซาเล็มก็เช่นกันเยโฮชาฟัททรงแต่งตั้งบางคนในหมู่เลวี

ปุโรหิต ผู้นำประจำตระกูลให้ผดุงบทบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

และตัดสินความคนเหล่านี้พักอยู่ในเยรูซาเล็ม 9 ทรงกำชับพวกเขาว่า

“ ท่านจงกระทำหน้าที่ด้วยความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า+

อย่างสัตย์ซื่อและด้วยสุดใจ

10 ทุกคดีความที่มาถึงท่านจากพี่น้องร่วมชาติในเมืองต่างๆ

ไม่ว่าจะเป็นคดีฆาตกรรม หรือการละเมิดบทบัญญัติ พระบัญชา กฎเกณฑ์

หรือข้อบังคับ

ท่านจะต้องว่ากล่าวตักเตือนมิให้เขากระทำบาปต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+
หาไม่แล้ว พระพิโรธ ของพระเจ้าจะตกอยู่แก่ท่านและพี่น้อง
หากท่านทำเช่นนี้ท่านก็พ้นผิด

11 อามาริยาห์มหาปุโรหิต

จะบังคับบัญชาพวกท่านในทุกเรื่องเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า+
และเศบาดียาห์วงศ์วานอิชมาเอล จะควบคุมทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกษัตริย์
คนตระกูลเลวีจะเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ จงปฏิบัติงานด้วยความกล้าหาญ
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสถิตกับทุกคนที่ทำหน้าที่อย่างดี”

c. สงครามกับโมอับและอัมโมน

20 ต่อมาชาวโมอับ อัมโมน

และ เมอูนีบางคนยกทัพจะมารบกับเยโฮชาฟัท

2 มีผู้มาทูลเยโฮชาฟัทว่า

“ กองทัพใหญ่กำลังเข้ามารบกับฝ่าพระบาทจากเอโดมอีกฟากหนึ่งของทะเล
ตาย บัดนี้มาถึงสาขาโซนทามาร์ (ซึ่งก็คือ เอนเกตี) แล้ว”

3 เยโฮชาฟัททรงกลัวและมุ่งแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+

พระองค์ทรงประกาศให้ถืออดอาหารทั่วยูดาห์

4 ชนยูดาห์มารวมกันเพื่อแสวงหาความช่วยเหลือจากองค์พระผู้เป็นเจ้า+

ที่จริงพวกเขามาจากทุกเมืองในยูดาห์เพื่อแสวงหาพระองค์

5 เยโฮชาฟัททรงยืนขึ้นท่ามกลางที่ประชุมแห่งยูดาห์กับเยรูซาเล็ม ณ

พระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงนำลานีใหม่ 6 ทรงอธิษฐานว่า

“ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์

ทรงเป็นพระเจ้าผู้ประทับในสวรรค์มิใช่หรือ

ทรงปกครองเหนือมวลอาณาจักรแห่ง

ชนชาติต่างๆ

ฤทธิ์อำนาจและแสนยานุภาพอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ไม่มีผู้ใดอาจ

ต่อต้านพระองค์ได้ 7 ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย

พระองค์ทรงขับไล่ชนชาติ

ต่างๆ ในดินแดนนี้ออกไปต่อหน้าอิสราเอลประชากรของพระองค์
และประทานดินแดน

นี้ให้แก่วงศ์วานอับราฮัมสหายของพระองค์ตลอดไปมิใช่หรือ

8 เราทั้งหลายได้อาศัย

ณ ที่นี้และสร้างสถานนมัสการเพื่อพระนามของพระองค์ มุ่งมาว่า 9

‘ หากมีภัยพิบัติ

ตกมาถึง ไม่ว่าดาบแห่งการลงอาญา ภัยพิบัติ หรือการกันดารอาหาร
ข้าพระองค์

ทั้งหลายจะมาเข้าเฝ้าพระองค์ที่หน้าวิหารแห่งพระนามของพระองค์
จะร้องทูลต่อ

พระองค์ในยามทุกข์ลำเค็ญ แล้วจะทรงสดับฟังและช่วยเหลือ’

10 “ บัดนี้มีคนมาจากอัมโมน โมอับ และภูเขาเสอีร์
ซึ่งเมื่อครั้งอิสราเอลออกจาก

อียิปต์ พระองค์ไม่ทรงอนุญาตให้บุกรุกดินแดนของพวกเขา
เหล่าบรรพบุรุษจึงอ้อม

มา และมีได้ทำลายล้างพวกเขา 11 แต่บัดนี้ดูเถิด
เขาทั้งหลายกลับตอบแทนด้วยการ

จะมาขับไล่พวกเขาพระองค์ออกไปจากดินแดนซึ่งพระองค์ประทานใ
ห้เป็นกรรมสิทธิ์

12 ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย

พระองค์จะไม่ทรงลงโทษเขาหรือ ข้าพระองค์

ทั้งหลายไม่มีกำลังอำนาจจะรับมือกับกองทัพใหญ่ที่มาโจมตีนี้
ข้าพระองค์ทั้งหลาย

ไม่รู้จะทำฉันทใด ก็ได้แต่หวังพึ่งพระองค์”

13 ชายยูดาห์ทั้งปวงกับภรรยา ลูกๆ และเด็กๆ

มายืนอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

14

และแล้วพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เสด็จลงมาเหนือชายคน
หนึ่งในกลุ่มชนนั้นคือ ยาฮาซีเอลบุตรเศคาริยาห์

ผู้เป็นบุตรของเบไนยาห์บุตรเยอีเอล บุตรของมัททานิยาห์ ตระกูลเลวี

วงศ์วานของอาสาฟ

15 ยาฮาซีเอลประกาศว่า “ ฟังเถิด

ข้าแต่กษัตริย์เยโฮชาฟัทและพี่น้องประชาชนยูดาห์ และเยรูซาเล็ม!

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับท่านดังนี้ ‘ อย่ากลัวเลย

ไม่ต้องท้อแท้ต่อกองทัพใหญ่นี้ เพราะการศึกนี้ไม่ใช่ของเจ้า

แต่เป็นของพระเจ้า 16พรุ่งนี้จงออกไปรบกับเขา

เขาจะปีนขึ้นมาจากช่องแคบคิส

เจ้าจะประจันหน้ากับเขาที่ริมชะง่อนหุบเขาในถิ่นกันดารเยรูเอล

17เจ้าไม่จำเป็นต้องรบพุ่ง จงประจำที่มั่น

นั่งดูการช่วยกอบกู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ให้ยูดาห์ และเยรูซาเล็มเอ๋ย

อย่ากลัวหรือท้อแท้ใจไปเลย พรุ่งนี้จงออกไปรบองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะ

อยู่กับเจ้า’ ”

18

เยโฮชาฟัททรงชนหน้าลงกับพื้นและชนยูดาห์กับเยรูซาเล็มก็หมอบก
ราบลงนมัสการต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

19แล้วมีคนตระกูลเลวีจากวงศ์โคฮาตและโคราห์ยืนขึ้นเปล่งเสียงกังวานก้อ

งสรรเสริญ องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล

20 เช้าตรู่วันรุ่งขึ้น พวกเขาแยกออกไปยังถิ่นกันดารเทโคอา

เยโฮชาฟัททรงยืนขึ้นและตรัสว่า “ ฟังเถิด

พี่น้องประชาชนยูดาห์และเยรูซาเล็ม

จงเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่านแล้วท่านจะได้รับการเชิดชู

จงเชื่อในผู้เผยพระวจนะของพระองค์ แล้วท่านจะประสบความสำเร็จ”

21หลังจากที่ทรงหารือกับประชาชนแล้ว

เยโฮชาฟัทก็แต่งตั้งผู้ขับร้องถวายสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า+ในความบริสุทธิ์สูงส่งของพระองค์ขณะเดินนำหน้ากองทัพไปว่า

“ จงขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้า+

เพราะความรักของพระองค์มั่นคงนิรันดร์”

22 เมื่อเขาทั้งหลายเริ่มร้องเพลงและสรรเสริญ

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงวางกำลังชุมนุมโจมตีชาวอัมโมน โมอับ

และชาวภูเขาเสอีร์ที่มารุกรานยูดาห์ แล้วพวกเขาก็พ่ายแพ้

23ชาวอัมโมนกับโมอับหันไปเล่นงานพันธมิตรจากเขาเสอีร์

สังหารเสียสิ้นทุกคนเสร็จแล้วก็หันมาห้าห้ากันเอง

24 เมื่อทัพยูดาห์มาถึงชะง่อนผาเหนือถิ่นกันดารและมองดูกองทัพใหญ่

ก็เห็นแต่เพียงซากศพเกลื่อนกลาดอยู่ตามพื้น ไม่มีใครหนีรอดไปได้เลย

25เยโฮชาฟัทกับพวกจึงออกไปริบของเชลย ได้เครื่องมือ

เครื่องแต่งกายและของมีค่าปริมาณมหาศาล

จนต้องใช้เวลาถึงสามวันจึงขนมาได้หมด

26ในวันที่สี่เขาทั้งหลายมาชุมนุมกันที่หุบเขาเบราคาค์และสรรเสริญองค์พระ

ผู้เป็นเจ้า+ หุบเขานี้จึงได้ชื่อว่าเบราคาค์⁴⁰ตราบจนทุกวันนี้

27 จากนั้นชนยูดาห์และเยรูซาเล็มกลับมายังเยรูซาเล็ม

โดยมีเยโฮชาฟัทนำหน้าทุกคนรื่นเริงยินดีเพราะ

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงโปรดให้เขาปรีดีเปรมเหนือศัตรู

28เขาทั้งหลายเข้าสู่เยรูซาเล็มและไปยังพระวิหารของ

องค์พระผู้เป็นเจ้า+โดยมีวงพิณใหญ่ พิณเขาคู่ และแตรบรรเลง

29 ความยำเกรงพระเจ้ามีแก่อาณาจักรแห่งชนชาติทั้งปวง

เมื่อพวกเขาได้ยินถึงการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงรบพุ่งกับศัตรูของอิสราเอล

---

⁴⁰ 20:26 * แปลว่า สรรเสริญ

ล 30อาณาจักรของเยโฮชาฟัทจึงสงบสุข
เพราะพระเจ้าของพระองค์ประทานการพักสงบทุกด้าน

.c.ปลายรัชกาลเยโฮชาฟัท

31 เยโฮชาฟัทขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์เมื่อพระชนมายุ 35 พรรษา
ทรงครองราชย์อยู่ 25 ปีในเยรูซาเล็ม พระมารดาคืออาชูบาห์ธิดาของซิลหิ
32 ทรงดำเนินในทางของอาสา พระบิดาโดยตลอดมิหันเห
กระทำการสิ่งใดที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าถูกต้อง 33 เว้นแต่ว่าสถานบูชา ณ
ที่สูงทั้งหลายยังไม่ถูกทำลายไป

และเหล่าประชากรยังมีได้ปรีดิ์ใจยึดพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย

34 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลเยโฮชาฟัทตั้งแต่ต้นจนจบ

มีกล่าวไว้ในบันทึกของเยฮูบุตรฮานานี

ซึ่งบันทึกอยู่ในจดหมายเหตุกษัตริย์แห่งอิสราเอล

35

ต่อมาเยโฮชาฟัทแห่งยูดาห์ทรงผูกมิตรกับอาหัสยาห์กษัตริย์แห่งอิส
ราเอลผู้ทรงชั่วร้าย

36 ทั้งสองพระองค์ร่วมกันต่อเรือที่เอซีโอนเกเบอร์เพื่อเป็นกองเรือวาณิช⁴¹

37 ครั้งนั้นเอลีเยเซอร์บุตรโดดาวาหุแห่งมาเรซาห์พยากรณ์เกี่ยวกับเยโฮชา
ฟัทว่า “ เพราะท่านผูกมิตรกับอาหัสยาห์

องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงทำลายกิจการของท่านเสีย”

แล้วเรือก็แตกไม่ได้ทำการค้า⁴²

21

เยโฮชาฟัททรงล่องกลับไปตามบรรพบุรุษและถูกฝังไว้ด้วยกันในเมือง
ดาวิด แล้วเยโฮรัมโอรสขึ้นครองราชย์ต่อ

---

⁴¹ 20:36 * หรือ เพื่อเดินเรือไปเมืองทารซิช

⁴² 20:37 * หรือ ไปไม่ถึงทารซิช

2อนุชาของเยโฮรัมคือโอรสองค์อื่นๆ ของเยโฮซาฟัท ได้แก่ อาซาริยาห์
เยฮีเอล เศคาริยาห์ อาซาริยาห์ มีคาเอล และเซฟาติยาห์
3เยโฮซาฟัทพระบิดาได้ประทานเงิน ทองคำ
และของมีค่าให้โอรสแต่ละองค์และให้ครองเมืองป้อมปราการต่างๆ
ของยูดาห์ ส่วนอาณาจักรยกให้แก่เยโฮรัมเพราะเป็นโอรสหัวปี

.c.เยโฮรัมแห่งยูดาห์

4 เมื่อเยโฮรัมสถาปนาอำนาจมั่นคงเป็นปีกแผ่น

ก็ประหารอนุชาทั้งปวงและเจ้านายบางองค์ของอิสราเอล

5เยโฮรัมพระชนมายุ 32 พรรษา เมื่อขึ้นครองราชย์ ทรงครองราชย์อยู่ 8
ปีในเยรูซาเล็ม

6ทรงดำเนินตามวิถีทางของบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลตามแบบอย่างของ
ราชวงศ์อาหับเพราะทรงอภิเษกกับธิดาของอาหับ

และกระทำการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว 7อย่างใดก็ตาม

เนื่องจากพันธสัญญาที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงให้ไว้กับ ดาวิด

พระองค์จึงไม่ประสงค์จะทำลายล้างราชวงศ์ของดาวิด

ทรงสัญญาว่าจะรักษาประทีป ดวงหนึ่งไว้สำหรับ ดาวิดกับวงศ์วานเสมอไป

8 ในรัชกาลเยโฮรัม เอโดมแข็งเมืองต่อยูดาห์

ตั้งกษัตริย์ปกครองตัวเอง

9เยโฮรัมจึงกรีธาทัพไปพร้อมด้วยทหารและรถรบทั้งหมด

ชาวเอโดมล้อมพระองค์กับนายกองรถรบ

แต่เยโฮรัมตีฝ่าวงล้อมออกมาได้ในเวลากลางคืน

10เอโดมจึงแข็งเมืองต่อยูดาห์ จนกระทั่งทุกวันนี้

ครั้งนั้น ลิบนาก็แข็งเมืองเช่นกัน

เพราะเยโฮรัมได้ละทิ้งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพระองค์

ค 11ทั้งยังสร้างสถานบูชา ณ ที่สูงบนเนินเขาทั้งหลายของยูดาห์

ชักนำชนเยรูซาเล็มให้เอาใจออกห่างจากพระเจ้า

และทำให้ยูดาห์หลงเงินไป

12 มีจดหมายจากเอลียาห์ผู้เผยพระวจนะมาถึงเยโฮรัม ความว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่งดาวิดบรรพบุรุษของท่าน
ตรัสดังนี้ ‘ เจ้ามิได้เดิน

ตามทางของเยโฮซาฟัทบิดาเจ้า หรืออัสมาทริย์แห่งยูดาห์

13แต่เดินตามรอย

กษัตริย์แห่งอิสราเอล

และเจ้าได้ชักนำชนยูดาห์กับเยรูซาเล็มให้หนักใจเราเช่นเดียวกับ

กับราชวงศ์อาหับ

มิหนำซ้ำยังสังหารน้องชายร่วมสายเลือดซึ่งดีกว่าเจ้า 14ฉะนั้น เรา

จะลงโทษหนักแก่คนของเจ้า บุตรภรรยาของเจ้า และทุกสิ่งที่คุณเจ้ามี

15เจ้าเองจะป่วย

หนักด้วยโรคเรื้อรังที่ลำไส้

จนกระทั่งลำไส้ของเจ้าทะลักออก ก ม า ’ ”

16

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงกระตุนชาวฟีลิสเตียและชาวอาหรับซึ่งอยู่ถัดจ
ากชาวคูชให้เป็นศัตรูกับเยโฮรัม 17พวกเขาเข้ามารุกรานยูดาห์

ริบเอาข้าวของมีค่าทั้งหมดในพระราชวังไป

รวมทั้งบรรดาโอรสและมเหสีของเยโฮรัมด้วย

ไม่มีโอรสองค์ใดเหลืออยู่เว้นแต่อาหับสยาห์โอรสองค์สุดท้าย

18 หลังจากนี้เอง

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงทรมานเยโฮรัมด้วยโรคลำไส้ซึ่งรักษาไม่ได้

19ครั้งปลายปีที่สอง

ลำไส้ของเยโฮรัมทะลักออกมาและพระองค์ก็สิ้นพระชนม์ด้วยความเจ็บปวด
แสนสาหัส

ประชาชนไม่ได้ก่อไฟถวายให้สมพระเกียรติเหมือนรัชกาลก่อนๆ

20 เยโฮรัมมีพระชนมายุ 32 พรรษาเมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์
ทรงครองราชย์อยู่ในเยรูซาเล็ม 8 ปี
และสิ้นพระชนม์ไปโดยปราศจากผู้ไว้อาลัย
พระศพถูกฝังไว้ในเมืองดาวิดแต่มีไซ ในสุสานหลวง

.c.อาหัสยาห์แห่งยูดาห์

22

ชาวเยรูซาเล็มตั้งอาหัสยาห์โอรสองค์สุดท้ายของเยโฮรัมขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ใหม่ เพราะกองโจรปล้นสะดมกับชาวอาหรับได้สังหารโอรสองค์อื่นๆหมดแล้วอาหัสยาห์โอรสเยโฮรัม กษัตริย์แห่งยูดาห์จึงเริ่มครองราชย์

2 อาหัสยาห์ทรงมีพระชนมายุ 22 พรรษา ⁴³

เมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์ทรงครองราชย์อยู่ปีเดียวในเยรูซาเล็ม

พระมารดาคืออาธาเลียห์หลานสาวของอมรี

3 อาหัสยาห์ก็เช่นกัน ทรงดำเนินตามวิถีอันชั่วร้ายของราชวงศ์อาหับ เพราะพระมารดาสนับสนุนให้กระทำความผิด

4 อาหัสยาห์กระทำการสิ่งที่ยิ่งใหญ่เป็นผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่วแบบเดียวกับราชวงศ์อาหับ เพราะหลังจากพระบิดาสิ้นพระชนม์

ทรงยึดราชวงศ์อาหับเป็นที่ปรึกษา ซึ่งนำพระองค์ไปสู่หายนะ

5 พระองค์ทรงทำตามคำแนะนำของพวกเขาร่วมกับกษัตริย์

โยรัมโอรสของอาหับแห่งอิสราเอลออกไปรบกับกษัตริย์ฮาซาเอลแห่งอาร์มที่ราโมทกิเลอาด โยรัมได้รับบาดเจ็บ

6 และเสด็จกลับมาอิสเรเอลเพื่อพักฟื้นจากสงครามกับฮาซาเอลแห่งอาร์ม

อาหัสยาห์โอรสเยโฮรัมแห่งยูดาห์จึงเสด็จไปที่นั่นเพื่อเยี่ยมเยียน

7 ในการเยี่ยมครั้งนี้พระเจ้าทรงนำจดจบมาสู่อาหัสยาห์

เมื่ออาหัสยาห์มาถึง ก็ออกไปกับโยรัมเพื่อประจันหน้ากับเยชูบุตรนิมซี

---

⁴³ 22:2 * ต้นฉบับบางแห่งว่า 42 พรรษา แต่ขอให้อ่าน 2 พกษ . 8:26

ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ทรงเจิมให้เป็นผู้ทำลาย ล้างราชวงศ์อาหับ
8ขณะเยชูออกกวาดล้างราชวงศ์อาหับ ได้พบกับบรรดาเจ้านายแห่งยูดาห์
และญาติของอาหับสหายก็ประหารเสีย 9แล้วเยชูก็ค้นหาอาหับสหาย
คนของเยชูพบอาหับสหายหลบซ่อนอยู่ในสุมะมาเรียจึงคุมตัวมาให้เยชูปลงพระ
ชนม์เสีย พวกเขาฝังพระศพของอาหับสหายโดยให้เหตุผลว่า
“ องค์ทรงเป็นหลานของเยโฮชาฟัท
ผู้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+อย่างสุดใจ”
ไม่มีใครในราชวงศ์อาหับสหายที่เข้มแข็งพอจะกู้อาณาจักรให้เป็น
ปึกแผ่นเช่นเดิมเลย

.c. พระนางอาธาเลียห์กับโยอาช

10 เมื่ออาธาเลียห์พระมารดาของอาหับสหาย
เห็นว่าโอรสสิ้นพระชนม์แล้ว ก็สั่งหารเชื้อพระวงศ์แห่งยูดาห์ทั้งหมด
11แต่เยโฮเซบ (หรือ เยโฮชาเบ อ า ท) ธิดาของกษัตริย์เยโฮรัม
น้องหญิงของอาหับสหายและเป็นภรรยาของปุโรหิตเยโฮยาดา
นำตัวโยอาชโอรสอาหับสหายไปซ่อนไว้ในห้องนอนพร้อมกับพี่เลี้ยงพันจาก
มืออาธาเลียห์ 12โยอาชซ่อนองค์ในพระวิหารตลอด 6
ปีที่พระนางอาธาเลียห์ครองราชย์อยู่

23 ในปี 7 แห่งรัชกาล ปุโรหิตเยโฮยาดามีใจกล้าหาญ
ตกลงกับบรรดานายทัพนายกองเช่น อาซารียาห์บุตรเยโรฮัม
อิชมาเอลบุตรเยโฮฮันัน อาซารียาห์บุตรโอบาด
มาอาเสอาห์บุตรอาดาياهو และเอลิชาฟัทบุตรคีศรี
2คนเหล่านี้เดินทางไปที่ยูดาห์ เพื่อแจ้งแก่ชนตระกูลเลวี
และหัวหน้าตระกูลต่างๆ
ของอิสราเอลจากทุกเมืองให้มาชุมนุมกันที่เยรูซาเล็ม
3ทั่วทั้งที่ประชุมกระทำสัตยาบันกับกษัตริย์ที่พระวิหารของพระเจ้า

เยโฮยาตากกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า “ ราชโอรสจะขึ้นครองราชย์
ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทรงสัญญาไว้เกี่ยวกับวงศ์วานของดาวิด
4เราจะดำเนินการดังนี้
หนึ่งในสามของปุโรหิตและคนเลวีซึ่งประจำหน้าที่ในวันสะบาโต
จะเฝ้าอยู่ที่ประตูต่างๆ 5อีกหนึ่งในสามที่พระราชวัง
และอีกหนึ่งในสามที่ประตูรากฐาน
คนอื่นนอกนั้นให้อยู่ที่ลานพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
6ใครอื่นไม่อาจเข้าไปในพระวิหาร
นอกจากปุโรหิตกับคนเลวีซึ่งประจำหน้าที่
เนื่องจากได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว ส่วนคนอื่นๆ
ให้ปฏิบัติตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ท ร ง ม อ บ ห ม า ย
7คนเลวีจึงอารักขากษัตริย์
มีอาวุธพร้อมอยู่ในมือและประหารทุกคนที่ล่งล้ำเข้ามาในพระวิหาร
ขอให้พวกท่านอยู่เคียงข้างองค์กษัตริย์เสมอ”
8 คนเลวีและชาวยูดาห์ทั้งปวงก็ทำตามคำสั่งของปุโรหิตเยโฮยาดา
รวมกลุ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่
ทั้งคนที่จะเข้าเวรในวันสะบาโตและคนที่จะพ้นเวร
เพราะปุโรหิตเยโฮยาดาไม่ปล่อยให้หอกเวร 9จากนั้น
เยโฮยาดานำหอกพร้อมทั้งโล่ใหญ่และเล็กของกษัตริย์ดาวิดซึ่งเก็บไว้ในคลัง
งพระวิหารออกมาแจกจ่ายแก่นายกองทั้ง ป ว ง
10ทหารเหล่านี้ซึ่งมีอาวุธครบครันคอยถวายการอารักขากษัตริย์ที่ใกล้ๆ
แท่นบูชาและจากด้านใต้ของพระวิหารไปจดด้านเหนือ
11 เยโฮยาดากับบุตรทั้งหลายนำโอรสของกษัตริย์ออกมา
ทำพิธีสวมมงกุฎถวายหนังสือพันธสัญญา เจิม และสถาปนาเป็นกษัตริย์
พวกเขาให้ร้องว่า “ ขอ กษัตริย์ ทรงพระเจริญ”
12 เมื่อพระนางอาธาเลียห์ทรงได้ยินเสียงอีกทีกของประชาชน
และเสียงให้ร้องต้อนรับกษัตริย์ ก็รีบรุดเสด็จมายังพระวิหาร
13ทอดพระเนตรเห็นกษัตริย์ทรงยืนอยู่ข้างเสาตรงทางเข้า

มีทหารกับนักแตรอยู่ข้างองค์ และปวงชนกำลังชื่นชมโห่ร้องและเป่าแตร
นักร้อง ก็บรรเลงดนตรีนำการสดดี

อาธาลิยาห์จึงฉีกฉลองพระองค์และร้องว่า “ ก บ ฎ ! ก บ ฎ ! ”

14 ปุโรหิตเยโฮยาดาสั่งบรรดานายกองว่า “ คุมตัวพระนางออกไป
อย่าประหารพระนางในวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
แต่ให้ฆ่าทุกคนที่พยายามจะเข้ามาช่วยพระนาง ”

15 เขาทั้งหลายจึงจับพระนางและปลงพระชนม์เสียที่ประตูม้าของพระราชวัง

16 จากนั้นเยโฮยาดาได้ถวายปฏิญาณร่วมกับกษัตริย์และประชาชนว่า
จะเป็นประชากรขององค์พระผู้เป็นเจ้า

17 แล้วทุกคนก็ตรงเข้าไปในวิหารของพระบาอัลหลายวิหารนั้น

ทำลายแทนบูชากับรูปเคารพทั้งหลายเสีย

และประหารมัททานปุโรหิตของพระบาอัลตรงหน้าแทน

18 เยโฮยาดาแต่งตั้งปุโรหิตตระกูล

เลวีซึ่งดาวิดมอบหมายให้ดูแลพระวิหารและถวายเครื่องเผาบูชาแด่องค์พระ
ผู้เป็นเจ้า+ตามที่บันทึกไว้ในบทบัญญัติของโมเสส

มีความชื่นชมยินดีและการร้องเพลงสรรเสริญตามที่ดาวิดตรัสสั่งไว้

19 เยโฮยาดาตั้งยามประตูพระวิหารเพื่อมิให้ผู้มีมลทินไม่ว่าในทางหนึ่งทาง
ใดเข้าไปได้

20 จากนั้นเยโฮยาดาร่วมกับบรรดานายกอง ชุนนาง ผู้ปกครอง

และประชาชนทั้งปวง

นำเสด็จกษัตริย์จากพระวิหารดำเนินผ่านประตูบนสู่พระราชวัง

และอัญเชิญขึ้นประทับ บนราชบัลลังก์ 21 ปวงชนทั่วแดนพากันชื่นชมยินดี

และถ้วนครกก็สงบสุข เพราะพระนางอาธาลิยาห์ก็ถูกประหารด้วยดาบแล้ว

.c. โยอาซซ่อมแซมพระวิหาร

24 โยอาซทรงมีพระชนมายุ 7 พรรษา

เมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์ทรงครองราชย์อยู่ 40 ปี ในเยรูซาเล็ม

พระมารดาคือคิเบียห์จากเบเออร์เซบา

2 โยอาซกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ทรงเห็นว่าถูกต้องตลอดชั่วอายุของ
ปุโรหิตเยโฮยาดา

3 เยโฮยาดาห้ามเหล่าให้สององค์และโยอาซทรงมีโอรสธิดาหลายองค์

4 ต่อมาโยอาซตั้งพระทัยจะซ่อมแซมพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ+

5 จึงสั่งให้ชุมนุม ปุโรหิตและคนเลวีแล้ว ตรัสกับพวกเขาว่า

“ จงไปยังหัวเมืองต่างๆ ของยูดาห์

และรวบรวมเงินประจำปีจากอิสราเอลทั้งปวงเพื่อการซ่อมแซมพระวิหารของ
พระเจ้า จงลงมือทำ ณ บัดนี้ แต่คนเลวีเน้นช้ำอยู่

6 ฉะนั้น กษัตริย์ทรงเรียกเยโฮยาดาหัวหน้าปุโรหิตมาถามว่า

“ ทำไมท่านจึงไม่ออกคำสั่งให้คนเลวีออกไปเก็บภาษีบำรุงพระวิหารจากหัว
เมืองต่างๆ ของยูดาห์และเยรูซาเล็มแล้ว

ตามซึ่งโมเสสผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ บัญญัติไว้

และซึ่งปวงชนอิสราเอลมอบให้สำหรับเดินที่แห่งพันธสัญญา”

7

เนื่องจากคนของพระนางอาธาเลียห์ผู้ชั่วร้ายได้บุกเข้าไปในพระวิหาร
และถึงกับนำของศักดิ์สิทธิ์ไปใช้สำหรับพระบaal

8 โยอาซตรัสสั่งให้ทำหีบตั้งไว้นอกประตูพระวิหาร

9 และออกหมายประกาศในยูดาห์ และเยรูซาเล็ม

ให้ประชาชนนำภาษีซึ่งโมเสสผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ได้กำหนดแก่
ชนอิสราเอลในถิ่นกันดารมาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของ

10 เจ้าหน้าที่และประชากรทั้งปวงก็ตอกดีใจนำเงินมาใส่ไว้ในหีบจนเต็ม

11 เมื่อใดที่คนเลวียกหีบมาพบเจ้าหน้าที่ของกษัตริย์และพวกเขาเห็นว่ามิมา

ก ราชเลขา กับเจ้าหน้าที่ของมหาปุโรหิตจะเก็บเงินออกจากหีบ

แล้วนำหีบไปตั้งไว้ที่เดิม กระทำเช่นนี้สม่ำเสมอจนได้เงินก้อนใหญ่

12 กษัตริย์และเยโฮยาดามอบเงินนั้นแก่ผู้ควบคุมการก่อสร้าง

ซึ่งว่าจ้างช่างก่อและช่างไม้มาซ่อมแซมพระวิหาร

และมอบแก่ช่างเหล็กช่างทองสัมฤทธิ์ซึ่งซ่อมแซมพระวิหาร

13 เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ปฏิบัติงานอย่างขยันขันแข็ง

ดูแลโรงงานซ่อมแซมคืบหน้าไป

พวกเขาปฏิบัติสังฆกรรมพระวิหารตามรูปแบบเดิมและเสริมให้แข็งแกร่งขึ้น

14 เมื่อทุกสิ่งเสร็จสิ้นลง

เงินจำนวนที่เหลือนำมามอบแด่กษัตริย์และเยโฮยาดา

และใช้ทำภาชนะต่างๆ สำหรับพระวิหาร

เครื่องใช้ในพิธีและการถวายเครื่องเผาบูชา

รวมทั้งขามและภาชนะเงินและทอง

มีการถวายเครื่องเผาบูชาในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+อย่างสม่ำเสมอ

ตลอดชั่วอายุของปุโรหิตเยโฮยาดา 15 เยโฮยาดามีอายุยืนมาก

ท่านเสียชีวิตเมื่ออายุ 130 ปี 16 ท่านถูกฝังไว้ร่วมกับกษัตริย์องค์ต่างๆ

ในเมืองดาวิด เพราะท่านได้บำเพ็ญประโยชน์มากมายในอิสราเอล

เพื่อพระเจ้าและเพื่อพระวิหาร

.c. โยอาซทำชั่ว

17 หลังจากเยโฮยาดาเสียชีวิต

บรรดาเจ้าหน้าที่ของยูดาห์มาถวายบังคมกษัตริย์และทรงฟังพวกเขา

18 พวกเขาพากันละทิ้งพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าแห่ง

บรรพบุรุษ ไปกราบไหว้เสาเจ้าแม่อาเซราห์และรูปเคารพต่างๆ ฉะนั้น

พระพิโรธของพระเจ้าจึงตกแก่ยูดาห์และเยรูซาเล็ม

19 แม้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงใช้ผู้เผยพระวจนะมาเพื่อนำพวกเขาหันกลับ

ไปหาพระองค์ ผู้เผยพระวจนะเหล่านั้นว่ากล่าวตักเตือน

แต่เหล่าประชากรก็ไม่ยอมฟัง

20 ครั้งนั้น

พระวิญญาณแห่งพระเจ้าเสด็จลงมาเหนือเศคาริยาห์บุตรปุโรหิตเยโฮยาดา

ท่านยืนอยู่ต่อหน้าประชาชนและกล่าวว่า “ พระเจ้าตรัสดังนี้

เหตุใดพวกท่านไม่เชื่อฟังพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+?

พวกท่านจะไม่เจริญ เพราะท่านละทิ้งอ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+
พระองค์ก็ทรงละทิ้งท่าน”

21 พวกเขาคบคิดกันกำจัดเศคาริยาห์

และโดยพระราชโองการของกษัตริย์ เขาร่วมกัน เอาหินขว้าง
เศคาริยาห์ตายในลานพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

22 กษัตริย์โยอาซมิได้ระลึกถึงบุญคุณเยโฮยาดาบิดาของ เศคาริยาห์เลย
กลับฆ่าลูกของท่านเสีย ขณะจะสิ้นชีวิต เศคาริยาห์กล่าวว่า

“ ข อ อ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+ทอดพระเนตรและให้ท่านชดใช้”

23 ต่อมา กองทัพอาร์มมารบกับโยอาซ บุคโจอมதியูด้าและเยรูซาเล็ม
สังหารผู้นำทั้งปวงของชาติและนำของเซลยทั้งหมดกลับไปถวายกษัตริย์ขอ
งพวกเขา ณ ดามัสกัส 24 แม้กองทัพอาร์มมีกำลังพลน้อย

แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็ทรงให้พวกเขาชนะกองทัพใหญ่

เพราะยูดาห์ได้ละทิ้งอ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษ

โยอาซจึงถูกลงโทษ 25 เมื่อชาวอาร์มกลับไป ทิ้งให้โยอาซบาดเจ็บสาหัส

ข้าราชการของพระองค์คบคิดกันกำจัดโยอาซที่ได้ประหารบุตรของปุโรหิต
เยโฮยาดา จึงปลงพระชนม์โยอาซซึ่งบรรทมอยู่ในพระที่

แล้วฝังศพไว้ในเมืองดาวิดแต่มีไซในสุสานหลวง

26 ผู้สมคบกันคือศบาตบุตรชิมเอัทหญิงชาวอัมโมน

และเยโฮซาบับบุตรชิมริทหญิงชาวโมอับ

27 เรื่องราวเกี่ยวกับโอรสของโยอาซ คำพยากรณ์ต่างๆ ว่าด้วยโยอาซ

และเรื่องราวการซ่อมแซมพระวิหาร

มีบันทึกไว้ในจดหมายเหตุกษัตริย์องค์ต่างๆ แล้วอามาซียาห์

โอรสขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ใหม่

c. อามาซียาห์แห่งยูดาห์

25 อามาซียาห์ทรงมีพระชนมายุ 25 พรรษา

เมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์ทรงครองราชย์อยู่ 29 ปีในเยรูซาเล็ม

พระมารดาคือเยโฮอัลดิน⁴⁴จากเยรูซาเล็ม

2 อามาซิยาห์กระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าถูกต้องแต่มีใจด้วยส
ดหัวใจ 3 เมื่อทรงขยายอำนาจเป็นปีกแผ่นดินแล้ว

ก็ทรงประหารชีวิตผู้ที่ปลงพระชนม์พระบิดาเสีย

4 อามาซิยาห์มิได้ประหารบุตรของคนเหล่านั้น

แต่ปฏิบัติตามพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ซึ่งระบุไว้ในบทบัญญัติของโมเสสที่ว่า “ บิดาไม่ต้องถูกประหารเพราะบุตร
หรือบุตรจะไม่ถูกประหารเพราะความผิดของบิดา

ใครทำผิดคนนั้นก็ถูกลงโทษ”

5 อามาซิยาห์ทรงเรียกชุมนุมชาวยูดาห์

และมอบหมายให้เป็นนายทัพนายกองตามวงศ์ตระกูลของตนทั่วยูดาห์และ
เบนยามิน จากนั้นระดมพลที่อายุ 20 ปีขึ้นไป พบว่ามี 300,000

คนซึ่งพร้อมออกรบ สามารถใช้หอกกับโล่ 6 ทั้งยังทรงใช้เงิน 100 ตะลันต์⁴⁵
จ้างนักรบจากอิสราเอล 100,000 คน

7 แต่คนของพระเจ้ามาทูลอามาซิยาห์ว่า

“ ข้าแต่กษัตริย์อย่าให้ทหารจากอิสราเอลร่วมทัพเลย

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+มิได้ทรงสถิตกับอิสราเอลหรือคนในตระกูลเอฟรา

อิม เ ล ย 8 ถึงแม้ท่านออกรบอย่างกล้าหาญ

พระเจ้ายิ่งจะทรงเหวี่ยงท่านออกไปต่อหน้าศัตรู

เพราะพระเจ้าทรงมีอำนาจจะช่วยเหลือหรือจะโค่นล้มก็ได้”

9 อามาซิยาห์ตรัสถามว่า “ แล้วเงินร้อยตะลันต์ที่เราจ่ายไปเล่า”

คนของพระเจ้าตอบว่า

“ องค์พระผู้เป็นเจ้า+สามารถประทานแก่ท่านมากกว่านั้นนัก”

---

⁴⁴ 25:1 * หรือ เยโฮอัลดาน

⁴⁵ 25:6 * ป ร ะ ม า ณ 3.4 ตัน

10 ดังนั้น

อามาซิยาห์จึงทรงปลดกองทหารที่มาจากเอฟราอิมให้กลับบ้านไป
ซึ่งทำให้พวกเขาโกรธแค้นยูดาห์และกลับบ้านไปด้วยความเกรี้ยวกราด

11 อามาซิยาห์ทรงรวบรวมพลนำทัพไปยังหุบเขาเกลีอ สंहารชาวเสอีร์
10,000 คน 12กองทัพยูดาห์จับอีก 10,000

คนไปโยนลงจากหน้าผาแห่งหนึ่งให้แหลกเหลวเป็นชิ้นๆ

13 ส่วนกองทหารรับจ้างซึ่งถูกส่งกลับบ้านโดยมิได้ร่วมรบ
ก็บุกปล้นสะดมเมืองต่างๆ ของยูดาห์ จากสะมาเรียถึงเบธโฮโรน ช่าผู้คนเสีย
3,000 คนและริบเอาข้าวของไปเป็นอันมาก

14 เมื่ออามาซิยาห์เสด็จกลับมาจากการฆ่าฟันคนเอโดม
ทรงนำเทวรูปต่างๆ ของชาวเสอีร์สถาปนาขึ้นเป็นเทพเจ้าของพระองค์
ทรงหมอบกราบและเผาเครื่องบูชาถวายแก่ เทวรูปเหล่านั้น

15องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพระพิโรธอามาซิยาห์ยิ่งนัก

ทรงใช้ผู้เผยพระวจนะมาถามว่า “ เหตุใดเจ้าจึงไปหาพระต่างๆ
ของชนชาตินี้ ซึ่งไม่อาจแม้แต่ช่วยคนของตัวให้พ้นมือเจ้าได้”

16 กษัตริย์ตรัสโต้ตอบว่า “ เราขอคำแนะนำจากเจ้าตั้งแต่เมื่อไหร่
เจียบนะ เต็มก็ฆ่าเสียหรือ”

ผู้เผยพระวจนะจากไปโดยกล่าวทิ้งท้ายว่า

“ ข้าพเจ้าทราบว่าคุณเจ้าตกลงพระทัยจะทำลายท่านแล้ว
ก็จากการที่ท่านทำอย่างนี้ และไม่รับฟังคำแนะนำของข้าพเจ้า”

17 ต่อมากษัตริย์อามาซิยาห์แห่งยูดาห์ทรงหารีอกับมนตรีที่ปรึกษา
แล้วส่งคำท้าทาย ไปยังกษัตริย์เยโฮอาชแห่งอิสราเอล

โอรสของเยโฮอาชโอรสเยชูว่า “ มาเถิดออกมาเผชิญหน้ากับเรา”

18

เยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงตอบอามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์
ว่า “ ตันหนามในเลบานอนส่งข่าวไปยังต้นสนสีดาร์ว่า

‘ ยกลูกสาวของท่านให้แต่งงานกับลูกชายของข้าพเจ้าเถิด’

แล้วมีสัตว์ป่าในเลบานอนมาเหยียบย่ำต้นหนามป่นนี้

19 ท่านหญิงผยองที่ปราบเอโดมได้ แต่ขอให้อยู่สงบที่บ้านไว้ดีกว่า
เรื่องอะไรจึงรบกวนหาความเดือดร้อน

พาให้ตัวท่านเองกับยูดาห์ต้องย่อเย็บไปแล้ว”

20 แต่อามาซิยาห์ไม่ฟัง

เพราะพระเจ้าทรงเตรียมที่จะมอบพวกเขาให้กับเยโฮอาช

เนื่องจากพวกเขาหันไปหาพระต่างๆ ของเอโดม

21 เยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงทรงบุกเข้าโจมตี

และมาเผชิญหน้ากับอามาซิยาห์แห่งยูดาห์ที่เบธเชเมชในยูดาห์

22 แล้วยูดาห์ก็ถูกอิสราเอลรุกราน ทุกคนพ่ายหนีกลับบ้าน

23 เยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงคุมตัวอามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์โอ

รสบโยอาชโอรสอาหัสยาห์จากเบธเชเมชมายังเยรูซาเล็ม

เยโฮอาชทรงทลายกำแพงเยรูซาเล็มจากประตูเอฟราอิมถึงประตูมูมเป็นระยะ

ะ 180 เมตร 24 พระองค์ทรงริบทอง เงิน

และภาชนะทั้งปวงที่พบในพระวิหาร

ซึ่งโอบอดเอโดมดูแลรับผิดชอบอยู่พร้อมทั้งทรัพย์สมบัติจากพระราชวัง

และตัวประกันเสด็จกลับสู่สะมาเรีย

25 อามาซิยาห์โอรสบโยอาชแห่งยูดาห์ทรงมีพระชนม์อยู่ต่อไปอีก 15

ปีหลังจากเยโฮอาช โอรสเยโฮอาชแห่งอิสราเอลสิ้นพระชนม์

26 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลอามาซิยาห์ตั้งแต่ต้นจนจบ มีบันทึกไว้ใน

จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งยูดาห์และอิสราเอล มิใช่หรือ 27 ตั้งแต่

อามาซิยาห์หันเหจากการติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

เขาทั้งหลายก็สมคบกันคิดร้ายต่อพระองค์ในเยรูซาเล็ม

อามาซิยาห์เสด็จหนีไปยังลาคีซ

แต่คนเหล่านั้นส่งคนตามไปปลงพระชนม์พระองค์เสียที่นั่น

28 พระศพถูกนำขึ้นหลังม้ากลับมายังเยรูซาเล็มฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระ

องค์ในนครแห่งยูดาห์

.c. อามาซิยาห์แห่งยูดาห์

26 แล้วปวงชนยูดาห์ก็อัญเชิญอุสซียาห์⁴⁶ ซึ่งมีพระชนมายุ 16 พรรษา ให้เป็นกษัตริย์องค์ใหม่ 2 หลังจากທີ່พระบิดาทรงส่งตามบรรพบุรุษไป อุสซียาห์ทรงปฏิสังขรณ์เอลัทและกูกลับคืนมาเป็นของยูดาห์

3 อุสซียาห์ขึ้นเป็นกษัตริย์เมื่อพระชนมายุ 16 พรรษา ทรงครองราชย์อยู่ 52 ปี ในเยรูซาเล็ม

พระมารดาคือเยโคลียาห์จากเยรูซาเล็ม

4 อุสซียาห์กระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าถูกต้องตามแบบอามาซียาห์พระบิดา

5 ทรงแสวงหาพระเจ้าตลอดชั่วอายุของเศคาริยาห์ผู้อบรมสั่งสอนให้ทรงยำเกรงพระเจ้า และตราบเท้าที่ทรงแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระเจ้าก็ประทานความสำเร็จให้กับพระองค์

6 อุสซียาห์ทรงรบกับชาวฟิลิสเตีย ทรงทำลายกำแพงเมืองกัท ยับเนห์ และอัชโดด จากนั้นทรงสร้างเมืองต่างๆ ในย่านอัชโดด และในภูมิภาคอื่นๆของฟิลิสเตีย 7 พระเจ้าทรงช่วย

อุสซียาห์ในการรบกับชาวฟิลิสเตีย ชาวอาหรับแห่งกูร์บาอัล และชาวเมอูนี

8 ชาวอัมโมนมาถวายเครื่องบรรณาการแต่อุสซียาห์

และพระเกียรติของพระองค์เลื่องลือไปถึงอียิปต์ ด้วยทรงมีอำนาจยิ่งนัก

9 อุสซียาห์ทรงสร้างหอคอยต่างๆในเยรูซาเล็มที่ประตูมุม ประตูหุบเขา

และที่มุมกำแพงและทรงเสริมกำลัง 10 ทั้งทรงสร้างหอคอยในถิ่นกันดาร

และขุดบ่อเก็บน้ำหลายแห่ง เพราะทรงมีฝูงปศุสัตว์มากมาย

ทั้งแถบเชิงเขาและตามที่ราบ และทรงให้คนทำงานในไร่นา สวน

องุ่นทั้งหลาย ทั้งที่ภูเขาและในดินแดนอุดมต่างๆ

เพราะพระองค์ทรงรักการเกษตร

11 อุสซียาห์ทรงมีกองทัพเจนศึก พร้อมออกรบแบ่งเป็นกองตามกำลังพล

ผู้ระดมพลคือเยอีเอลราชเลขา และมาอาเสอาห์เจ้าหน้าที่

---

⁴⁶ 26:1 * หรือ อาซาริยาห์โอรสของอามาซียาห์

ภายใต้บัญชาการของฮานันยาห์ ผู้บังคับกองพลคนหนึ่ง
12บรรดาหัวหน้าตระกูลดูแลรวบรวมทั้งสิ้น 2,600 นาย
13ภายใต้การบัญชาการของพวกเขา มีกองทัพอันประกอบด้วยทหาร
307,500 คน

ผ่านการฝึกฝนอย่างดีเป็นแสนยานุภาพไว้ต่อกรกับศัตรูของกษัตริย์

14อุสซียาห์ทรงจัดหาโล่ หอก หมวกเหล็ก เลื่อยเกราะ ธนู

และสลิงแก่ทั้งกองทัพ 15และทรงผลิตเครื่องรบขึ้นในเยรูซาเล็ม

ประดิษฐ์โดยผู้เชี่ยวชาญ ไซยงธนู

และกลิ้งหินก้อนมหึมาจากหอคอยและมุมกำแพง

พระองค์ทรงมีชื่อเสียงเลื่องลือ

เพราะพระเจ้าทรงช่วยเหลืออุสซียาห์อย่างเหลือล้น

จนพระองค์ทรงมีอำนาจยิ่งใหญ่

16 แต่เมื่ออุสซียาห์เรื่องอำนาจ ความเยอหยิ่งลืมนก็นำไปสู่ความตกต่ำ

อุสซียาห์ไม่เชื่อสัตย์ต่อองศ์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของพระองค์

และล่วงล้ำเข้าไปในวิหารแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+เผาเครื่องหอมบนแท่น

17ปุโรหิตอาซารียาห์ตามเข้ามา พร้อมด้วยปุโรหิตอื่นๆ อีก 80 คน

ล้วนแต่คนกล้าหาญ และเรียกร้องไห้เสด็จออกไปเสีย

18เขาเหล่านั้นทูลทัดทานว่า “ ข้าแต่กษัตริย์

ไม่ใช่หน้าที่ของฝ่าพระบาทที่จะมาเผาเครื่องหอมถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า+

แต่เป็นงานของปุโรหิตวงศ์วานอาโรนซึ่งผ่านการชำระตนเพื่อเผาเครื่องหอม

ออกไปจากสถานนมัสการนี้เสียเถิด ฝ่าพระบาทได้ล่วงละเมิดไปแล้ว

แ ล ะ อ ง ค์ พ ร ะ ผู้ เป็น เ จ้า+พระเจ้าจะไม่เช็ดชู

ฝ่าพระบาทที่ทำเช่นนี้”

19 อุสซียาห์ก็รวจัด ทรงถือกระถางไฟอยู่ พร้อมทั้งจะเผาเครื่องหอม

ทันใดนั้นเอง ต่อหน้าปุโรหิต

หน้าแท่นเผาเครื่องหอมในพระวิหารขององศ์พระผู้เป็นเจ้า+

โรคเรื้อน⁴⁷ปรากฏขึ้นที่พระนลาต⁴⁸

20เมื่ออาชาริยาห์มหาปุโรหิตและปุโรหิตอื่นๆ

เห็นโรคเรื้อนบนพระนลาตก็ผลัดใส่พระองค์ออกไป

อันที่จริงอุสซียาห์เองก็ร้อนพระทัยจะออกไปอยู่แล้ว

เพราะถูกองค์พระผู้เป็นเจ้า+ล ง โ ท ษ

21 อุสซียาห์ทรงเป็นโรคเรื้อนจวบจนวันสิ้นพระชนม์

และประทับแยกอยู่ในพระตำหนักต่างหาก

ถูกตัดขาดจากพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

โยธามโอรสทรงดูแลพระราชวัง และปกครองราษฎรแทน

22 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลอุสซียาห์ตั้งแต่ต้นจนจบ

มีบันทึกไว้โดยผู้เผยพระวจนะอิสยาห์บุตรอาโมส

23อุสซียาห์ทรงสว่างลับตามบรรพบุรุษไป

พระศพถูกฝังไว้ในทุ่งที่ใช้ฝังศพอันเป็นของกษัตริย์

เพราะประชาชนกล่าวว่า “ พระองค์ทรงเป็นโรคเรื้อน” แล้วโยธาม

โอรสขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ใหม่

.c. โยธามแห่งยูดาห์

27 โยธามทรงมีพระชนมายุ 25 พรรษาเมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์

ทรงครองราชย์อยู่ 16 ปีในเยรูซาเล็ม พระมารดาคือเยรูซาธิดาของซาโดค

2โยธามกระทำการสิ่งที้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าถูกต้องตามแบบอย่างอุสซียาห์

ยาห์พระบิดา แต่ไม่ได้สว่างล้ำเข้าไปในพระวิหารเหมือนอุสซียาห์

ส่วนประชาชนยังคงทำความผิดบาปอยู่

3โยธามทรงปฏิสังขรณ์ประตูบนของพระวิหาร

---

⁴⁷ 26:19 * ภาษาฮีบรูใช้ในความหมายว่า โรคผิวหนังต่างๆ

⁴⁸ 26:19 ** แปลว่า หน้าผาก

ทั้งได้ต่อเติมกำแพงบนภูเขาแห่งโอเฟล 4 ทรงสร้างเมืองต่างๆ
บนภูเขาของยูดาห์ และตั้งป้อมกับหอคอยต่างๆ ในเขตป่าไม้

5 ทรงรบนะกษัตริย์แห่งอัมโมนตลอดสามปีต่อมา

จึงได้รับเครื่องบรรณาการประจำปีจากชาวอัมโมน เป็นเงิน 100
ตะลันต์⁴⁹ข้าวสาลี 10,000 โ ค ร ะ ⁵⁰ และข้าวบาร์เลย์ 10,000
โ ค ร ะ ⁵¹

6 โยธามทรงเรื่องอำนาจ

เพราะทรงดำเนินตามอ ง ค์ พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้าของพระองค์อย่าง
แน่วแน่

7 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาล รวมทั้งสงคราม และพระราชกิจทั้งปวง
มีบันทึกไว้ใน จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์

8 โยธามทรงมีพระชนมายุ 25 พรรษาเมื่อขึ้นครองราชย์ และทรงครองอยู่ 16
ปีในเยรูซาเล็ม

9 โยธามทรงสว่างลับไปตามบรรพบุรุษพระศพถูกฝังไว้ในเมืองดาวิด
แล้วอาหัสโอรสขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ใหม่

.c. อาหัสแห่งยูดาห์

28 อาหัสทรงมีพระชนมายุ 20 พรรษาเมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์

ทรงครองราชย์อยู่ 16 ปีในเยรูซาเล็ม

แต่ไม่ได้ทรงกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าถูกต้องไม่เหมือนดาวิด
ผู้เป็นบรรพบุรุษ 2 ทรงดำเนินตามแบบอย่างของกษัตริย์แห่งอิสราเอล

ทั้งยังทรงหล่อรูปเคารพต่างๆ สำหรับบูชาพระบาอัล

3 อาหัสเผาเครื่องบูชาในหุบเขา เบนฮินโนม

---

⁴⁹ 27:5 * ป ร ะ ม า ณ 3.4 ตัน

⁵⁰ 27:5 ** ป ร ะ ม า ณ 2,200 กิโลลิตร

⁵¹ 27:5 *** ป ร ะ ม า ณ 2,200 กิโลลิตร

และจับโอรสบุชายัญด้วยไฟตามแบบอย่างอันน่าสะอิดสะเอียนของชนชาติต่าง ๆ ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงขับไล่ออกไปพ้นหน้าชาวอิสราเอล

4อาหัสถวายเครื่องบูชาและเผาเครื่องหอมตามสถานบูชา ณ

ที่สูงทั้งหลายบนยอดเขาต่างๆ และไต่ต้นไม้ใหญ่ทุกต้น

5 ฉะนั้น

อ ง ค์ พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้าของพระองค์ทรงมอบอาหัสไว้ในมือกษัตริย์แห่งอาร์ม ชาวอาร์มเข้ามาพิชิต

และจับประชาชนเป็นจำนวนมากไปเป็นเชลยที่ตามัสกัส

อาหัสยังตกอยู่ในมือกษัตริย์แห่งอิสราเอลด้วย

ต้องสูญเสียกำลังพลมากมาย 6ภายในวันเดียวเปคาห์

บุตรเรมาลียาห์ฆ่าทหารยูดาห์ถึง 120,000 คน

เพราะยูดาห์ละทิ้งอ ง ค์ พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกเขา

7ศิครินทร์บจากเอฟราอิมสังหารมาอาเสอาห์ โอรสของอาหัส

อัสรีคัมเจ้ากรรมวัง และเอลคานาห์อุปราช 8กองทัพอิสราเอลยังริบเอาภรรยา

บุตรชาย และบุตรสาวของญาติพี่น้องชาวยูดาห์ 200,000 คน

และข้าวของเชลยจำนวนมากกลับไปยังสะมาเรีย

9 แต่โอเดดผู้เผยพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+อยู่ที่นั่น

และออกมาต้อนรับกองทัพ ซึ่งกลับมายังสะมาเรีย ท่านกล่าวว่า

“ อ ง ค์ พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านทรงพระพิโรธ

ต่อยูดาห์ จึงทรงมอบพวกเขาไว้ในมือพวกท่าน

แต่ท่านได้สังหารพวกเขาอย่างเกรี้ยวกราดจนขึ้นไปถึงสวรรค์

10และบัดนี้ท่านตั้งใจจะจับตัวชายหญิงชาวยูดาห์และเยรูซาเล็มเหล่านี้เป็น

ทาส

ไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นการกระทำความผิดบาปต่ออ ง ค์ พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้า

ของท่านหรือ? 11จงฟังข้าพเจ้า

คืนตัวพี่น้องเหล่านี้ที่ท่านจับเป็นนักโทษกลับบ้านเสีย

เพราะพระพิโรธอันกราดเกรี้ยวขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ตกอยู่แก่ท่านแล้ว”

12 ผู้นำบางคนของเอฟราอิม ได้แก่ อาซาริยาห์บุตรเยโฮฮานัน เบเรคิยาห์บุตรเมซิลเลโมท เยฮิสคิยาห์บุตรซัลลุม และอามาสาบุตรฮัดลัย เผชิญหน้ากับพวกที่กลับมาจากการรบ 13กล่าวว่า

“ ยานำเหล่าเชลยมาที่นี่ มิฉะนั้นเราจะมีมลทินบาปต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ ท่านจงใจจะเพิ่มบาปผิดของเราที่หนักหนาอยู่แล้วให้ร้ายแรงขึ้นไปอีก หรือเพราะความผิดของเราก็น่ากลัวหลวงนักรและพระพิโรธยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ก็น่ากลัวแก่อิสราเอลอยู่แล้ว”

14 ดังนั้น

พวกทหารจึงมอบเชลยและข้าวของที่ริบมาต่อหน้าบรรดาผู้นำและชุมนุมชน ทั้งปวง

15คนที่ถูกเอเยนนามก็แจกจ่ายเสื้อผ้าอาภรณ์ที่ยึดมาได้ให้แก่บรรดาเชลยที่เปลือยกาย ให้เสื้อผ้า รองเท้า อาหาร เครื่องดื่ม และน้ำมันยา

คนที่อ่อนแอก็ให้นั่งบนลา

จากนั้นนำเขาทั้งหลายกลับไปหาครอบครัวของเขาในเยรีโคเมืองแห่งต้นปาล์ม แล้วกลับมายังสะมาเรีย

16 ครั้งนั้น

กษัตริย์อาห์สส่งคนไปขอความช่วยเหลือจากกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย

17ชาวเอโดมมารุกรานยูดาห์อีก และกวาดต้อนเชลยไป

18ขณะเดียวกันชาวฟีลิสเตียก็ปล้นสะดมเมืองต่างๆ

แถบเชิงเขากับในเนเกบแห่งยูดาห์ และยึดครองเบธเซเมช อัยยาโลน

เกเดโรท โสโค ทิมนาห์ และกิมโซกับหมู่บ้านโดยรอบ

19องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ทรงกระทำให้ยูดาห์ตกต่ำเนื่องจากอาหัทส กษัตริย์แห่งอิสราเอล⁵² เพราะอาหัทสส่งเสริมความชั่วในยูดาห์ และไม่สัตย์ซื่อ

ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ที่สุด

20ที่กัลทปีเลเสอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียมาหาพระองค์ก็จริง

---

⁵² 28:19 * คือ ยูดาห์

แต่มาสร้างความสะดวกร้อนแทนที่จะช่วย

21อาห้สทรงนำทรัพย์สินของจากพระวิหารขององค์

พระผู้เป็นเจ้าของ+จากพระราชวัง และจากเจ้านายองค์ต่างๆ

มอบแก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย แต่ก็ช่วยอะไรไม่ได้

22 ในยามเดือดร้อนสำคัญนี้ อาห้สยังไม่สตัยซื้อต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของ+

23ทรงถวายเครื่องบูชาแก่บรรดาเทพเจ้าแห่งดามัสกัสซึ่งรับชนะพระองค์

เพราะคิดว่า “ พระเหล่านี้ได้ช่วยเหลือ เหล่ากษัตริย์แห่งอาร์ม

เราก็จะถวายเครื่องบูชาให้ด้วย เพื่อพระจะได้ช่วยเหลือเราบ้าง”

แต่ที่แท้พระเหล่านี้คือหายนะของพระองค์กับอิสราเอลทั้งมวล

24 อาห้สทรงรวบรวมภาชนะต่างๆ

จากพระวิหารของพระเจ้าและนำออกไป* ทรงปิดประตูพระวิหารเสีย

และตั้งแท่นบูชาไว้ทุกห้วมุมถนนในเยรูซาเล็ม 25ทรงสร้างสถานบูชา ณ

ที่สูงในทุกเมืองของยูดาห์ เพื่อเผาเครื่องบูชาแด่พระต่างๆ

ยัวยุพระพิโรธของอ ง ค์ พ ร ะ ผู้ เป็น เ จ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพ

ระองค์ 26เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลและพระราชกิจทั้งปวง

ตั้งแต่ต้นจนจบมีบันทึกไว้ใน จดหมายเหตุการณ์แห่งยูดาห์และอิสราเอล

27อาห้สทรงล่องลับตามบรรพบุรุษไป พระศพถูกฝังไว้ในเยรูซาเล็ม

แต่มีไซในสุสานหลวงของกษัตริย์ แห่งอิสราเอล

แล้วเฮเซคียาห์โอรสขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ใหม่

.c.เฮเซคียาห์แห่งยูดาห์

29 เฮเซคียาห์ทรงมีพระชนมายุ 25 พรรษา

เมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์ทรงครองราชย์อยู่29 ปีในเยรูซาเล็ม

พระมารดาคืออาบิยาห์ธิดาของเศคาริยาห์

2เฮเซคียาห์กระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ทรงเห็นว่าถูกต้องเช่นเดียวกับดา

วิดบรรพบุรุษ

3 ในเดือนแรกของปีที่ 1 แห่งรัชกาล

ทรงเปิดประตูพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+และซ่อมแซมเสียใหม่

4พระองค์ทรงให้ชุมนุมปุโรหิตกับคนตระกูลเลวี ณ

ลานกลางแจ้งด้านตะวันออก 5 และตรัสว่า “ ฟังเถิดท่านชาวเลวีทั้งหลาย
บัดนี้จึงชำระตนให้บริสุทธิ์

และชำระพระวิหารของอ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษ
ขจัดมลทินที่บังพวจากสถานนมัสการเสีย 6 บรรพบุรุษของเราไม่ซื่อสัตย์
กระทำการที่อ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้าของเราทรงเห็นว่าชั่วและละ
ทิ้งพระองค์

พวกเขาหันหน้าหนีจากที่ประทับขององค์พระผู้เป็นเจ้า+และหันหลังให้พระ
องค์ 7 ประมุขพระวิหารถูกปิดตายคั่นประตูที่ปลูกดับ

ไม่มีการถวายเครื่องหอมและเครื่องเผาบูชาใดๆ

ในสถานนมัสการแต่พระเจ้าแห่งอิสราเอล 8 ฉะนั้น

พระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงตกแก่ยูดาห์และเยรูซาเล็ม

พระเจ้าทรงบันดาลให้เราทั้งหลายเป็นเป้าของความขยะแขยง

ตกตะลึงและดูแคลน ดังที่ท่านเห็นกับตา

9 บรรพบุรุษของเราถูกฆ่าตายในสงคราม ลูกชาย

ลูกสาวและภรรยาของเราถูกจับไปเป็นเชลยก็เพราะเหตุนี้

10 บัดนี้

ข้าพเจ้าตั้งใจจะทำพันธสัญญากับอ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้าแห่งอิ
สราเอล

เพื่อพระพิโรธอันเกรี้ยวกราดของพระองค์จะหันเหเสียจากเราทั้งหลาย

11 ลุกๆ เอ๋ย อย่าละเลยต่อหน้าที่ของท่าน

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเลือกท่านให้ยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์และรับใช้

พระองค์ ปฏิบัติหน้าที่ต่อเบื้องพระพักตร์และเผาเครื่องหอมถวาย”

12 ชนเลวีจึงเข้าปฏิบัติงาน

จากวงศ์โคฮาท คือ

มาฮาบุตรอามาสัย กับโยเอลบุตรอาซาริยาห์

จากวงศ์เมรารี คือ

ศิษบุตรอัปตี กับ อาชาริยาห์บุตรเยฮาลเลล

จากวงศ์เกอร์โซน คือ

โยอาห์บุตรคิมมาห์ กับ เอเดนบุตรโยอาห์

13 จากวงศ์วานเอลีซาฟาน คือ

ชิมรีกับเยอีเอล

จากวงศ์วานอาสาฟ คือ

เศคาริยาห์ กับ มัททานิยาห์

14 จากวงศ์วานเฮมาน คือ

เยอีเอล กับ ซิเมอี

จากวงศ์วานเยดูธุน คือ

เซไมยาห์ กับ อัสซีเอล

15 เมื่อคนเหล่านี้ได้เรียกชุมนุมพี่น้องตระกูลเลวีและชำระตนแล้ว ก็เริ่มชำระพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ให้บริสุทธิ์ตามพระบัญชาของกษัตริย์ ซึ่งปฏิบัติตามพระดำรัสขององค์ พระผู้เป็นเจ้า+

16 บรรดาปุโรหิตเข้าไปชำระสถานนมัสการขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ พวกเขาเอาสิ่งมีมลทินทั้งปวงที่พบในพระวิหารออกมาที่ลานพระวิหาร ให้คนเลวีขนไปทิ้งที่หุบเขาขิดโรน

17 พวกเขาเริ่มชำระพระวิหารเมื่อวันที่หนึ่งเดือนต้น และในวันที่แปดก็ชำระออกมาถึงลานชั้นนอก ใช้เวลาอีก 8

วันในการชำระพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ งานทั้งหมดสำเร็จสิ้นในวันที่สิบหกของเดือนต้น

18 แล้วเขาทั้งหลายกลับมาทูลรายงานต่อเฮเซคิยาห์ว่า “ ข้าพระบาททั้งหลายได้ชำระพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ทั้งหมดตลอดจนแท่นเผาบูชาและอุปกรณ์ใช้สอยต่างๆ

โต๊ะวางขนมปังเบื้องพระพักตร์ และภาชนะเครื่องใช้ต่างๆ เรียบร้อยแล้ว

19 ทั้งได้เตรียมและชำระภาชนะทั้งปวงที่กษัตริย์อาหัสทิ้งไปเสียในครั้งที่ทำ

นโมสัถย์ชื่อต่อพระเจ้า

บัดนี้ของเหล่านั้นอยู่หน้าแท่นบูชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+”

20 เช้าตรู่วันรุ่งขึ้น

กษัตริย์เฮเซคียาห์เสด็จเข้าสู่พระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พร้อม

ด้วยบรรดาเจ้านายแห่งเมืองนั้น 21ทรงนำวัวผู้ 7 ตัว แกะผู้ 7 ตัว ลูกแกะผู้

7 ตัว และแพะผู้ 7 ตัว มาเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับราชอาณาจักร

สถานนมัสการ และยูดาห์

กษัตริย์ทรงบัญชาให้บรรดาปุโรหิตวงศัวานของอาโรนถวายสัตวเหล่านั้นบน

แท่นบูชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ 22เขาทั้งหลายจึงฆ่าวัวผู้

แล้วปุโรหิตนำเลือดไปประพรมบนแท่นบูชา และจากนั้นฆ่าแกะผู้

แล้วประพรมเลือดบนแท่นบูชา

จากนั้นฆ่าลูกแกะแล้วประพรมเลือดบนแท่นบูชา

23แพะผู้สำหรับเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

ถูกนำออกมาให้กษัตริย์และประชาชนวางมือลงบนตัวมัน

24จากนั้นปุโรหิตก็ฆ่าแพะ

เอาเลือดประพรมบนแท่นเพื่อขอลบมลทินบาปสำหรับอิสราเอลทั้งมวล

ตามที่กษัตริย์ทรงบัญชาให้ถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับ

อิสราเอลทั้งมวล

25 เฮเซคียาห์ทรงตั้งคนเลวีประจำหน้าที่ในพระวิหารให้บรรเลงฉาบ

พิณใหญ่ และพิณเขาคู่ ตามที่ดาวิด กาดผู้ทำนายของกษัตริย์

และนาอันผู้เผยพระวจนะกำหนดไว้โดยพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ผ

านผู้เผยพระวจนะ 26คนเลวีจึงบรรเลงเครื่องดนตรีที่ดาวิดทำขึ้น

ส่วนปุโรหิตก็เป่าแตร

27 เฮเซคียาห์ทรงบัญชาให้ถวายเครื่องเผาบูชาบนแท่น

และเมื่อเริ่มการถวายก็เริ่มร้องสรรเสริญขององค์พระผู้เป็นเจ้า+คลอด้วยเสียงแตร

และเครื่อง ดนตรีของดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอล

28ทั่วทั้งที่ประชุมนมัสการบนแท่นพระเจ้า

ขณะนั้นร้องขับร้องและนักดนตรีเป่าแตร ตลอดพิธีถวายเครื่องเผาบูชา

29 เมื่อถวายเครื่องบูชาเสร็จ กษัตริย์และคนที่อยู่กับพระองค์ ก็หมอบกราบนมัสการพระเจ้า 30แล้วกษัตริย์เฮเซคียาห์และขุนนาง บัญชาให้คนเลวีสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ด้วยบทสดุดีของดาวิดและอาสา ฟผู้ทำนายน ดั่งนั้น พวกเขา ก็ร้องเพลงสรรเสริญด้วยความยินดี กัมศิระชะลงและนมัสการ

31 เฮเซคียาห์ตรัสว่า “ บัดนี้ ท่านทั้งหลายได้ถวายตัวแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของ+แล้ว จงนำของ ถวายและเครื่องบูชาขอบพระคุณมายังพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ+เถิด ” ประชาชนจึงนำของถวายและเครื่องบูชาขอบพระคุณมา สำหรับทุกคนที่เต็มใจก็นำเครื่องเผาบูชามา

32 เครื่องเผาบูชาซึ่งประชาชนนำมาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของ+มีดังนี้ วัวผู้ 70 ตัว แกะผู้ 100 ตัว และลูกแกะผู้ 200 ตัว 33นอกจากนั้น มีวัวผู้ 600 ตัว แกะและแพะ 3,000 ตัว เป็นของถวาย

34แต่มีปุโรหิตน้อยเกินไปสำหรับการถลกหนังสัตว์ที่เป็นเครื่องเผาบูชาทั้งหมด ฉะนั้น คนเลวีพี่น้องของปุโรหิตจึงช่วยเหลือจนเสร็จงาน และจนปุโรหิตอื่นๆชำระตนแล้ว

ทั้งนี้เพราะคนเลวีเคร่งครัดในการชำระตนมากกว่าปุโรหิต

35มีเครื่องเผาบูชามากมาย พร้อมทั้งไขมันของเครื่องสันติบูชา และเครื่องดื่มบูชาควบคู่เครื่องเผาบูชา

เป็นอันว่างานพิธีในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ ได้รับการฟื้นฟูอีกครั้ง

36เฮเซคียาห์และมวลประชากรชื่นชมยินดีกันทั่วหน้า ที่พระเจ้าทรงให้งานนี้ลุล่วงโดยเร็วเพื่อประชากรของพระองค์

.c. ร่วมใจกันฉลองปีสกา

30 เฮเซคียาห์ทรงแจ้งไปทั่วแดนอิสราเอลกับยูดาห์ และส่งสาส์นไปยังเอฟราอิมกับมนัสเสห์

เชื้อเชิญให้มายังพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ที่เยรูซาเล็ม
เพื่อฉลองเทศกาล

ปีสกาถวายแด่ อ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล 2กษัตริย์
ข้าราชการบริพาร และชุมชนเยรูซาเล็มทั้งปวงลงมติให้ฉลองปีสกาในเดือนสอง
3ที่ไม่สามารถฉลองในเดือนต้นตาม

ปกติเนื่องจากจำนวนปุโรหิตที่ชำระตนแล้วไม่พอเพียงและมีคนไม่มากมาช
มนุมกันที่เยรูซาเล็ม 4กษัตริย์และประชาชนทั้งปวงล้วน

เห็นชอบกับมตินี้กันถ้วนหน้า 5จึงมีประกาศไปทั่วอิสราเอล
จากดานจาดเบเออร์เซบา

เชิญชวนทุกคนมาร่วมกันฉลองปีสกาถวายแด่ อ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พ
ระเจ้าแห่งอิสราเอลที่เยรูซาเล็ม

เท่าที่มีบันทึกมาไม่เคยมีคนมาร่วมฉลองกันมากมายเช่นนั้นเลย

6 โ โดยพระบัญชาของกษัตริย์ คนเดินขบวนไปทั่วอิสราเอลและยูดาห์
ถือพระราชสาส์น และสาส์นจากบรรดาขุนนาง ความว่า

“ พี่น้องอิสราเอลเอ๋ยจงหันกลับมาหา อ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้าข
องอับราฮัม อีศอัค

และอิสราเอลเถิด

เพื่อพระองค์จะทรงหันกลับมาหาเราทั้งหลายที่เหลืออยู่ซึ่งรอด

พ้นจากเงื้อมมือของเหล่ากษัตริย์แห่งอัสซีเรีย

7อย่าเป็นอย่างบรรพบุรุษและพี่น้องซึ่ง

ไม่สัตย์ซื่อต่อ อ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษ

และต้องตกเป็นเป้าแห่งความ

สะพริงกลั่วดังที่เห็นอยู่ 8อย่าต่อต้านเหมือนเขาเหล่านั้น

จงยอมจำนนต่อองค์พระผู้

เป็นเจ้า+ จงมายังสถานนมัสการซึ่งทรงชำระให้บริสุทธิ์เป็นนิตย์

จงปรนนิบัติ อ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+

พระเจ้าของท่าน
เพื่อพระพิโรธอันกราดเกรี้ยวของพระองค์จะหันเหเสีย
จากท่าน 9 หากท่านหันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+
พี่น้องและลูกหลานของท่านจะ
ได้รับความเมตตาเอ็นดูจากผู้ที่จับเขาไปเป็นเชลย
และจะกลับคืนมายังดินแดนแห่ง

นี้อีก

เ พ ร า ะ อ ง ค์ พ ร ะ ผู้ เป็น เ จ้ า + พระเจ้าของท่านทรงเปี่ยมด้วยความ
เมตตาและเอ็นดูสงสาร

จะไม่ทรงเบือนพระพักตร์เสียจากท่าน
หากท่านหันกลับมาหาพระองค์”

10

คนเดินขากก็ไปยังเมืองแล้วเมืองเล่าทั่วแดนเอฟราอิมกับมนัสเสห์และ
ไปไกลถึงเศบูลุน แต่ถูกประชาชนเยาะเย้ยถากถาง 11 อยากรู้ก็ตาม
มีบางคนจากตระกูลอาเซอร์ มนัสเสห์ และเศบูลุน
ที่ถ่อมใจลงและมายังเยรูซาเล็ม 12 ส่วนในยูดาห์โดยพระหัตถ์ของพระเจ้า
ประชาชนพร้อมใจกันทำตามคำสั่งของกษัตริย์และเจ้านาย
ซึ่งปฏิบัติตามพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

13

ป ร ะ ช า ช น มากมายหลั่งไหลมาชุมนุมกันที่เยรูซาเล็มในเดือนส
อง เพื่อฉลองเทศกาลขนมปังไม่ใส่เชื้อ

14 เขาช่วยกันรื้อแท่นบูชาทั้งหลายในเยรูซาเล็มกับแท่นเผาเครื่องหอมต่าง
ๆ และนำไปทิ้งเสียในหุบเขาขิดโรน 15 ในวันที่สิบสี่เดือนสอง
ประชากรได้ฆ่าแกะปีสกา

จากนั้นบรรดาปุโรหิตและชนตระกูลเลวีรู้สึกละอายใจ จึงชำระตน
และนำเครื่องเผาบูชามายังพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

16 เขาทั้งหลายเข้าประจำหน้าที่ตามซึ่งระบุไว้ในบท บัญญัติแห่งโมเสส

คนของพระเจ้า และบรรดาปุโรหิตได้ประพรมเลือดซึ่งรับมาจากคนเลวี
17 เนื่องจากมีประชาชนหลายคนที่ไม่ได้ชำระตน
คนเลวีต้องฆ่าลูกแกะปีสกาเพื่อผู้ที่ไม่สะอาดตามพิธี
และไม่สามารถถวายลูกแกะของตนแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
18 ถึงแม้ว่าคนส่วนใหญ่ในหมู่ประชาชนที่มาจากเอฟราอิม มัสนัเสห์
อิสสาการ์ และเศบูลุน มิได้ชำระตนก็รับประทานปีสกาได้ ทั้งๆ
ที่ขัดต่อบทบัญญัติ แต่เฮเซคียาห์อธิษฐานเพื่อพวกเขาว่า
“ ขอองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ประเสริฐทรงอภัยโทษทุกคน
19 ที่ตั้งใจจะแสวงหาพ ร ะ เ จ้า อ ง ค์ พ ร ะ ผู้ เป็น เ จ้า+พระเจ้าแห่งบ
รรพบุรุษ แม้ว่าเรามีได้บริสุทธิ์ครบถ้วนตามกฎหมายแห่งสถานนมัสการก็ตาม”
20 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงสดับฟังเฮเซคียาห์ และทรงรักษาเหล่าประชากร
21

ชนอิสราเอลที่อยู่กันพร้อมหน้าในเยรูซาเล็มจึงฉลองเทศกาลขนมปัง
ไม่ใส่เชื้อตลอด 7 วัน ด้วยความชื่นชมโสมนัสอย่างใหญ่หลวง
ฝ่ายคนเลวีและบรรดาปุโรหิต ก็ขับร้องถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทุกวัน
คลอกับเสียงดนตรีสรรเสริญขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
22

เฮเซคียาห์ทรงหนุนใจคนเลวีทั้งปวงซึ่งเข้าใจงานรับใช้ขององค์พระผู้เป็
นเจ้า+อย่างดี ตลอด 7 วัน
เขาทั้งหลายรับประทานอาหารส่วนของตนถวายเครื่องสันติบูชา
และสรรเสริญอ ง ค์ พ ร ะ ผู้ เป็น เ จ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษ
23 แล้วชุมนุมชนทั้งปวงเห็นพ้องต้องกันว่าจะถือเทศกาลต่อไปอีก 7 วัน
จึงมีการฉลอง ต่อไปอีก 7 วันด้วยความชื่นชมยินดี
24 กษัตริย์เฮเซคียาห์แห่งยูดาห์ประทานวัวผู้ 1,000 ตัวกับแกะและแพะ
7,000 ตัวแก่ประชากร เหล่าขุนนางมอบวัวผู้ 1,000 ตัว กับแกะและแพะ
10,000 ตัว ให้ปุโรหิต จำนวนมากชำระตนให้บริสุทธิ์
25 ชนยูดาห์ทั้งปวงร่วมกับบรรดาปุโรหิต คนเลวี คนต่างด้าว
และคนทั้งหลายจากทั่วอิสราเอล ตลอดจนผู้คนในยูดาห์ พวกเขาชื่นชมยินดี

26มีความเปรมปรีดีใหญ่หลวงเพราะเยรูซาเล็มไม่เคยมีพิธีฉลองอย่างนี้เลย
ตั้งแต่สมัยกษัตริย์โซโลมอนโอรสดาวิด กษัตริย์แห่งอิสราเอล

27ปุโรหิตและคนตระกูลเลวียื่นอวยพรเหล่าประชากร

พระเจ้าทรงสดับเพราะคำอธิษฐานของเขาเหล่านั้นขึ้นถึงสวรรค์ที่ประทับอัน
บริสุทธิของพระองค์

31 ครั้นจบพิธีฉลองแล้วชนอิสราเอลซึ่งอยู่ที่นั่นก็ออกไปยังเมืองต่างๆ
ของยูดาห์ ทูบทำลายหินคัถ์ลิสทึ โค่นเสาเจ้าแม่อาเซราห์
ทำลายสถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลาย และแท่นบูชาต่างๆ ที่ยูดาห์ เบนยามิน
แ ละ ะในเอฟราอิม กับมนัสเสห์
หลังจากทำลายหมดสิ้นแล้วชาวอิสราเอลทั้งปวงก็กลับคืนสู่เมืองและที่ดินขอ
ง ต น

.c. ร่วมกันถวายเพื่อการนมัสการ

2 เฮเซคียาห์ทรงจัดตั้งกลุ่มปฏิบัติงาน ปุโรหิตและคนตระกูลเลวี
เพื่อถวายเครื่องเผาบูชากับเครื่องสันติบูชาเพื่อปฏิบัติหน้าที่

แ ละ ะ ถวายสรรเสริญขอบพระคุณพระเจ้า ณ

ประตูต่างๆของที่ประทับแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+

3เฮเซคียาห์ถวายเป็นการส่วนพระองค์

สำหรับเครื่องเผาบูชาประจำวันตอนเช้าและตอนเย็นสำหรับวันสะบาโต

วันขึ้นหนึ่งค่ำและเทศกาลต่างๆ

ประจำปีตามที่ระบุไว้ในบทบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

4พ ร ะองค์ทรงกำหนดให้ประชากรในเยรูซาเล็มนำส่วนอันพึงมอบมามอบ
แก่ปุโรหิตและคนเลวี

เพื่อปุโรหิตและคนเลวีจะอุทิศตนตามบทบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

5ประชากรตอบสนองต่อพระบัญชาทันทีอย่างใจกว้าง

นำผลแรกของพืชพันธุ์ เมล็ดข้าว น้ำมัน และน้ำผึ้ง

พวกเขาได้นำของถวายมามากมาย คือหนึ่งส่วนสิบของทุกอย่างที่มี

6ชนอิสราเอลและยูดาห์ซึ่งอาศัยในเมืองต่างๆ
ของยูดาห์ยังนำหนึ่งส่วนสิบของฝูงวัว
แกะและสิ่งของบริสุทธิ์มาถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของพวกเขา
เขา กองไว้เป็นพะเนินใหญ่ 7พวกเขาเริ่มนำเข้ามาในเดือนสาม
ครบถ้วนในเดือนเจ็ด

8เมื่อเฮเซคียาห์และบรรดาข้าราชการมาเห็นกองพะเนินเหล่านี้
ก็สรรเสริญขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้า+ และอวยพรประชาชนอิสราเอล

9 เฮเซคียาห์ตรัสถามปุโรหิตและคนเลวีเกี่ยวกับกองสิ่งของเหล่านี้

10อาซารียาห์มหาปุโรหิตจากวงศ์ซาโดคทูลตอบว่า

“ ตั้งแต่ประชาชนนำของถวายมายังวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พวกข้าพ
เจ้ารับประทานจนอิ่มและยังเหลือมากมายขนาดนี้
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงอวยพรประชากรของพระองค์”

11

เฮเซคียาห์ทรงบัญชาให้จัดเตรียมคลังไว้ในพระวิหารขององค์พระผู้
เป็นเจ้า+ เขาทั้งหลายก็จัด 12จากนั้นนำของถวายต่างๆ
เข้ามาไว้อย่างสัตย์ซื่อทั้งสิบลด และของถวายต่างๆ
โคนานิยาห์แห่งตระกูลเลวีเป็นหัวหน้าดูแลรองลงมา คือ
ชิมเอี๋นองชายของเขา 13เยฮีเอล อาซาซียาห์ นาหัท อาสาเฮล เยรีโมท
โยซาบับ เอลีเอล อิสมาคียาห์ มาฮาท และเบไนยาห์
คอยสั่งการไต่บังคับบัญชาของโคนานิยาห์กับชิมเอี๋นองชาย คน
เหล่านี้ได้รับการแต่งตั้งโดยกษัตริย์เฮเซคียาห์
และอาซารียาห์เจ้าหน้าที่ดูแลพระวิหารของพระเจ้า

14

โคเรบุตรอิมานาห์คนเลวียามประตูปิดศวันออกดูแลของถวายแต่พระเจ้า
จำโดยสมัครใจ

มีหน้าที่แจกจ่ายของที่ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+และของถวายอันบริสุทธิ์

15เอเดน มินยามิน เยชูอา เซไมยาห์ อามาริยาห์

และเซคานิยาห์คอยช่วยเหลือเขาอย่างสัตย์ซื่อในเมืองต่างๆ ของปุโรหิต

ทำหน้าที่แจกจ่ายให้แก่พี่น้องปุโรหิตตามการแบ่งกลุ่ม

โดยแบ่งสรรให้เหมือนกันไม่ว่าผู้ใหญ่หรือผู้น้อย

16 ทั้งแก่ชายอายุ 3 ปีขึ้นไปซึ่งมีชื่ออยู่ในบันทึกลำดับวงศ์

คือทุกคนที่จะเข้าประจำหน้าที่ต่างๆในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+
ตามหน้าที่รับผิดชอบและการแบ่งกลุ่ม 17 และแก่ปุโรหิตในบันทึก
ลำดับวงศ์

และคนเลวี่อายุสี่สิบปีขึ้นไปตามหน้าที่รับผิดชอบและการแบ่งกลุ่ม
18 รวมทั้งลูกเล็กๆ ภรรยา และบุตรชายหญิงของชุมชนทั้งหมด
ตามรายชื่อบันทึกลำดับวงศ์

เพราะพวกเขาสัตย์ซื่อในการรักษาตนให้บริสุทธิ์

19 สำหรับปุโรหิตวงศ์วานอาโรน

ซึ่งอาศัยอยู่ในทุ่งหญ้าโดยรอบหรือในเมืองต่างๆ

จะมีการระบุชื่อผู้แจกจ่ายส่วนที่แบ่งสรรแก่ชายทุกคนในพวกเขาและแก่คน
ทั้งปวงที่มีชื่ออยู่ในบันทึกลำดับวงศ์ของตระกูลเลวี

20 เฮเซคียาห์ทรงทำเช่นนี้ด้วยดาห์ กระทำสิ่งที่ดีงาม ถูกต้อง

เที่ยงธรรมต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ 21 ในทุกสิ่ง
ที่ทรงกระทำเพื่องานในพระวิหารของพระเจ้า

และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์กับบทบัญญัติและพระบัญชา

ทรงแสวงหาพระเจ้า และกระทำอย่างสุดใจ จึงทรงเจริญรุ่งเรือง

.c. อัสนีเรียขูเยรูซาเล็ม

32 ภายหลังพระราชกิจอันสัตย์ซื่อของเฮเซคียาห์

กษัตริย์เซนนาเคอริบแห่งอัสนีเรียมารุกรานยูดาห์

ล้อมเมืองป้อมปราการทั้งหลาย หมายถึงพิชิตเป็นเมืองขึ้น

2 เมื่อเฮเซคียาห์เห็นว่าเซนนาเคอริบตั้งใจจะสู้รบกับเยรูซาเล็ม

3 ก็ทรงปรึกษากับข้าราชการและนายทหารที่จะถมน้ำพุต่างๆ

นอกเมืองเสียและพวกเขาจะช่วยพระองค์

4ระดมหน่วยกำลังใหญ่เพื่ออุดตาน้ำ
และปิดกั้นลำธารที่ไหลผ่านทั่วแดนเขากล่าวว่า
“ทำไมจะให้กษัตริย์อัสซีเรียมาพบน้ำมากมายเล่า”

5จากนั้นทรงบากบั่นซ่อมกำแพง อุดรอยโหว่ทุกแห่ง
และสร้างหอคอยบนกำแพง ก่อกำแพงรอบนอก
เสริมกำลังป้อมปราการ⁵³ในเมืองดาวิด
และผลิตอาวุธกับโล่ขึ้นเป็นจำนวนมาก

6 ทรงแต่งตั้งนายทหารดูแลประชาชน และให้ชุมนุมกัน ณ
ลานหน้าเมือง และตรัสหนุนกำลังใจเขาทั้งหลายว่า 7 “จงเข้มแข็ง
กล้าหาญ

อย่ากลัวหรือท้อแท้ใจเพราะกษัตริย์อัสซีเรียกับกองทัพมเหสีของเขา
ด้วยว่ามีพลังอำนาจหนึ่ง อยู่ฝ่ายเราซึ่งยิ่งใหญ่กว่าฝ่ายเขามากนัก

8แสนยานุภาพของเขาเป็นแต่เพียงเนื้อหนัง

ส่วนเรามีอ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้าของเราซึ่งจะช่วยเหลือเรา
สิ่งที่เฮเซคียาห์แห่งยูดาห์ตรัสทำให้ประชาชนมีความมั่นใจยิ่งนัก

9

ต่อมา กษัตริย์เซนนาเคอริบแห่งอัสซีเรียกับกองกำลังทั้งหมดซึ่งล้อม
เมืองลาคีซอยู่ส่งเจ้าหน้าที่มายังเยรูซาเล็มนำสาส์นมายังกษัตริย์เฮเซคียาห์แห่ง
ยูดาห์และปวงชนยูดาห์ซึ่งอยู่ที่นั่นความว่า

10 “ กษัตริย์เซนนาเคอริบแห่งอัสซีเรียตรัสดังนี้

‘ เจ้าทั้งหลายฟังพาอะไร จึงยัง

อยู่ในเยรูซาเล็มท่ามกลางวงล้อมของเรา

11เฮเซคียาห์ล่อให้พวกเจ้าอดตาย โดยพูด

ว่า

‘ อ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้าของเราจะช่วยเหลือเราให้พ้นมือกษัตริย์แ
ห่งอัสซีเรีย’ 12ก็เฮเซ-

---

⁵³ 32:5 * หรือ มิลโล

คียาห์คนนี้เองไม่ใช่หรือ? ที่รื้อทำลายสถานบูชา ณ
ที่สูงทั้งหลายกับแท่นบูชาต่างๆ

และบัทญา ยูดาห์ กับเยรูซาเล็มว่า

‘ ท่านจะต้องนมัสการและเผาเครื่องบูชาโดยใช้
แท่นบูชาในพระวิหารเพียงแห่งเดียวเท่านั้น’

13

“ เจ้าไม่รู้หรือว่าเรากับบรรพบุรุษทำอะไรบ้างแก่ชนชาติทั้งหลายในดินแดน

ต่างๆ

พระทั้ปวงของชนชาติเหล่านั้นสามารถกอบกู้ดินแดนของเขาจากมือเราได้
หรือ

14 เทพเจ้าองค์ไหนบ้างของชนชาติต่างๆ

ที่บรรพบุรุษเราทำลายไปซึ่งสามารถช่วย

คนของตนพ้นมือเราได้

ก็แล้วพระเจ้าของพวกเจ้าจะช่วยเจ้าจากมือเราได้อย่างไร

15 อย่าให้เฮเซคียาห์ล่อหลอกหรือเกลี้ยกล่อมเจ้า อย่าเชื่อเขาเลย
เพราะไม่มีเทพเจ้า

องค์ไหนของชนชาติหรืออาณาจักรใดๆ

สามารถกอบกู้คนของตนพ้นจากมือเราหรือ

บรรพบุรุษของเราได้ พระเจ้าของเจ้ายิ่งไม่อาจช่วยเจ้าพ้นมือเรา

16

คนของเซเนนาเคอริบยังกล่าวลบลู่ดูหมิ่นอ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า
+พระเจ้าและเฮเซคียาห์ผู้รับใช้ ของพระองค์อีกต่างๆ นานา

17 เ ช น น า เคอริบยังส่งสาส์นมาดูหมิ่นอ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระ
เจ้าแห่งอิสราเอลว่า

“ เช่นเดียวกับพระของชนชาติทั้งหลายในดินแดนต่างๆ

ที่ไม่อาจช่วยคนของตนจากมือเรา

พระเจ้าของเฮเซคียาห์ก็ไม่อาจช่วยคนของเขาจากมือเราเช่นกัน
18 จากนั้นพวกเขาร้องบอกเป็นภาษาฮีบรูหมู่ประชาชนบนกำแพงเมืองเพื่อ
ชมขวัญให้เสียกำลังใจจะได้ยึดเมือง

19 พวกเขากล่าวถึงพระเจ้าแห่งเยรูซาเล็มเสมือนหนึ่งพระต่างๆ
ของชนชาติทั้งหลายในโลกซึ่งสร้างขึ้นด้วยน้ำมือมนุษย์

20 กษัตริย์เฮเซคียาห์และอิสยาห์ผู้เผยพระวจนะบุตรอาโมส
ร้องทูลอธิษฐานขึ้นสู่สวรรค์

21 และองค์พระผู้เป็นเจ้า+ส่งทูตองค์หนึ่งมาทำลายล้างนักรบ ผู้นำ
และเจ้าหน้าที่ทั้งปวงในทัพหลวงของอัสซีเรีย

เซนนาเคอริบจึงกลับสู่มาตุภูมิด้วยความอัปยศอดสู

และเมื่อพระองค์เสด็จไปยังวิหารแห่งเทพเจ้าของพระองค์

ก็ถูกโอรสบางองค์ปลงพระชนม์ด้วยดาบ

22 เป็นอันว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงช่วยเฮเซคียาห์และชาวเยรูซาเล็ม
จากเงื้อมมือกษัตริย์เซนนาเคอริบแห่งอัสซีเรียและคนอื่นๆ

ทรงปกป้องดูแลพวกเขาทุกด้าน

23 ผู้คนมากมายนำของถวายมายังเยรูซาเล็ม

เพื่อถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+และนำของมีค่ามาถวายแด่เฮเซคียาห์กษัตริย์
แห่งยูดาห์ นับแต่นั้นมาทรงเป็นที่นับถืออย่างยิ่งของชนชาติทั้งปวง

.c. เฮเซคียาห์ประชวร

24 ครั้งนั้น เฮเซคียาห์ล้มประชวร

พระอาการทรุดหนักใกล้จะสิ้นพระชนม์ ทรงอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+
พระเจ้าก็ทรงตอบโดยให้เกิดหมายสำคัญอัศจรรย์

25 แต่เฮเซคียาห์มีพระทัยยังผยองและมิได้กตัญญูรู้คุณพระเจ้า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงทรงพระพิโรธ เฮเซคียาห์ ยูดาห์ และเยรูซาเล็ม

26 แล้วเฮเซคียาห์และชาวเยรูซาเล็มกลับตัวได้ ถ่อมใจลง ฉะนั้น

พระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ตกแก่เขาทั้งหลายในรัชกาลเฮเซคียาห์

27 เฮเซคียาห์ทรงมั่งคั่งด้วยทรัพย์สมบัติและเกียรติ ทรงสร้างคลังต่างๆ เพื่อเก็บเงินทอง เพชรนิลจินดา เครื่องเทศ โล่ และของมีค่าทั้งปวง

28 ทั้งทรงสร้างคลังเก็บข้าว เหล้าองุ่น น้ำมันมะกอก พร้อมทั้งคอกต่างๆ สำหรับปศุสัตว์ แกะและแพะ

29 พระองค์ทรงสร้างหมู่บ้านทรงมีฝูงสัตว์ฝูงแกะ แพะมากมาย เนื่องจากพระเจ้าประทานความมั่งคั่งแก่พระองค์เป็นอันมาก

30 เฮเซคียาห์ทรงกั้นน้ำพุกิโฮนด้านบน

ทำทางระบายน้ำมาทางแถบตะวันตกของเมืองดาวิด

พระองค์ทรงประสบความสำเร็จในกิจการทุกอย่างที่ทรงกระทำ

31 แต่เมื่อคณะทูตจากบาบิโลนมาทูลถามเกี่ยวกับหมายสำคัญอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นในดินแดน พระเจ้าทรงปล่อยเฮเซคียาห์

เพื่อจะทดสอบและทอดพระเนตรดูธาตุแท้ในใจเฮเซคียาห์

32 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลเฮเซคียาห์

พระราชกิจทั้งปวงมีบันทึกอยู่ในนิมิตของอิสยาห์

ผู้เผยพระวจนะบุตรอาโมสใน จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งยูดาห์และอิสราเอล

33 เฮเซคียาห์ทรงสว่างลับตามบรรพบุรุษไปและถูกฝังไว้บนเนินเขาซึ่งเป็นอุโมงค์ฝังพระศพเชื้อวงศ์ดาวิด ประชากรทั่วทั้งยูดาห์

และเยรูซาเล็มร่วมถวายพระเกียรติในการปลงพระศพ

จากนั้นมนัสเสห์โอรสขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ใหม่

.c. มนัสเสห์แห่งยูดาห์

33 มนัสเสห์ทรงมีพระชนมายุ 12

พรรษาเมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์ทรงครองราชย์อยู่ 55 ปี ในเยรูซาเล็ม

2 มนัสเสห์กระทำการสิ่งท้อแก่พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่ว

ตามแบบอย่างอันน่าชิงชังของชนชาติทั้งหลายที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงขับ

ไล่ออกไปต่อหน้าชนชาติอิสราเอล 3 มนัสเสห์ทรงปฏิเสธขบถสถานบูชา ณ

ที่สูงทั้งหลายซึ่งเฮเซคียาห์พระบิดาได้ทำลายทิ้งไปแล้วนั้น

ทรงสร้างแท่นบูชาพระบาอัลกับเส้าเจ้าแม่อาเซราห์

ทรงกราบไหว้นมัสการดวง ดาวทั้งปวงในฟากฟ้า

4พระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ตรัสไว้ว่า

“นามของเราจะดำรงอยู่ในเยรูซาเล็มตลอดไป

5พระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาสำหรับดวงดาวทั้งปวงในฟากฟ้า ณ

ลานทั้งสองของพระวิหารแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+

6มันส์เสห์ถวายเหล่าโอรสเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟในหุบเขาแห่งเบนฮินโน

นม พระองค์ทรงถือฤกษ์ยาม คาถาอาคม ติดต่อกับคนทรง หมอดู

และพอมดมอผี กระทำ สิ่งทื่อ ง ค์ พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+ทรงเห็นว่าชั่วมาก

ยัวยุพระพิโรธของพระองค์

7 มันส์เสห์ตั้งรูปเคารพแกะสลักที่ทรงทำขึ้นไว้ในพระวิหารของพระเจ้า

ที่ซึ่งพระเจ้าได้ตรัสกับดาวิดและโซโลมอนโอรสว่า

“ในวิหารแห่งนี้และในเยรูซาเล็ม

ซึ่งเราได้เลือกสรรจากตระกูลทั้งปวงของอิสราเอล

เร ำ จ ะ ส ถ ำ ป น ำ น ำ ม ข อ ง เ ร ำ ต ล อ ด ไ ป

8และหากเจ้าจะเพียงแต่ใส่ใจปฏิบัติตามทุกสิ่งที่เราสั่งไว้เกี่ยวกับบทบัญญัติ

กฎเกณฑ์ และข้อบังคับ ผ่านทางโมเสส

เราก็จะไม่เนรเทศอิสราเอลจากดินแดนซึ่งเรายกให้แก่บรรพบุรุษของเขาอีก

เ ล ย ”

9แต่มันส์เสห์กลับสนับสนุนชาวยูดาห์และเยรูซาเล็มให้หลงผิดไป

กระทำบาปชั่วยิ่งเสียกว่าชนชาติทั้งหลายที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงทำลายไ

ปต่อหน้าชนชาติอิสราเอล

10 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสเตือนมันส์เสห์กับประชากร

แต่พวกเขาไม่แยแส

11ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงส่งแม่ทัพของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียมาสู้รบ

จับมันส์เสห์เป็นเชลยเอาเบ็ดเกี่ยวจุมุกพระองค์พันธนาการด้วยโซ่ตรวนทอง

สัมฤทธิ์ และคุมตัวไปยังบาบิโลน 12ในความทุกข์ลำบาก

มนัสเสห์ทรงถ่อมใจลงอย่างยิ่งและร้องขอความเมตตาจากอ ง ค์พ ร ะ ผู้
เป็น เ จ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษ 13เมื่อมนัสเสห์อธิษฐาน
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ก็ทรงสดับฟัง

ทรงตอบคำทูลวิงวอนให้มนัสเสห์ได้กลับคืนสู่เยรูซาเล็มและราชอาณาจักรอิ
กครั้งหนึ่ง

มนัสเสห์จึงทรงสำนึกว่าอ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+ทรงเป็นพระเจ้า

14 ต่อมามนัสเสห์ทรงปฏิสังขรณ์กำแพงรอบนอกของเมืองดาวิด
จากด้านตะวันตกของธารน้ำพุกิโฮนในหุบเขาจนถึงประตูปลา
และรอบเนินเขาโอเฟลก่อให้สูงขึ้น

ทรงวางกำลังทหารไว้ในเมืองปราการทั้งหมดของยูดาห์

15 พระองค์ทรงกำจัดบรรดาพระต่างชาติออกไป

และนำรูปเคารพออกจากพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
หรือแท่นบูชาทั้งหมดที่ทรงสร้าง

ขึ้นบนภูเขาที่พระวิหารตั้งอยู่และในเยรูซาเล็ม

และพระองค์นำสิ่งเหล่านี้ไปทิ้งนอกเมือง

16 จากนั้นทรงซ่อมแซมแท่นบูชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

และถวายเครื่องสันติบูชา เครื่องบูชาขอบพระคุณบนแท่นนั้น

และทรงบัญชาให้ยูดาห์ปรนนิบัติอ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้าแห่งอิส
ร า เ อ ล

17 อย่างไรก็ตามประชากรยังคงถวายเครื่องบูชาตามสถานบูชา ณ
ที่สูงทั้งหลาย

เพียงแต่ถวายแด่อ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้าของพวกเขา

18 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลมนัสเสห์ รวมทั้งคำทูลอธิษฐานต่อพระเจ้า

คำทูลของบรรดาผู้ทำนายในพระนามอ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้าแ
ห่งอิสราเอลล้วนบันทึกไว้ในจดหมายเหตุกษัตริย์แห่งอิสราเอล

19 คำอธิษฐานของมนัสเสห์ การที่พระเจ้าทรงตอบ

ตลอดจนความผิดบาปและความไม่สัตย์ซื่อทั้งปวงของมนัสเสห์

รวมทั้งรายการที่ตั้งสถานบูชา ณ ที่สูงทั้งหลาย

เส้า เจ้าแม่อาเซราห์และรูปเคารพต่างๆ
ที่มนัสเสห์ได้สร้างก่อนที่จะทรงถ่อมใจลง
ล้วนกล่าวไว้ในบันทึกของผู้เผยพระวจนะ
20 มนัสเสห์ทรงล่องลับไปตามบรรพบุรุษและถูกฝังไว้ในพระราชวัง
แล้วอาโมนโอรสขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ใหม่

.c. อาโมนแห่งยูดาห์

21 อาโมนทรงมีพระชนมายุ 22 พรรษา เมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์
ทรงครองราชย์อยู่ 2 ปี ในเยรูซาเล็ม
22 อาโมนกระทำการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเห็นว่าชั่วตามอย่างมนัสเสห์พระ
บิดาทรงนมัสการและถวายเครื่องบูชาแก่รูปเคารพทั้งปวงที่มนัสเสห์ได้สร้าง
ขึ้น
23 แต่มิได้ทรงกลับตัวได้เหมือนอย่างมนัสเสห์พระบิดาซึ่งถ่อมองค์ลงต่อเบื้อง
พระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ อาโมนกลับกระทำความบาปยิ่งขึ้น
24 ขุนนางของอาโมนคบคิดกันปลงพระชนม์พระองค์เสียในพระราชวัง
25 แล้วประชาชนก็ประหารบรรดาผู้ที่คบคิดกันปลงพระชนม์กษัตริย์อาโมน
และแต่งตั้งโยสิยาห์โอรสอาโมนเป็นกษัตริย์องค์ใหม่

.c. โยสิยาห์ทรงปฏิรูป

34 โยสิยาห์ทรงมีพระชนมายุ 8 พรรษา
เมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์ทรงครองราชย์อยู่ 31 ปีในเยรูซาเล็ม
2 โยสิยาห์กระทำการที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พอพระทัยทรงดำเนินตามแบบอย่าง
ของดาวิดผู้เป็นบรรพบุรุษโดยไม่หันเหไปทางขวาหรือทางซ้าย
3 ในปีที่ 8 แห่งรัชกาล เมื่อยังทรงเยาว์วัย
ก็ทรงเริ่มแสวงหาพระเจ้าของดาวิดผู้เป็นบรรพบุรุษ และในปีที่ 12
แห่งรัชกาลทรงเริ่มการชำระยูดาห์ และเยรูซาเล็มขจัดสถานบูชา ณ
ที่สูงทั้งหลาย เส้าเจ้าแม่อาเซราห์

รูปเคารพแกะสลักและรูปเคารพหล่อทั้งปวง

4 พระองค์ทรงสั่งการให้ทុบแทนบุชาพระบาอัลทิ้งและทำลายแทนเผาเครื่อง
หอมเหนือแทนบุชา ทูบเสาเจ้าแม่อาเซราห์และรูปเคารพทั้งหลาย

แล้วนำไปโปรยบนหลุมศพของบรรดา ผู้ที่ถวายเป็นเครื่องบูชาแก่พระเหล่านั้น

5 พระองค์ทรงเผากระดูกของบรรดาปุโรหิตบนแทนบุชาของเขาเอง

เป็นการชำระยูดาห์และเยรูซาเล็ม 6 ในเมืองต่างๆ ของมนัสเสห์

เอเฟราอิมและสิเมโอนไปจนถึงนัฟทาลี และในซากปรักหักพังโดยรอบ

7 พระองค์ทรงรื้อทำลายแทนบุชา เสาเจ้าแม่อาเซราห์

บดขยี้รูปเคารพเป็นผุยผง ทูบแทนเผาเครื่องหอมทั่วแดนอิสราเอล

แล้วเสด็จกลับมายังเยรูซาเล็ม

8 ในปีที่ 18 แห่งรัชกาล เพื่อชำระดินแดนและพระวิหาร

โยสิยาห์ทรงแต่งตั้งชาฟานบุตรอาซาเลียห์และมาอาเสอาห์ผู้ปกครองเมือง

กับโยอาห์อัครราชบัณฑิตโยอาฮาส

ให้ซ่อมแซมพระวิหารของอองคิพระ ผู้เป็น เจ้า+พระเจ้าของพระองค์

9 คนเหล่านี้ไปพบฮิลคียาห์มหาปุโรหิต

มอบเงินซึ่งชนเลวีที่เป็นนายประตูได้รับจาก ประชาชนแห่งมนัสเสห์

เอเฟราอิม และประชาชนที่ยังอยู่ในอิสราเอล ตลอดจนชาวยูดาห์

เบนยามินและผู้คนที่อาศัยในเยรูซาเล็มซึ่งได้นำมาถวายที่พระวิหาร

10 แล้วนำเงินนี้ไปมอบให้ผู้ควบคุมการซ่อมแซมพระวิหาร

ซึ่งจ่ายให้แก่คนงาน ผู้ซ่อมแซมบูรณะพระวิหาร

11 และให้ช่างไม้และช่างก่อไปซื้อหินที่สกัดและแต่งแล้ว กับซุง กระจาด

ไม้คาน

สำหรับอาคารต่างๆที่บรรดาภักษัตริย์ของยูดาห์ปล่อยทิ้งไว้ในสภาพปรักหักพัง

ง

12 คนงานทำหน้าที่อย่างสัตย์ซื่อ ผู้สั่งการได้แก่

ยาหาทกับโอบาดีห์ชนเลวีจากวงศ์เมราวี

เศคาริยาห์กับเมซูลลามจากวงศ์โคฮาท

คนเลวีซึ่งเชี่ยวชาญในการบรรเลงดนตรี 13 มีหน้าที่ดูแลสั่งการคนงานให้

ทำงานแต่ละอย่าง คนเลวบางคนทำหน้าที่เลขานุการ
อาลักษณ์และยามประตู

.c. พบบันทึกพระบัญญัติ

14

วันหนึ่งขณะที่เขาทั้งหลายนำเงินซึ่งประชากรถวายเข้าพระวิหารออก
มา

ปุโรหิตฮิลคียาห์พบม้วนหนังสือพระบัญญัติซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทานแ
กโมเสส 15 ฮิลคียาห์กล่าวกับซาฟานราชเลขาว่า

“ ข้าพเจ้าได้พบหนังสือบทบัญญัติในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+”
แล้วมอบหนังสือม้วนนั้นแก่ซาฟาน

16 ซาฟานจึงนำไปถวายแด่กษัตริย์ และทูลรายงานว่า

“ บรรดาเจ้าหน้าที่ทำทุกอย่างตามที่ได้รับมอบหมาย

17 พวกเขานำเงินออกมาจากพระวิหาร

ม มอบให้แก่หัวหน้าผู้ดูแลและคนงาน”

18 แล้วซาฟานราชเลขาทูลกษัตริย์ว่า

“ ปุโรหิตฮิลคียาห์มอบม้วนหนังสือนี้แก่ข้าพระบาท”

จากนั้นซาฟานก็อ่านหนังสือม้วนนั้นถวายเฉพาะพระพักตร์กษัตริย์

19 เมื่อกษัตริย์ทรงสดับฟังข้อความในบทบัญญัตินั้น

ก็ทรงฉีกฉลองพระองค์ 20 ทรงบัญชาฮิลคียาห์ อาหิคัมบุตรซาฟาน

อับดอนบุตรมีคาห์ ซาฟานราชเลขา และอาสาياهوมหาดเล็กว่า 21

“ จงไปทูลถามองค์พระผู้เป็นเจ้า+ให้เราและชนหยิบมือที่เหลือในอิสราเอล
และยูดาห์เกี่ยวกับสิ่งที่จารึกไว้ในหนังสือม้วนนี้

พระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ที่ตกแก่เรานั้นใหญ่หลวงนัก

เ พ ร า ะบรรพบุรุษของเราไม่ได้ยึดพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ไม่ได้ปฏิบัติตามสิ่งทั้งปวงที่บันทึกไว้ในหนังสือนี้เลย”

22

ฮิลคียาห์กับพวกจึงไปพบสุลดาห์ผู้เผยพระวจนะหญิงภรรยาของซัลลู

มบุตรทกหาท⁵⁴ บุตรของหัสราห์⁵⁵ ซัลลุมเป็นผู้ดูแลเสื่อคลุมในพระวิหาร
อาศัยอยู่ที่เยรูซาเล็มแขวงที่สอง

23 นางกล่าวกับเขาทั้งหลายว่า

“ อ ง ค์ พ ร ะ ผู้ เป็น เ จ้ า + พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้

‘ จงแจ้งแก่ผู้ที่ใช้เจ้ามาหาเราว่า 24 องค์พระผู้เป็นเจ้า + ตรัสว่า

เราจะนำหายนะมาสู่สถานที่นี้และประชากรตามคำแช่งสาปทั้งปวงที่เขียนใน
ไว้ในหนังสือซึ่งอ่านกันต่อหน้ากษัตริย์แห่งยูดาห์

25 เพราะพวกเขาได้ละทิ้งเรา เฝ้าเครื่องหอมให้พระทั้งหลาย ทำสิ่งต่างๆ
ยั่วโทสะของเรา เราจะระบายความโกรธลงเหนือที่นี่ ซึ่งจะระงับเสียไม่ได้

26 จงบอกกษัตริย์แห่งยูดาห์

ซึ่งใช้พวกเจ้ามาทูลถามองค์พระผู้เป็นเจ้า + นั้นว่า

‘ อ ง ค์ พ ร ะ ผู้ เป็น เ จ้ า + พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสเกี่ยวกับสถานที่เจ้า
ได้ฟังว่า 27 เนื่องจากจิตใจเจ้าตบสนอง

และถ่อมใจลงต่อหน้าเราเมื่อได้ยินถ้อยคำเกี่ยวกับสถานที่นี้และประชากรเจ้า
ถ่อมใจ ฉีกเสื้อผ้า และร่ำไห้ต่อหน้าเรา เราได้ยินแล้ว

องค์พระผู้เป็นเจ้า + ตรัสดังนี้

28 เราจะให้เจ้าตายจากไปอยู่กับบรรพบุรุษอย่างสงบสุข

‘ไม่ต้องเห็นความย่อยยับซึ่งเราจะนำมายังที่นี่และประชาชนเหล่านี้’ ”

เขาทั้งหลายจึงนำความกลับไปทูลกษัตริย์

29 โยสิยาห์จึงทรงให้ชุมนุมผู้อาวุโสทั้งปวงแห่งยูดาห์และเยรูซาเล็ม

30 พระองค์เสด็จไปยังพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า + พร้อมกับชนยูดาห์

ชาวเยรูซาเล็ม ปุโรหิต คนเลวีคือประชากรทั้งปวง ไม่ว่าผู้ใหญ่หรือผู้น้อย
ต่อหน้าเขาทั้งหลาย

กษัตริย์ทรงอ่านทุกถ้อยคำในหนังสือแห่งพันธสัญญาซึ่งพบในพระวิหารของ
องค์พระผู้เป็นเจ้า +

---

⁵⁴ 34:22 * หรือ ทิกวาท

⁵⁵ 34:22 ** หรือ ฮาร์หัส

31 พระองค์ทรงยืนอยู่ข้างเสาหรือพื้นพันธสัญญาต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้
เป็นเจ้า+ ถวายปฏิญาณว่าจะติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้า+
ปฏิบัติตามพระบัญชา กฎระเบียบ และกฎเกณฑ์ของพระองค์
ด้วยสุดจิตสุดใจ

และเชื่อฟังถ้อยคำแห่งพันธสัญญาที่เขียนไว้ในหนังสือม้วนนั้น

32 แล้วโยสิยาห์ทรงให้ทุกคนในเยรูซาเล็ม

และเบนยามินรับรองคำมั่นสัญญาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้านี้ด้วย

เ ข า ทุกคนก็ปฏิบัติตามพันธสัญญาของพ ร ะ เ จ้ า

พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกเขา

33 โยสิยาห์ทรงกำจัดการพ้อंनाชิงชังทั้งปวงเสียจาก

ดินแดนที่เป็นของอิสราเอล

และทรงเรียกร้องให้คนทั้งปวงในอิสราเอลนมัสการอ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ

เจ้า+พระเจ้าของพวกเขา ตลอดรัชกาลของโยสิยาห์

เขาทั้งหลายติดตามอ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้ า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของ

พ ว ก เ ข า

.c. โยสิยาห์ทรงฉลองปีสกา

35

โยสิยาห์ทรงฉลองปีสกาถวายแด่อ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้ า+ในเยรูซา
เล็ม มีการฆ่าแกะปีสกา ในวันที่สิบสี่เดือนต้น

2 พระองค์ทรงแต่งตั้งปุโรหิตให้เข้าประจำหน้าที่ และสนับสนุนให้ร

ับใช้ในงานพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

3 พระองค์ตรัสกับคนเลวีผู้สั่งสอนชนอิสราเอลทั้งปวง

ผู้ชำระตนถวายแก่พระเจ้า+แล้วนั้นว่า

“ จงเก็บหีบพันธสัญญาไว้ในวิหารซึ่งโซโลมอนโอรสของกษัตริย์ดาวิดแห่ง
อิสราเอลสร้างขึ้น ไม่ต้องห้ามขึ้นป่า

บัดนี้จงปฏิบัติหน้าที่ถวายอ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้ า+พระเจ้าของท่านและ

เพื่ออิสราเอลประชากรของพระองค์

4จงเตรียมตัวทำหน้าที่ซึ่งแบ่งกลุ่มตามตระกูล

ตั้งที่กษัตริย์ดาวิดแห่งอิสราเอล และโซโลมอนโอรสกำหนดไว้เกิด

5 คนเลวีแต่ละกลุ่มจะประจำหน้าที่ในวิสุทธิสถาน

เพื่อพี่น้องร่วมชาติร่วมตระกูลต่างๆ ซึ่งเป็นฆราวาส 6จงฆ่าแกะปัสกา

ชำระตน และเตรียมลูกแกะเพื่อพี่น้องร่วมชาติของท่าน

ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาไว้ผ่านทางโมเสส”

7 โยสิยาห์ประทานลูกแกะลูกแพะปัสกา 30,000 ตัว และวัวผู้ 3,000

ตัว จากของส่วนพระองค์สำหรับฆราวาสทั้งปวงในที่นั้น

8 ข้าราชการของกษัตริย์ก็มอบของด้วยใจสมัครแก่ประชาชน ปุโรหิต

และคนเลวี ส่วนฮิลคียาห์ เศคาริยาห์ และเยฮีเอล

เจ้าหน้าที่พระวิหารของพระเจ้ามอบลูกแกะลูกแพะ 2,600 ตัว และวัวผู้

300 ตัวแก่ปุโรหิตเป็นเครื่องถวายปัสกา 9บรรดาผู้นำของคนเลวีได้แก่

โคนานิยาห์ กัมเซไมยาห์และเนธันเอลน้องชายของเขา และฮาซาบิยาห์

เยฮีเอล และโยซาบับด์ มอบลูกแกะลูกแพะปัสกา 5,000 ตัว กับวัวผู้ 500 ตัว

แก่คนเลวี

10 เมื่อเตรียมทุกอย่างเรียบร้อย ปุโรหิตทั้งหลายเข้าประจำที่ของตน

และคนเลวีเข้ากลุ่มปฏิบัติงานตามที่กษัตริย์ตรัสบัญชาไว้

11ก็ฆ่าลูกแกะปัสกา ส่งเลือดให้ปุโรหิตประพรมขณะที่คนเลวีถลกหนังสัตว์

12พวกเขาแยกเครื่องเผาบูชาเพื่อมอบให้แก่ตระกูลต่างๆ สำหรับ

ประชาชนถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ตามทีบันทึกไว้ในบทบัญญัติของโมเสส

วัวผู้นั้นเขาทั้งหลายก็กระทำเช่นเดียวกัน13ตามที่ระบุไว้

เขาทั้งหลายย่างสัตว์ปัสกา และต้มของถวายอันบริสุทธิ์ในหม้อ กระทะ

ภาชนะต่างๆ แล้วรินน้ำออกไปให้ประชากรทั้งปวงรับประทาน

14หลังจากนั้นคนเลวีก็จัดเตรียมสำหรับตนเองกับปุโรหิต เพราะปุโรหิตวงศ์

วานอาโรนง่วนอยู่กับการถวายเครื่องเผาบูชาและไขมันเครื่องบูชาจนค่า

ดังนั้น

คนเลวีจึงจัดเตรียมอาหารสำหรับตนเองและปโรหิตวงศ์วาน ของ อา
โร น

15 เหล่านักดนตรีวงศ์วานของอาสาฟประจำที่ตามซึ่งดาวิด อาสาฟ
เฮมาน และเยดูธุน ผู้ทำนายนสวนพระองค์ของดาวิดกำหนดไว้
ยามประตูประจำที่ไม่จำเป็นต้องละจากจุดปฏิบัติงาน
เพราะที่น้องเลวีของเขาเตรียมอาหารไว้ให้

16 ครั้งนั้น

งานรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า + ในการฉลองปีสกาและถวายเครื่องเผาบูชาบ
นแทนแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ เป็นอันลุล่วงตามที่กษัตริย์โยสิยาห์ทรงบัญชา
17ชนอิสราเอลซึ่งอยู่ที่นั่นร่วมฉลองปีสกา
และต่อด้วยเทศกาลขนมปังไม่ใส่เชื้ออีก 7 วัน 18นับตั้งแต่ครั้งชามูเอล
ผู้เผยพระวจนะ ไม่เคยมีการฉลองปีสกาในอิสราเอลเช่นครั้งนั้นเลย
ไม่มีกษัตริย์องค์ใด ของอิสราเอลฉลองปีสกาเหมือนโยสิยาห์ร่วมกับปโรหิต
คนเลวี ชนยูดาห์ และอิสราเอลทั้งปวงที่อาศัยอยู่กับประชาชนในเยรูซาเล็ม
19การฉลองนี้มีขึ้นในปีที่ 18 แห่งรัชกาลโยสิยาห์

.c.สิ้นรัชกาลโยสิยาห์

20 หลังจากนั้น

เมื่อโยสิยาห์ทรงจัดระเบียบพระวิหารเรียบร้อยแล้วกษัตริย์เนโคแห่งอียิปต์
กรีธาทัพมาที่คาร์เคมีชิมแม่น้ำยูเฟรติส
และโยสิยาห์ยกทัพออกไปรบกับพระองค์

21แต่เนโคส่งทูตนำสาส์นมายังโยสิยาห์ความว่า “ กษัตริย์แห่งยูดาห์
ข้าพเจ้าไม่ได้ยกทัพมาโจมตีท่าน เราไม่มีเรื่องราวต่อกัน
ข้าพเจ้ามารบกับศัตรูที่ขบเคียวกันอยู่พระเจ้าได้ตรัสสั่งให้ข้าพเจ้ารีบเร่ง
หยุดขัดขวางพระเจ้าผู้ทรงสถิตกับข้าพเจ้า
หาไม่แล้วพระองค์จะทรงทำลายท่าน”

22 แต่โยสิยาห์ไม่ยอมถอยทัพ กลับปลอมตัวเข้าสู่สงคราม ณ
ที่ราบเมกิดโด โยสิยาห์ไม่ยอมฟังพระบัญชาของพระเจ้าที่ตรัสผ่านเนโค

23 พลธนูยิงถูกกษัตริย์โยสิยาห์ พระองค์ทรงร้องบอกทหารว่า
“ พาเราออกไปที่ เราบาดเจ็บมาก”

24 เขาทั้งหลายจึงประคองพระองค์ลงจากรถรบ
ขึ้นรถรบอีกคันกลับสู่เยรูซาเล็ม โยสิยาห์ก็สิ้นพระชนม์
พระศพถูกฝังไว้ในสุสานบรรพบุรุษของพระองค์
ทั่วทั้งยูดาห์และเยรูซาเล็มพากันไว้อาลัย

25 เยเรมีย์แต่งบทกวีสรรเสริญไว้อาลัยแด่โยสิยาห์
ตราบนานเท่าทุกวันนี้ คณะนักร้องชายหญิงยังคงขับร้องเพลงไว้อาลัยโยสิยาห์
ซึ่งกลายเป็นประเพณีในอิสราเอล
และมีบันทึกไว้ในประมวลบทเพลงคร่ำครวญ

26 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลโยสิยาห์
และพระราชกิจงานกิจการตามบทบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

27 เหตุการณ์ทั้ง สิ้น
ตั้งแต่ต้นจนจบบันทึกอยู่ในจดหมายเหตุกษัตริย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์

36 และประชาชนเลือกเยโฮอาหาสโอรสโยสิยาห์
ตั้งเป็นกษัตริย์ในเยรูซาเล็มแทนพระบิดา

.c. เยโฮอาหาสแห่งยูดาห์

2 เยโฮอาหาสทรงมีพระชนมายุ 23 พรรษา
เมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์ทรงครองราชย์ในเยรูซาเล็ม 3 เดือน
3 กษัตริย์แห่งอียิปต์ปลดเยโฮอาหาสจากราชบัลลังก์ในเยรูซาเล็มและบังคับ
ยูดาห์ให้ส่งส่วยบรรณาการประจำปี เป็นเงิน 100 ตะลันต์⁵⁶
และทองคำ 1 ตะลันต์⁵⁷

4 กษัตริย์แห่งอียิปต์แต่งตั้งเอลียาคิมเชษฐาของเยโฮอาหาสขึ้นเป็นกษัตริย์

---

⁵⁶ 36:3 * ร าว 34 ต้น

⁵⁷ 36:3 ** ร าว 34 ก ก .

หนือยูดาห์และเยรูซาเล็ม และเปลี่ยนพระนามเอลียาซิมเป็นเยโฮยาซิม
ส่วนเยโฮอาหาสถูกเนโคคุมตัวไปที่อียิปต์

.c.เยโฮยาซิมแห่งยูดาห์

5 เยโฮยาซิมทรงมีพระชนมายุ 25 พรรษา

เมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์ทรงครองราชย์อยู่ 11 ปี ในเยรูซาเล็ม

พระองค์กระทำการสิ่งที่ไม่ชอบด้วยพระเจ้าของพระองค์ทรงเห็น

ว่าชั่ว 6 เนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนมาโจมตีพระองค์

จับเยโฮยาซิมพันนาการด้วย โซ่ตรวนทองสัมฤทธิ์ คุมไปยังบาบิโลน

7 เนบูกัดเนสซาร์ยังทรงนำภานะจากพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ไปเก็บไว้ในวิหารของพระองค์ในบาบิโลนด้วย

8 เหตุการณ์อื่นๆ ในรัชกาลเยโฮยาซิม

สิ่งน่าชิงชังที่ทรงทำและความเลวร้ายทั้งปวงเกี่ยวกับพระองค์มีบันทึกไว้ใน

จดหมายเหตุกษัตริย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์ แล้วเยโฮยาซิม

โอรสขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ใหม่

.c.เยโฮยาซิมแห่งยูดาห์

9 เยโฮยาซิมทรงมีพระชนมายุ 18 พรรษา

เมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์ทรงครองราชย์อยู่ในเยรูซาเล็มสามเดือนกับสิบวัน

พระองค์กระทำการสิ่งที่ไม่ชอบด้วยพระเจ้าของพระองค์ทรงเห็นว่าชั่ว 10 ในฤดูใบไม้ผลิ⁵⁸

ต่อมา กษัตริย์เนบูกัดเนสซาร์ให้นำตัวพระองค์ไปยังบาบิโลน พร้อมกับของ

มีค่าทั้งปวงจากพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

และตั้งเศเดคียาห์พระบิดา**ของเยโฮยาซิมเป็นกษัตริย์ครองยูดาห์และเยรู

ซาเล็ม

.c.เศเดคียาห์แห่งยูดาห์

---

⁵⁸ 36:10 * ประมาณเดือนเมษายน ** หรือ อา

11 เศเดคียาห์ทรงมีพระชนมายุ 21 พรรษาเมื่อขึ้นเป็นกษัตริย์
และทรงครองราชย์อยู่ 11 ปี ในเยรูซาเล็ม
12 เศเดคียาห์กระทำการที่อ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้าของพระองค์ทรง
เห็นว่าชั่ว และมีได้ถ่อมองค์ลงต่อหน้าเยเรมีย์ผู้เผยพระวจนะ
ซึ่งนำพระดำรัสจากองค์พระผู้ เป็นเจ้า+มาทูล
13 ทั้งทรงกบฏต่อกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์
ผู้ให้พระองค์ปฏิญาณในพระนามพระเจ้า
เศเดคียาห์ทรงแข็งขืนและถือปฏิญาณในใจไม่ยอมหันมาหาอ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น
เ จ้า+พระเจ้าแห่งอิสราเอล
14 ยิ่งกว่านั้นบรรดาผู้นำของปโรหิตและประชาชนก็ไม่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าม
ากยิ่งขึ้น
หันไปทำตามขนบธรรมเนียมอันน่าสะอิดสะเอียนของชนชาติต่างๆ
และลบหลู่สร้าง
มลทินแก่พระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ซึ่งพระเจ้าได้ทรงชำระแล้วในเย
รูซาเล็ม

.c.เยรูซาเล็มแตก

15

อ ง ค์พ ร ะ ผู้เป็น เ จ้า+พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกเขาได้ส่ง
ทูตของพระองค์มาเตือนพวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่า
เพราะพระองค์ทรงเอ็นดูสงสารประชากรและที่ประทับของพระองค์
16 แต่เหล่าประชากรก็เยาะเย้ยบรรดาทูตแห่งพระเจ้า
ลบหลู่ดูแคลนพระดำรัสของพระองค์ หมิ่นประมาทผู้เผยพระวจนะทั้งหลาย
จนพระพิโรธขององค์พระผู้เป็นเจ้า+พลุ่งขึ้นต่อประชากรของพระองค์จนไม่
อาจระงับยับยั้งอีกต่อไป 17 พระเจ้าทรงนำกษัตริย์แห่งบาบิโลนมาปราบเขา
สังหารชายฉกรรจ์ของเขาในสถานนมัสการไม่มีการสงสารเห็นใจ
ฆ่าแม้กระทั่งเด็ก
ผู้หญิงและคนแก่พระเจ้าทรงมอบพวกเขาทั้งหมดไว้ในมือเนบูคัดเนสซาร์

18 ผู้ทรงนำภานะทั้งหมดในพระวิหารไม่ว่าเล็กหรือใหญ่
และทรัพย์สินสมบัติทั้งสิ้นจากพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า+และจากพระราชา
ชวัง กับของบรรดาข้าราชการกลับไปยังบาบิโลน

19 พวกเขาจุดไฟเผาพระวิหารของพระเจ้า ทลายกำแพงเยรูซาเล็ม
เผาวังทุกแห่งและทำลายของมีค่าทุกอย่างที่นั่นเสีย

20 บรรดาผู้รอดชีวิตจากคมดาบถูกจับกุมตัวไปที่บาบิโลนเป็นเชลยของ
กษัตริย์และโอรสจวบจนอาณาจักรเปอร์เซีย ขึ้นมามีอำนาจ

21 แผ่นดินได้ชื่นชมกับสะบาโตแห่งการพักผ่อนพักสงบตลอดช่วงปีที่เรีคร่า
งอยู่จนครบ 70 ปี ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสไว้ผ่านทางเยเรมีย์

.c. กลับคืนจากแดนเชลย

22 ในปีที่ 1 ของรัชกาลกษัตริย์ไซรัสแห่งเปอร์เซีย

เพื่อให้เป็นไปตามพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ผ่านทางเยเรมีย์
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเ้าพระทัยไซรัสให้ออกประกาศทั่วราชอาณาจักร
เป็นลายลักษณ์อักษรความว่า

23 “ กษัตริย์ไซรัสแห่งเปอร์เซีย ตรัสว่า

อ ง ค์ พ ร ะ ผู้ เป็น เ จ้า+พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ได้ประทานราชอาณาจักร
ทั้งปวงของโลก

แก่ข้าพเจ้า

และทรงแต่งตั้งข้าพเจ้าให้สร้างวิหารถวายแด่พระองค์ที่เยรูซาเล็มในเขต

ยูดาห์ ผู้ใดในหมู่พวกท่านที่เป็นประชากรของพระเจ้า

ขอให้อ ง ค์ พ ร ะ ผู้ เป็น เ จ้า+พระเจ้า

ของท่านทรงสถิตกับท่าน ท่านจงขึ้นไปเถิด”